

ČETRTEK, 4. SEPTMEBER 2008

PREDSEDUJOČA: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 10.00.)

Bernd Posselt (PPE-DE). - *(DE)* Gospa predsednica, zelo bom kratak, in sicer nekateri od naših kolegov tega morda še ne vedo, vendar sem izvedel, da je včeraj bilo odločeno, da bo naslednje delno zasedanje potekalo v Bruslju. Slišal sem, da so pri najemanju postelj tukaj v Bruslju nastale velike težave, saj so hotelske sobe zaradi trgovinskega sejma zasedene v celoti. To delno zasedanje bi bilo preprosto treba prestaviti ali omejiti na mini delno zasedanje. To bi bila najboljša rešitev. Doseže se lahko z ukrepi dobre volje.

Druga točka, ki jo želim izpostaviti, je neposredno povezana s tem, in sicer ali so v tej zgradbi bile preverjene razmere glede varnosti? Kot razumem, tukaj obstajajo velike gradbene okvare. Ali je ta zgradba bila preverjena v okviru enakih meril, kot so se uporabila za zgradbo v Strasbourgu?

Predsednica. – Gospe in gospodje, ne začnimo z razpravo o tej temi zdaj. Napovedi bodo objavljene to popoldne v času glasovanja.

Za preventivni pregled zgradb in potrebna popravila v Strasbourgu so bili narejeni vsi potrebni koraki, tako da se bomo lahko tja čim prej vrnili na delo.

Tega ne bomo storili, dokler ne bomo prepričani, da je to varno.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Gospa predsednica, zelo bom kratak saj vem, da ne želite razprave. Če bo ob dvanajstih objavljena napoved, ali lahko poroča tudi o tem, ali urad razmišlja o daljšem zadrževanju v Bruslju, in ne želim biti provokativen, tako da bodo razprave lahko potekale pravočasno ter bodo zagotovljeni hoteli in sejne dvorane? To posamezno sprejemanje odločitev nikomur od nas ne olajšujejo življenja. Ali se to lahko preuči in nam je posredovan odgovor v napovedi ob dvanajstih, prosim?

Predsednica. – Gospod Bushill-Matthews, Parlament sej ne prestavlja iz Bruslja v Strasbourg brez razloga. Šlo je za resen, nepričakovan razlog, Parlament pa bo zadevo reševal mirno, odločno in dosledno. Tudi mi moramo pokazati enako mirnost ter resen namen in zrelost.

Informacije bodo zagotovljene takrat, ko bodo dostopna dejstva, in bodo posredovane pravočasno, tako da bodo poslanci lahko rezervirali svoje sobe tam, kjer bo to potrebno.

Menim, da so za obravnavanje te težave potrebni zrelost, pravi odnos in mirnost. Tega ne dojemam kot resno krizo, saj smo preprečili tisto, ki bi se lahko pojavila.

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Palestinski zaporniki v Izraelu (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

4. Vmesni pregled Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0260/2008) Frédérique Ries v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o vmesnem pregledu Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010 (2007/2252(INI)).

Frédérique Ries, poročevalka. - *(FR)* Gospa predsednica, gospa državna sekretarka, naj izrazim spoštovanje, ker ste se zelo potrudili, da ste pravočasno prišli na razpravo, gospod komisar Dimas, gospe in gospodje, zdravje in okolje nista zmeraj združljivi temi, zlasti zdaj, tj. na začetku 21. stoletja. Naši državljani so izpostavljeni različnim oblikam onesnaževanja, pogosteje kombinaciji različnih dejavnikov, kar velja ne glede na to, ali živijo v mestih ali na podeželju, ob morju ali v gorah.

Zato nikakor ni naključje, da glede na zadnje podatke Eurostata šest od desetih Evropejcev verjame, da onesnaževanje okolja zelo ali sorazmerno vpliva na njihovo zdravje in pomembno je to, da Evropska unija na tem področju ni dovolj dejavna, kar je bistvo današnjega jutranjega dela razprave.

Najprej se zahvaljujem svojim kolegom in zlasti poročevalcem v senci tega poročila, tj. gospe Ferreira, profesorju Trakatellisu, gospe Breyer, gospe Belohorska in gospe de Brún, za njihovo odlično sodelovanje, ki smo ga ohranjali od začetka tega posebnega projekta, ki se je pričel leta 2003. Evropska komisija je leta 2003 pričela s takratno pobudo SCALE, ki je bila osredotočena na zdravje otrok, leto za tem pa ji je sledil začetek akcijskega načrta, ki se bo izvajal do leta 2010. To je pobuda, ki jo obravnavamo kot neustrezno na področju, v zvezi s katerim je Parlament februarja 2005 na zasedanju sprejel resolucijo, ki je, kar je treba povedati, bila zelo kritična, kar temelji na preprosti oceni, da si akcijski načrt v bistvu ne more zastaviti enega cilja, tj. pridobivanje večjega števila podatkov in izvajanje več raziskav, četudi je to bistveno. Zato smo bili razočarani, še bolj pa zato, ker so države članice ena za drugo, predvsem Francija z njenim nacionalnim načrtom za zdravje in okolje ter mnoge druge nemške zvezne dežele, Belgija, Luksemburg, Nizozemska in druge, same nadaljevale z oblikovanjem ambicioznih nacionalnih načrtov.

Kako daleč smo tri leta pozneje prišli glede zmanjševanja bolezni, ki jih je mogoče pripisati učinku onesnaževanja? Menim, da na ravni Skupnosti ne zelo daleč, zato želim predstaviti primeren vmesni pregled trenutnih razmer. Kot smo že večkrat povedali, je Evropska unija vsekakor lahko ponosna na mnogo dosežkov v boju proti številnim oblikam onesnaževanja. Ker vseh ni mogoče naštet, naj omenim, da vključujejo zakonodajo o kakovosti zunanjega zraka, ki, gospod komisar, veliko dolguje vašim znatnim prizadevanjem, paket o pesticidih, ki bo kmalu končan, ter seveda pobudo REACH, ki uvaja nadzor nad več kot 10 000 kemičnih snovi in predlaga nadomestitev tistih, ki povzročajo največ težav. Prav tako naj omenim še en pomemben vidik, namreč financiranje, ki ga je v zadnjih treh letih Komisija zagotavljala za več kot 38 projektov o zdravju in okolju, ki so del šestega okvirnega programa za raziskave, kar je skupno znašalo več kot 200 milijonov EUR. V zvezi z drugimi zadevami in glede na težavnost ocenjevanja učinka tega načrta, ki doslej ni bil tako uspešen, kot bi lahko bil, menim, da je naš splošen vtis zelo mešan.

Naš osnutek resolucije se zato osredotoča na potrebo po obnovi previdnostnega načela, v zvezi s katerim vem, da ga zelo ceni tudi državna sekretarka. Tako kot ona sem tudi sama trdno prepričana, da se moramo držati in ponovno uveljaviti to načelo, ki je, kot sem že povedala, bolj načelo dejanj, kot vzdrževanja, ter zagotoviti, da se bo uporabljalo kot del politike Skupnosti iz člena 174(2) Pogodbe, ki je zdaj tudi uveden kot stalni precedens Evropskega sodišča. V zvezi s to temo menim, da je pomembno, da poskusimo prenesti dokazno breme iz celotne zakonodaje o izdelkih, in to zagotavljamo v 13. točki naše resolucije, saj je pravično ter tudi očitno, da proizvajalci in uvozniki morajo biti odgovorni za dokazovanje neškodljivosti izdelka. Naj, morda zmotno, dodam, da je večina potrošnikov že prepričana, da je tako.

Druga zaskrbljujoča tema, ki ni nič manj pomembna, je tista, ki jo obravnavajo točke od 23 do 25, in sicer vprašanje glede podnebnihi sprememb. To ključno vprašanje smo raziskali v tesnem sodelovanju s strokovnjaki iz SZO. Pojav, ki ga ti strokovnjaki najpogosteje slikovno prikazujejo, je povečanje jakosti in pogostosti vročinskih valov. Kako lahko pozabimo, da je po vročinskem valu poleti leta 2003 bilo zabeleženih 70 000 več smrti v približno desetih evropskih državah? Menimo, da je tukaj treba uvesti sistem preventivnih ukrepov, tj. zmanjšanje izpostavljenosti vročini, sistem za zgodnje opozarjanje in seveda pomoč starejšim. Prav tako želim izpostaviti, da povišanje ravni temperature prinaša pojavitev nekaterih virusov, kot je virus čikungunja, ki je leta 2007 prizadel Italijo, in ker to ni bil sekundarni pojav, vsaj po mnenju strokovnjakov, je morda šlo za zgodnji opozorilni znak za številne pandemije v Evropi. To očitno zahteva tudi odziv, sorazmeren s stopnjo težave, ter vsaj primeren sistem usklajevanja med Komisijo, Evropskim centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni v Stockholmu ter mnogimi evropskimi prestolnicami.

Svojo predstavitev želim povzeti s sklicevanjem na to, kar je v zdravstvenem sektorju poleti 2008 bilo zelo dramatično ter se je pojavljalo v mnogih državah, in sicer v Franciji, Belgiji in drugih državah, tj. tukaj govorim o poplavi informacij, člankih in študijah o dokazanih ali nedokazanih tveganjih za zdravje, med katerimi si mnogi nasprotujejo, o množini mobilnih telefonov in predvsem o veliki grožnji, ki jo ti predstavljajo za najbolj ranljive skupine, zlasti otroke. David Servan-Schreiber, ki je zelo, če ne izredno, pozoren na medije, ni bil prvi, ki je na to pričel opozarjati. To, kar navajamo v odstavkih 21 in 22 naše resolucije, je zelo preprosto, tj. cilj vseh teh študij je prikazati, da so elektromagnetna polja nevarna za zdravje ljudi, pri čemer omejitve izpostavljenosti niso bile posodobljene od leta 1999 in zato ostajajo uraden standard Evropske unije, hkrati pa med raziskovalci ni soglasja o tem, ali GSM valovi ogrožajo zdravje.

Verjetno je, da se bo ta znanstvena negotovost še nadaljevala. Prišel bo čas, ko bodo oblikovalci politik morali sprejeti odločitve in to smo mi storili v resoluciji, ki se danes predstavlja.

Nathalie Kosciusko-Morizet, *predsedujoča Svetu*. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospa Ries, gospe in gospodje, evropski državljani vsake države so dokaj upravičeno zaskrbljeni zaradi kakovosti okolja ter so vedno bolj nemirni zaradi povezave med okoljem in zdravjem.

Ministri za okolje so lani decembra imeli priložnost za obravnavanje tega vprašanja in Svet zdaj tej zadevi pripisuje vedno večjo pomembnost. Tukaj so vključeni različni odkloni in ker so številni, dejstva ter povezave med onesnaževanjem in zdravjem še zmeraj niso bili primerno vzpostavljeni. Sklicujemo se na boleznih dihal, astmo, alergije, raka in povzročitelje endokrinih motenj, zlasti tiste, ki prizadenejo najranljivejše dele prebivalstva, vključno z otroki, nosečnicami, starejšimi in invalidi, kot je že izpostavila gospa Ries.

Nova strategija Evropske unije za spodbujanje trajnostnega razvoja zelo upravičeno vključuje javno zdravje kot enega ključnih izzivov, s katerimi se soočamo, kar so junija 2006 sprejeli voditelji držav ali vlade, pri čemer je cilj spodbujanje zdravja brez diskriminacije in izboljšanje zaščite pred izpostavljenostjo tveganjem za zdravje, vse to pa je treba doseči, na kar se bom vrnila, s sredstvi trdnih preventivnih ukrepov.

Obstaja več načinov za izboljšanje trenutnih razmer in vsi so že bili omenjeni. Sodelovanje med zdravstvenim sektorjem in okoljskim sektorjem, ki žal v razvoju včasih težita v različne smeri, je boljše. Obstaja potreba po izboljšanju kakovosti okolja, kar počnemo zlasti z našim delom v zvezi z direktivo IPPC in predlogom za direktivo o kakovosti tal, o kateri bomo kmalu govorili, ter potreba po izboljšanju strokovnega znanja in izkušenj Skupnosti na tem področju, s katero se trenutno soočamo. Obstaja delo, ki ga izvajamo skupaj na mednarodni ravni in zlasti v Svetovni zdravstveni organizaciji. Končno je zastavljen tudi cilj, ki ga dosegamo zelo praktično, tj. izboljšanje načina, na katerega je okolje vključeno v vsako pomembno politiko, načrt in program, ter zlasti v čas izvajanja programa za zdravje in okolje, ki poteka od leta 2004 do 2010. To pomeni, da je ta vmesni pregled pomembno privedi do uspešnih zaključkov, da se tako zagotovi največja možna učinkovitost ukrepov.

Tako kot gospa Ries, tudi jaz poudarjam potrebo po preventivnih ukrepih na različnih področjih delovanja ter v zvezi z vsemi točkami, ki so bile omenjene v vašem delu.

Svet je v svojih sklepih iz lanskega decembra, tako kot danes Parlament, izrazil mnenje, da je čim prej treba ukrepati. Ukrepati moramo hitro in predčasno. Ukrepati moramo v skladu z načeli preventive ter v skladu z načeli preprečevanja, kar vsekakor pomeni razvijanje novih orodij za predvidevanje in analiziranje možnih groženj, takoj ko se te pojavijo ali takoj ko za to obstaja kakršenkoli sum, ter možnost za primerjanje teh različnih težav v različnih okoljih, kot so na primer podnebne spremembe in biološka varnost, ki sta področji, povezani z zdravjem ljudi.

Stavros Dimas, *komisar*. – (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred približno letom dni je Komisija sprejela vmesni pregled Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010. Ta pregled je poročilo o izvajanju dosedanjega akcijskega načrta.

Veseli me, da je odziv Evropskega parlamenta na ta vmesni pregled bil pozitiven in da tako kot Komisija medsebojno učinkovanje med okoljem in zdravjem obravnava kot zelo pomembno. Zlasti sem zadovoljen, da je francosko predsedstvo tako danes kot v preteklosti prek ministra pokazalo svojo popolno podporo na tem področju, ki je tako pomembno za evropske državljane.

Kot veste, je cilj evropskega akcijskega načrta za odnos med okoljem in zdravjem izboljšati zbiranje informacij ter spodbuditi raziskave o okolju in zdravju ljudi za boljše razumevanje groženj in dejavnikov tveganja, ki jih okolje predstavlja za zdravje ljudi. Politični voditelji na evropski in nacionalni ravni bodo tako lahko oblikovali učinkovitejšo zakonodajo ter ukrepe za varovanje zdravja evropskih državljanov.

Načrt zajema 13 posebnih načinov ukrepanja za obdobje 2004–2010. Oblikovan je bil po obsežnem posvetovanju s strokovnjaki ter organi, ki delajo na evropskem okoljskem, zdravstvenem in raziskovalnem področju.

V akcijskem načrtu je poudarek na bistveni pomembnosti tesnega sodelovanja med okoljskimi, zdravstvenimi in raziskovalnimi oddelki na nacionalni ter evropski ravni. To sodelovanje je ključnega pomena za obravnavanje vzajemnega učinka, ki ga imata okolje in zdravje eden na drugega, na najboljši možen način.

Štiri leta po sprejetju akcijskega načrta z veseljem sporočam, da je to tesno sodelovanje med različnimi storitvami zdaj bilo konsolidirano. Glede na lanski vmesni pregled je to očitno zelo pozitiven razvoj.

Naj navedem primer. Države članice sodelujejo pri usklajevanju evropskega pristopa k vprašanju o biološkem spremljanju ljudi. To vključuje ministrstva za raziskave, zdravje in okolje.

Menim, da je pomembno dodati, da je Komisija po sprejetju lanskega poročila o napredku prav tako pričela izvajati druge pomembne dejavnosti, zlasti v zvezi z biološkim spremljanjem ljudi, odnosom med podnebnimi spremembami in zdravjem, kakovostjo zraka v zaprtih prostorih, raziskavami okolja ter zdravjem in elektromagnetnimi polji. Zato me veseli, da so vsa omenjena vprašanja vključena v poročilo Evropskega parlamenta.

Naj na kratko podrobneje pojasnim nov razvoj. Komisija sprejema širši pristop k vprašanju kakovosti zraka v zaprtih prostorih. Ta pristop je prav tako skladen z resolucijo Evropskega parlamenta iz leta 2005. Sprejete so bile mnoge dejavnosti, ki presegajo posebne cilje akcijskega načrta. Komisija je na primer financirala nove raziskovalne projekte, ustanovljena je bila skupina strokovnjakov ter odobrena so bila znanstvena mnenja in zelena knjiga o tobačnem dimu. Sprejeti je treba še pravna sredstva, s katerimi se bodo na najboljši možen način obravnavala vprašanja o zraku v zaprtih prostorih.

Komisija v zvezi z biološkim spremljanjem ljudi obžaluje, da predlog, ki ga je predložil konzorcij 24 držav članic v zvezi s financiranjem na podlagi sedmega okvirnega programa, ni bil primerno obravnavan. Vsekakor bo ta mesec objavljen nov poziv k predložitvi predlogov o biološkem spremljanju ljudi.

Medtem bo Komisija v okviru omrežja ERA-NET ter v okviru upravnega dogovora s Skupnim raziskovalnim središčem v Ispri v tesnem sodelovanju z državami članicami nadaljevala s pripravljanim delom za pilotni projekt.

V zvezi z elektromagnetnimi polji stalno spremlja znanstveni napredek prek znanstvenega odbora za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja ter prek omrežja MNT za elektromagnetna polja, tj. projekta iz šestega okvirnega programa.

Komisija spodbuja raziskave na najpomembnejših tematskih področjih, da tako opredeli, ali bi bilo treba revidirati mejne vrednosti izpostavljenosti, ki so določene v priporočilu Sveta. Pred nedavnim je od vsakega znanstvenega odbora za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja zahtevala, naj ponovno preuči svoje mnenje na podlagi najnovejših podatkov ter poročil.

Glede na vmesni pregled je odnos med podnebnimi spremembami in zdravjem očitno vse pomembnejše vprašanje. Ta odnos bo obravnavan v beli knjigi o prilagoditvi podnebnim spremembam, ki bo kmalu sprejeta.

Ti razvoji dogodkov kažejo, da je za Komisijo zelo pomembna še večja stopnja vključenosti zdravstvene razsežnosti v evropsko okoljsko politiko. Nedavna zakonodaja, kot na primer o kemikalijah, tj. REACH, ter nova direktiva o kakovosti zunanjega zraka krepi zaščito okolja in zdravja ter sta primera vzajemnega koristnega načina za obravnavanje okoljskih in zdravstvenih interesov evropskih državljanov.

Končno se zahvaljujem poročevalki gospe Ries za njeno poročilo, njeno odlično opravljeno delo in veliko zanimanje, ki ga je pokazala v zvezi z vprašanjem o odnosu med okoljem in zdravjem. Prav tako ponovno poudarjam jasen namen Komisije, da bo nadaljevala s prizadevanji za akcijski načrt za okolje in zdravje. Odločena je, da bo oblikovala učinkovito okoljsko zakonodajo ter zagotovila ustrezno izvajanje obstoječe zakonodaje, da bo tako zavarovala okolje in zdravje evropskih državljanov.

Ob upoštevanju tega bo dejavno sodelovala pri pripravah na ministrsko konferenco o okolju in zdravju, ki po predvidoma potekala julija 2009.

Françoise Grossetête, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospa predsednica, dovolite mi, da najprej poleg komisarja pozdravim gospo Kosciusko-Morizet, katere prepričanja in odločnost na tem področju so zelo znana. Prav tako čestitam gospe Ries za njeno odlično opravljeno delo, ki ga je izvedla pri obravnavanju vprašanja, ki je v zvezi z našimi državljani zelo pomembno in občutljivo. Hipokrat je nekoč rekel, da je za študij medicine potreben tudi študij podnebja. Čeprav vsekakor moramo priznati prizadevanja Evropske komisije od začetka veljavnosti akcijskega načrta za okolje in zdravje leta 2004, je obžalovanja vredno, da ta pobuda ne temelji na pristni politiki preprečevanja, katere cilj je zmanjševanje števila bolezni, povezanih z okoljskimi dejavniki, in ki dosega jasen ter strokovno primeren cilj. Ko se je pred desetimi leti razpravljalo o podnebnih spremembah, tveganja za zdravje niso bila omenjena. Pogosto nastajanje vročinskih valov, poplav, požarov v naravi in naravnih nesreč vseh vrst danes v Evropski uniji spreminja pojavljanje tistih bolezni, ki jih povzročajo bakterije in virusi ter jih prenašajo nekateri insekti. Zato si moramo prizadevati za boljše razumevanje posledic, ki bi jih vse to lahko imelo na zdravje ljudi in zlasti na najranljivejše člane družbe, tako da bomo lahko bolj učinkovito upravljali z vključenimi tveganji. Glavni cilj programa javnega zdravja 2008–2013 je ukrepati v zvezi s tradicionalnimi dejavniki zdravja, kot so prehrana, kajenje, uživanje alkohola in drog, sedanji akcijski načrt 2004–2010 pa se osredotoča na nekatere nove izzive na področju

zdravja ter obravnava odločilne okoljske dejavnike, ki vplivajo na zdravje ljudi. Prav tako imam v mislih kakovost zraka, elektromagnetne valove, tj. temo, katere smo se že dotaknili, zaskrbljujoče nanodelce, kot smo videli v programu REACH, snovi, ki so opredeljene kot karcinogene, mutagene ali strupene za razmnoževanje, povzročitelje endokrinih motenj ter vsa tveganja za zdravje, ki jih predstavljajo podnebne spremembe in o katerih sem že govorila. Prav tako želim izpostaviti, da ob tem, da so bolezni dihal drugi najpomembnejši vzrok umrljivosti, pojavnosti bolezni, prevalence in stroškov v EU, so tudi glavni vzrok za umrljivost otrok, mlajših od pet let, ter še naprej nastajajo, zlasti zaradi onesnaževanja zraka v zaprtih prostorih in na prostem.

Komisija si mora v skladu z vprašanjem zdravstvene ekologije v mestih, zlasti kakovosti zraka v zaprtih prostorih, bolj prizadevati v zvezi z ukrepi proti onesnaževanju gospodinjstev, glede na to, da evropski državljan preživi približno 90 % svojega časa doma. Vemo, da je ta tema, tj. ta povezava med okoljem in zdravjem, zelo pomembno in občutljivo vprašanje, na katerega moramo za dobro naših državljanov čim prej poiskati primeren odgovor.

Anne Ferreira, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, gospa Kosciusko-Morizet, gospod komisar, gospe in gospodje, tudi jaz pozdravljam delo naše kolegice in odločnost, ki jo je pokazala pri obravnavanju te dokumentacije. Tudi sama sem odločna, saj povezava med okoljem in zdravjem, ki je zdaj splošno priznana, zagotavlja odziv v obliki naših političnih dejanj.

Zato je bistveno napredovati, tj. na tem področju posodobiti naše znanje in, še pomembneje, izvajati ukrepe, oblikovane za omejevanje negativnega učinka našega okolja na zdravje ljudi.

Različna področja so bila jasno določena in so zajeta v akcijskem načrtu. Potrebno je bilo ne le upoštevati učinke podnebnih sprememb in razviti metode za ocenjevanje tveganja, ampak tudi razpravljati o drugih dejavnikih, kot so elektromagnetna polja.

Prav tako sem zadovoljna, ker poročilo vsebuje sklicevanje na dokument iz leta 2007, ki ga je zagotovila Evropska agencija za okolje, ki kaže, da atmosferska onesnaževala, zlasti tista, povezana s finimi delci in prizemnim ozonom, zelo ogrožajo primeren razvoj otrok in znižujejo pričakovano življenjsko dobo v EU.

Vendar obžalujem, da težave, povezane z zdravjem v delovnem okolju, niso bile vključene. Zavedati se je treba, da na milijone ljudi trpi zaradi bolezni, ki so povezane z njihovim delovnim okoljem in imajo mnogo virov ter so raznolike, in sicer stres, intenzivnost dela, različna onesnaževala, mišično-kostna obolenja, povezana s slabo delovno ergonomijo itd. Upam, da bodo drugi odbori resno upoštevali to vprašanje.

Kot je povedala gospa Ries, je največja težava prav tako ta, da zaostajamo. Menim, da Komisija ni bila dovolj dejavna pri spoštovanju zavez, ki jih je zastavila sama. Tukaj se na primer sklicujem na vprašanje o nanodelcih, tj. temo, na katero je trenutno osredotočenih mnogo poročil in ki sproža veliko vprašanj.

V sporočilu Komisije o ciljih za obdobje 2004–2006 iz leta 2007 sem na primer prebrala, da je namen pregledati možne učinke nanodelcev na zdravje in okolje. Nato je za obdobje 2007–2010 zagotovljeno raziskovanje možnega tveganja, ki ga nanodelci predstavljajo za zdravje ljudi. To pomeni tri leta za preučevanje teme in dodatna tri leta za izvajanje študij. Menim, da smo lahko učinkovitejši.

Za ta nezadosten pristop nedvomno obstajata razloga, tj. pomanjkanje človeških virov in pomanjkanje finančnih sredstev. Vendar kakšno verodostojnost lahko pričakuje EU, če ne izpolnjuje lastnih obveznosti? Vemo, da Evropejci v zvezi s temi vprašanji lahko prepoznajo dodatno vrednost evropske razsežnosti. Zato jih ne razočarajmo.

Končala bom z vprašanjem, ki je namenjeno Svetu in Komisiji, in sicer gospod komisar, sklicevali ste se na sodelovanje med različnimi storitvami in med raziskovalnimi skupinami, kar je dobro. Ali prav tako obstaja usklajevanje med različnimi nacionalnimi okoljsko-zdravstvenimi načrti, oblikovanimi na ravni vlade, in evropskim akcijskim načrtom? Končno, gospa ministrica, ko boste ponovno prevzeli besedo, bi nam morda lahko povedali, ali je na primer Francija svoja prizadevanja povezala s tistimi, ki jih je izvajala v okviru Foruma (Grenelle) za okolje?

Lena Ek, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospa predsednica, ponavadi rečem, da se EU mora zožiti in poostriti, tj. da moramo svoje ukrepe osredotočiti in ob tem spoštovati subsidiarnost. Ta akcijski načrt je natanko takšno področje. Izpostavila bom nekaj stvari, ki jih naša poročevalka gospa Ries obravnava v svojem poročilu. Njena kritika pomanjkanja količinsko določenih ciljev in kazalcev je zelo resna. Akcijski načrt moramo dopolniti. Kritika gospe Ries in mnogih drugih poslancev, da so previdnosti ukrepi nezadostni, je resna. Nanaša se na te podatke in pri našem nadaljnjem delu jo moramo upoštevati.

Še posebej želim izpostaviti tri področja, in sicer šibke skupine, endemične bolezni ter povezavo med podnebjem in zdravjem. Izboljšati se moramo glede prepoznavanja razlik pri ravnanju z in zdravljenju odraslih in otrok ter moških in žensk. Sramotno je, da to še zmeraj ni samoumevno ter se še ni izvajalo pri medicinskih raziskavah in zdravljenju.

Delo, ki se je pričelo izvajati v zvezi z mobilnostjo bolnikov na notranjem trgu, je zelo pomembno za različne skupine bolnikov, na primer za tiste s poškodbami vratu, v zvezi s katerimi v različnih državah članicah veljajo različni standardi ravnanja.

Pozdravljam osredotočenost francoskega predsedstva na alzheimerjevo bolezen, ki je ena od naših glavnih endemičnih bolezni, vendar prav tako potrebujemo usklajen pristop v zvezi s sladkorno boleznijo, astmo in revmatizmom, če navedem le nekaj primerov. Tudi tukaj gre za poškodbe, povezane z delovnim okoljem.

V Evropi in po svetu smo priča večjemu številu pandemij in večjemu širjenju virusov, bakterij in parazitov na način, ki ga ni bilo že dolgo časa. Večina tega je seveda povezana s podnebnimi spremembami.

Bakterija, odporna na antibiotik, pomeni, da zdravlila in zdravljenje ne delujejo, kar je eden od naših najnujnejših zdravstvenih problemov. Sramotno je, da je razvoj novih antibiotikov v večini privedel do zastoja v večjih farmacevtskih podjetjih. Upam, da bosta predsedstvo in Komisija čim prej obravnavala to zelo resno težavo.

Prav tako potrebujemo analizo različnih scenarijev glede podnebnih sprememb. Kako bi svetovno povišanje temperature za dve, štiri ali celo več stopinj vplivalo na zdravje v Evropi? Taki podatki danes niso dostopni. Če želimo sprejeti konkretne in dobre odločitve glede paketa o podnebnih spremembah, prav tako potrebujemo zanesljive podatke o različnih scenarijih glede podnebja, s katerim se bomo morali spopadati v prihodnosti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, ker govorim v imenu skupine UEN, bom v tej razpravi o vmesnem pregledu Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010 opozoril na sledeča vprašanja.

Prvič, zelo ustrezni ukrepi za izboljšanje naravnega okolja in za boj proti podnebnim spremembam zahtevajo dodatne finančne vire. Javne organe in gospodarske subjekte v novih državah članicah to postavlja v še posebej težek položaj. Seveda se nove države članice glede razvoja v glavnem osredotočajo na dohajanje bolj razvitih držav Evropske unije.

Drugič, Evropska unija si prizadeva, da prevzame vodilno vlogo na primer glede omejevanja emisij ogljikovega dioksida, vendar je Komisija te omejitve zastavila brez upoštevanja tega, koliko morajo države članice nadoknaditi glede razvoja. Zato je za mojo državo, tj. Poljsko, bila določena spodnja meja za emisije ogljikovega dioksida. To je takoj povzročilo 10- do 20-odstoten dvig cen električne energije. Skrbi me, do kolikšne meje se bodo dvignile cene električne energije do leta 2013, ko bodo elektrarne morale odkupiti vse svoje omejitve emisij na odprtem trgu. Zato je razumen ukrep za omejevanje emisij ogljikovega dioksida in tako tudi boj proti podnebnim spremembam postal breme za potrošnike ter povzročil vse večje nezadovoljstvo družbe.

Tretjič, primerni ukrepi, ki jih vsebuje poročilo o zdravstvu, prav tako zahtevajo dodatne finančne vire. Manj razvite države članice te vire najdejo težje, saj imajo resne težave že pri financiranju osnovnega zdravstva za svoje državljane. Na koncu se gospe Ries zahvaljujem za njeno zelo izčrpno in podrobno poročilo o učinku naravnega okolja na zdravje ljudi.

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, smo na polovici izvajanja tega akcijskega načrta, zato je čas za vmesni pregled. Pregledujemo to, kar je bilo storjeno, in vprašati se moramo naslednje, in sicer ali so bili doseženi kakšni vidni rezultati?

Komisija le sedi in trdi, da je zadovoljna. Vendar je v primeru, ko zbolimo zaradi zraka, ki ga dihamo, ali vode, ki jo pijemo, skrajni čas, da Evropa ukrepa in postane vodilna sila pri oblikovanju novega pristopa k takim tveganjem za zdravje. Zato se ta akcijski načrt ne sme obravnavati le kot dodatek k obstoječi politiki EU, ampak mora določati nova merila.

Pozdravljam dejstvo, da je odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane v zvezi z akcijskim načrtom zavzel zelo kritično stališče ter zahteval večje spremembe. Trdno smo prepričani, da bo akcijski načrt propadel, če ne bo temeljil na dejavni politiki preprečevanja, pri čemer mora biti razumljivo, da bo brez jasnih količinskih ciljev ostal le pri besedah.

Veseli nas, da je okoljsko poročilo zelo okoljsko zavedno, zlasti v zvezi z nanotehnologijo. Jasno je, da možna nova tveganja v akcijskem načrtu niso bila dovolj upoštevana. Nesprejemljivo je, da se Evropska komisija v zvezi s tveganji, povezanimi z nanotehnologijami, še vedno slepi in trdi, da je veljavna zakonodaja popolnoma ustrežna. Vemo, da drži ravno nasprotno. Dovoljuje se, da se nanotehnologija razvija v pravni praznini.

Poleg tega obstaja tudi vprašanje o elektrosmogu, saj vemo, da je elektromagnetno sevanje velika in vedno večja težava, zato je povsem nesprejemljivo, da kot Evropski parlament blažimo mejne vrednosti, ki so že zastavljene previsoko. Še eno vprašanje se nanaša na kakovost zraka, in sicer EU je zastavila mejnike v zvezi z zaščito pred finimi delci, vendar kako je v zvezi s kakovostjo zraka glede na to, da večino svojega časa preživimo v zaprtih prostorih? Komisija ne more še naprej zanemarjati tega vprašanja.

Pozivamo jo, naj predloži jasne zakonodajne predloge za izboljšanje kakovosti zraka v zvezi z vsemi pomembnimi področji, tj. gradbenimi projekti, lepili, ki se uporabljajo za pohištvo, itd.

Doseganje večje zaščite za še posebej ranljive skupine, kot so otroci in nosečnice, je prav tako zadeva, ki nam je zelo blizu, previdnostno načelo pa naj bo vodilno načelo pri naši zakonodaji na vseh teh področjih. Seveda bi nam bilo všeč, če bi dosegli več, vendar upamo, da se Komisija pri tem ne bo ustavila. Ne smemo dovoliti, da na tem področju dela pride do zastoja in menimo, da v zvezi s tem vprašanjem lahko napredujemo.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) Pozdravljam poročilo gospe Ries.

Komisijo in države članice pozivam, naj se v celoti ponovno zavežejo k ciljem Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje ter načrt okrepijo s tem, da ga naredijo bolj ambicioznega in ga bolj uskladijo z našimi potrebami. Zlasti pozdravljam to, kar je povedal komisar Dimas. Povečanje števila nekaterih tipov raka nam kaže, da ne smemo počivati na lovorikah.

Zlasti želim izločiti ukrep na področju duševnega zdravja, saj je to izredno pomembno. Slabo duševno zdravstveno stanje je velik dejavnik tveganja na Irskem in sam samomor je med najpogostejšimi vzroki za smrt med mladimi. EU bi morala bolj podpirati razvijanje zadostnih strategij preprečevanja, kakršni koli ukrepi na ravni EU ali mednarodni ravni za pomoč pri spodbujanju duševnega zdravja pa bi bili zelo dobrodošli.

Prav tako podpiram pozive k ukrepanju v zvezi z vprašanjem o kakovosti zraka v zaprtih prostorih ter varnosti kemičnih sestavin, ki se uporabljajo pri izdelavi opreme in pohištva. Komisija je sprejela nekatere pomembne ukrepe, vendar glede na razširjenost bolezni dihal v EU potrebujemo izčrpano politiko o kakovosti zraka v zaprtih prostorih.

Prav tako moramo zagotoviti pomoč za naša mala in srednje velika podjetja, da bodo lahko ravnala v skladu s predpisi glede zdravstvene ekologije ter pričela izboljševati učinek, ki ga imajo na okolje. V moji volilni enoti je pobuda Interreg v zvezi s tem podprla odličen projekt.

Naše podnebje se spreminja in to prinaša nove izzive tako na področju zdravja kot okolja. Nove nevarnosti za naše okolje in naše zdravje, ki jih povzročajo podnebne spremembe, je potrebno obravnavati neposredno in učinkovito.

Storjenega je bilo veliko, vendar želim danes Evropsko komisijo opozoriti na več ambicioznosti in razumna konkretna dejanja.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Gospod komisar, gospa ministrica, hvala, da ste prišli poslušat naša stališča. Tudi vam, gospa poročevalka Frédérique Ries, se zahvaljujem za oblikovanje tega poročila. To je zelo ambiciozen program, ki ga je zelo težko oceniti, če ne celo nemogoče. Ob tem ocenjujemo izvajanje ambicioznih ciljev v zelo različnih okoljih 27 držav članic, ki imajo različne zdravstvene sisteme in različna naravna okolja.

Ena od najresnejših skrbi, ki napreduje, je rak. Pogosto se soočamo z napovedmi za prihodnost, ki so zelo grozeče. To so statistični podatki, ki kažejo, da je posledica te bolezni velik upad prebivalstva, ki je pretežno delovno sposobno ali v upokojitveni starosti. V mnogih primerih je učinek okolja na zdravstveno stanje prebivalstva bil jasno dokazan.

Tudi poročilo podpira moj poudarek na tem, da zbiranje informacij za prebivalstvo, ki se tičejo tako učinkov okolja na zdravje kot tudi razširjenosti resnih bolezni ter zadevajo zmožnost različnih nevladnih organizacij, da te ukrepe podprejo, ni nič manj pomembno.

To vprašanje ima dva vidika, in sicer na eni strani imajo pri zagotavljanju informacij pomembno vlogo Evropska unija ali lokalne institucije, po drugi strani pa je zelo pomembno, da ima prebivalstvo dostop, tj. da ve, kako te informacije in dejstva pridobiti ter kako jih obravnavati.

Preprečevanje je učinkovito le, če se razume in razlaga na primeren način, če pa so ti pogoji izpolnjeni, je prav tako mogoče spremljati dejanski odziv. Načrt je mogoče oceniti iz kratkoročnega vidika, vendar je glavne posledice izvajanja teh orodij na najboljši možen način mogoče opazovati in količinsko opredeliti iz dolgoročnega vidika.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospa predsednica, čeprav je ta pregled zelo dobrodošel, v tej razpravi potrebujemo več odkritosti in sprejeti moramo, da ljudi, tj. naših državljanov, ne moremo zavarovati pred njimi samimi, prav tako pa ne smemo sprejemati zakonov v zvezi z vsemi življenjskimi tveganji. Podpora javnosti projekta EU bo pravzaprav ogrožena, če bomo dajali vtis, da želimo s predpisi urediti vse vidike našega življenja in takšna je trenutna razlaga. Zelo moramo biti previdni pri tem, da sporočimo natanko to, kar je bistvo projekta EU.

Prav tako želim zagotoviti za to, da večina tega načrta ni zgolj obnavljanje ali preimenovanje že načrtovanih projektov. Potrebujemo boljše izvajanje obstoječe zakonodaje EU na ravni držav članic ter boljše spremljanje in izvrševanje Komisije. Menim, da je prednostna naloga boljše ocenjevanje ter seveda razprava o uvedbi in učinkovitosti obstoječe zakonodaje.

Prioritetna skrb glede nove zakonodaje v tem parlamentu mora biti podnebni in energetski paket. Podnebne spremembe bodo vplivale na zdravje na več načinov, vključno s podhranjenostjo, ki izvira iz pomanjkanja hrane, z umiranjem in poškodbami zaradi skrajnih vremenskih dogodkov, kot so vročinski valovi, poplave, nevihte in požari ter posledično tudi družbene težave, s povečanim bremenom zaradi številnih obolenj z diarejo, s pogostejšimi obolenji srca in dihal, z resnimi težavami glede pomanjkanja vode, saj bo s tem v naslednjih desetih letih 40 % sveta delno dejansko imelo težave, ter pitne vode. Zelo dobrodošlo je, da ta resolucija o vmesnem pregledu priznava zdravstvene učinke podnebnih sprememb, zato jo tudi pozdravljam.

Drugo zelo resno vprašanje, ki je še zmeraj neupravičeno zapostavljeno glede na to, kako ga obravnavamo na evropski ravni in ravni držav članic, se nanaša na celotno področje evropskega duševnega zdravja. Vsak četrti Evropejec ima težave z duševnim zdravjem vsaj enkrat v življenju. Samo na Irskem so stroški duševnih bolezni ocenjeni na približno 4 % BDP in žal je samo lansko leto bilo zabeleženih več kot 460 samomorov. V primerjavi s prejšnjim letom, tj. 2006, se je na Irskem, tj. državi, ki je glede primernosti za bivanje na lestvici uvrščena zelo visoko, mislim, da za Luksemburgom, število povečalo za 12 %. (Ne vem, kdo določa merila za te lestvice.) Vendar moramo v to podvomiti.

Ta težava glede duševnega zdravja v Evropi in zamišljene težave na tem pomembnem področju zaslužijo pozornost ter primerne strategije preprečevanja. Napoved poročevalke, da bo akcijski načrt propadel v celoti ali deloma, je zaskrbljujoča, zato želim, da Komisija in tudi predsedstvo zagotovita, da se to ne bo zgodilo.

Evangelia Tzambazi (PSE). - (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročevalki čestitam za njeno izčrpno in povezovalno poročilo, ki nepristransko ocenjuje napredek pri izvajanju evropskega akcijskega načrta 2004–2010 ter hkrati upošteva pomanjkljivosti in nove podatke.

Dovolite mi, da izpostavim nekatera vprašanja, ki se navezujejo na kakovost zraka v zaprtih prostorih ter na njegov učinek na zdravje ljudi, zlasti v zvezi z najranljivejšimi skupinami, kot so otroci in starejši. Glede na to, da 90 % svojega časa preživimo v zaprtih prostorih, mora Evropska komisija v zvezi s tem nemudoma nadaljevati s pripravljanjem osnutka strategije, pri čemer se mora osredotočiti na vzpostavljanje smernic ter zaščito državljanov, ki so izpostavljeni številnim virom biološkega in kemičnega onesnaževanja.

Bistvenega pomena je, da se vzpostavi trajnostni okvir za zmanjševanje izpostavljenosti kemikalijam. Zlasti je treba poudariti stanje javnih zgradb, pisarn in šol, da bomo tako lahko zavarovali najšibkejše.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Gospa predsednica, povezava med zdravjem in okoljem je očitna, kot tudi povezava med okoljem in kmetijstvom, saj razumno ter pametno kmetijstvo pripomore k varstvu okolja.

Žal se v kmetijstvu soočamo z nekaterimi razvojnimi dosežki, ki okolju škodujejo. Manjše družinske kmetije izginjajo, evropsko kmetijstvo pa postaja vse bolj industrializirano, kar je škodljivo za okolje. Kmetijska politika bi morala storiti več za zaščito manjših družinskih kmetij, saj se upravljajo na okolju prijaznejši način.

Tehnologija GSO predstavlja nadaljnjo grožnjo. Ta se širi kljub mnogim resnim skrbem glede negativnih učinkov gensko spremenjenih pridelkov na okolje ter na zdravje ljudi in živali. Evropska unija naj v zvezi z GSO ravna previdno. Podpiram poročilo gospe Ries, ki si za njeno odlično opravljeno delo zasluži čestitke.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročevalki gospe Ries se iskreno zahvaljujem za njeno odlično opravljeno delo. Žal se strinjam s kritiko samega programa, ki so jo izrazili mnogi med nami. Zanaša se na obstoječe ukrepe in ne na napredovanje.

Ko se ljudje navdušijo nad novimi odkritji, je previdnostno načelo vedno znova prezrto. To je zdaj očitno tudi v zvezi z nanotehnologijami in elektromagnetnimi polji. Nanomateriali postajajo vse splošnejši pojav tudi v potrošniških izdelkih, vendar zakonodaja zaostaja kljub opozorilom raziskav, da nanomateriali lahko postanejo zdravstvena težava na ravni azbesta, če tveganj ne bomo vzeli resno. Enako velja tudi za elektromagnetna polja, katerim je izpostavljenih na milijone ljudi, čeprav o njihovih učinkih vemo zelo malo. V nekaterih državah, kot je Italija, obstaja 500-metrsko varnostno območje med baznimi postajami in šolami, medtem ko so na Finskem bazne postaje celo na strehah šol. V zvezi s tem so nujno potrebne nove evropske norme, ki upoštevajo znanstvene ugotovitve.

Jana Bobošiková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, z oceno akcijskega načrta za okolje in zdravje, ki jo je podala gospa Ries, se strinjam v celoti. Tako kot poročevalka menim, da načrta ni mogoče razlagati in da je obsojen na propad. Nekateri njegovi cilji, kot je preprečevanje samomorov ali komunikacijska strategija za učinek podnebnih sprememb na zdravje ljudi, so presenetljivi. Načrt je finančno in zlasti organizacijsko neutemeljen. Ukrepi, ki naj bi se izvajali, so nejasni ter povzročajo dvome in vprašanja ter ne zagotavljajo odgovorov. Dokument prav tako podvaja podoben načrt Svetovne zdravstvene organizacije.

Evropski akcijski načrt za okolje in zdravje je žal le še ena tema za upravičeno kritiziranje zapravljanja denarja davkoplačevalcev ter nesmiselne birokracije v Bruslju. Menim, da bi Komisija morala nemudoma končati z izvajanjem tega načrta, tesneje sodelovati s Svetovno zdravstveno organizacijo in nedvomno napovedati nadaljnjo stopnjo načrta za zdravje na evropski ravni.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Najprej čestitam gospe Ries za njeno delo. Odnos med slabim okoljem in tveganji za zdravje je zdaj jasn. Obstaja več bolezni, povezanih z okoljskimi dejavniki in podnebnimi spremembami, kot so bolezni dihal, alergije ter raki.

Globalno segrevanje je razlog za nove pandemije. Študije kažejo, da zaradi suš in poplav umre več ljudi kot zaradi katerih koli drugih naravnih nesreč. Slaba kakovost zraka v šolah in zdraviliščih prav tako povzroča resne težave.

Vedno več ljudi zboleva zaradi onesnaženosti zraka v velikih mestih in v zgradbah, zaradi onesnaženosti vode ali celo podtalnice, zaradi onesnaženosti kmetijskih zemljišč s fitofarmacevtskimi sredstvi ter zaradi pomanjkljive obravnave odpadnih voda in komunalnih odpadkov. Sprejeti je treba ukrepe, da se preprečijo nadaljnje težave.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo gospe Ries je nedvomno preseglo pristop, zlasti zato, ker poročevalka spremlja izvajanje načrtovanih ukrepov Komisije s tesno, darežljivo pozornostjo ter tudi z zastavljanjem vprašanj ter zahteva nadaljnja prizadevanja v zvezi z zeleno strategijo preprečevanja, ki mora označevati evropski politični ukrep.

Prav tako pozdravljam zahtevo, naj Komisija objavi zeleno knjigo o kakovosti zraka v zaprtih prostorih, in opozarjam na občutljivost, ki jo je pokazala poročevalka v zvezi z učinki, ki jih imajo elektromagnetna polja na zdravje ljudi.

Na splošno se strinjam z vsem, kar je povedala gospa Ries, in upam, da bo Parlament temu poročilu zagotovil največjo možno podporo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Podnebne spremembe zelo vplivajo na zdravje ljudi s poliferacijo nekaterih infekcijskih in parazitnih bolezni, ki jih pretežno povzroča povišanje temperatur.

Pogostost vročinskih valov, poplav in požarov na neobdelanih površinah lahko privede do pojava drugih bolezni, nezadostnih higienskih razmer ter smrti.

Romunija se je med poletji vedno bolj spopadala z obdobji vroče vode, poplavami in nevihtami. Na tisoče romunskih državljanov je to poletje zaradi poplav ostalo brez zavetja in higienskih pogojev.

Komisijo prosim, naj Romuniji zagotovi primerno finančno pomoč, da bo lahko zmanjšala posledice teh naravnih nesreč.

Zmanjšanje emisij v prometu, ki predstavlja 70 % onesnaževanja v mestih, bo prispevalo k izboljšanju kakovosti zraka. Direktive, kot na primer o kakovosti goriva, zmanjševanju emisij iz vozil, spodbujanju ekoloških vozil za mestni promet, bodo prispevale k zmanjševanju onesnaževanja okolja.

Navsezadnje je pomembno spremljanje njihovega izvajanja in doseženih rezultatov.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Mednarodno poročilo „Bioiniciativa“ o elektromagnetnih valovih in njihovih učinkih na zdravje ljudi povzroča zaskrbljenost ter ugotavlja, da so obstoječe mejne vrednosti v zvezi z zaščito pred neionizirajočimi sevanji zastarele, zato je potrebno takojšnje ukrepanje za zmanjšanje izpostavljenosti ljudi sevanjem, ki jih povzroča oprema, ki jo uporabljajo operaterji mobilne telefonije.

Posebne študije so pokazale, da so ta sevanja vzrok za bolezni, kot so motnje spanja, levkemija pri otrocih, znatno povečanje stresa, desetletna uporaba mobilnega telefona pa podvaja tveganja raka na možganih. Nov akcijski in zdravstveni načrt mora upoštevati te nevarnosti, ki se povečujejo zaradi pojavljanja novih tehnologij ter se širijo na podeželju in v državah v razvoju.

Nadaljevati moramo z raziskavami na tem področju ter na področjih, ki so povezana z duševnim zdravjem, kot sta stres in depresija, da tako določimo, ali so dejansko povezana z neionizirajočimi sevanji.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospa predsednica, poročevalki čestitam za njeno poročilo o tej temi, ki je zelo pomembna za vse nas Evropejce. Osredotočila se bom zlasti na eno vprašanje in izpostavila pomembnost biološkega spremljanja ljudi. To je postopek, pri katerem se meri odnos med onesnaževanjem okolja in zdravjem Evropejcev. Z viri za to strategijo ne smemo skopariti. Vlagati moramo v raziskave in nato izvajati te ugotovitve. Ob tem previdnostnega načela ne bi smeli le navidezno podpirati. To načelo bi morali uporabiti, če bomo negotovi v zvezi z možnimi negativnimi učinki specifičnih okoljskih vprašanj na naše zdravje. Previdnostno načelo prav tako preprečuje širjenje bolezni. Preprečilo bo širjenje alergij ter izboljšalo način, na katerega Evropejci živijo in delujejo. Menim, da bi Evropska unija morala storiti več na področju okoljskih bolezni in učinkovito ukrepati za dobro naših državljanov. To pričakujem tudi od Komisije.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Poročevalki, gospe Ries, čestitam za njeno poročilo, ki opisuje obseg izvajanja akcijskega načrta in predstavlja mnoga priporočila za naslednjo stopnjo.

Pozdravljam ukrepe, ki jih je uvedla Evropska komisija z namenom, da izboljša okolje v zaprtih prostorih. Kot zdravnik menim, da je ta korak zelo pomemben. V pisarnah, šolah in domovih veliko večino svojega časa preživimo v zaprtih prostorih. Visoke stopnje onesnaževanja lahko povzročijo astmatične bolezni, alergije in celo raka.

Zato podpiram predlog za objavo zelene knjige in sprejetje primerne evropske strategije v zvezi s to temo.

Prav tako menim, da je pomembno našo pozornost usmeriti na elektromagnetno sevanje. Tehnični napredek lahko ob neprimerni ali prekomerni uporabi nedvomno predstavlja tveganje za zdravje tako v obliki nestalnih vzorcev spanja, alzheimerjeve bolezni, levkemije, kot tudi drugih motenj. Evropska skupnost mora zato postati bolj dejavna in sprejeti položaj z ozirom na to moderno nevarnost ter sprejeti tudi praktične ukrepe.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Dodati želim dejstvo, da se prebivalstvo Unije stara, zato menim, da bi evropski načrt za okolje in zdravje moral obravnavati težave starejših.

Kljub temu cilj za leto 2010 ni povsem jasen. Menim, da sta potrebna dolgoročni cilj in zadostna strategija. Prav tako ne smemo pozabiti, da je stopnja rodnosti v zadnjih letih upadla. V nekaterih državah članicah je stopnja umrljivosti otrok visoka. Gospodarska trajnost Unije temelji na mladi in zdravi evropski populaciji, zato mora Unija oblikovati konkreten akcijski načrt ter tako zagotoviti naravno rast prebivalstva, ki jo skupnost potrebuje.

Na koncu naj vas spomnim na potrebo po izvajanju epidemioloških študij v okviru Komisije za določitev učinkov elektromagnetnega sevanja na zdravje ljudi.

Nathalie Kosciusko-Morizet, predsedujoča Svetu. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, izpostavila bom dejstvo, da je mnogo poslancev, ki so govorili v tej razpravi, vključilo druge okoljske težave ter menim, da so to storili upravičeno, pri čemer nas pravzaprav pozivate k uvedbi večjega usklajevanja različnih okoljskih politik. Zabeležila sem na primer sklicevanje na podnebne spremembe

gospe Ek, gospe Tic in celo gospoda Kuźmiuka, čeprav so njegove pripombe bile usmerjene v drugačno smer, ter sklicevanje na kmetijske težave, ki jih je izpostavila gospod Wojciechowski, kot tudi sklicevanje gospe Estrela na direktivo o čiščenju komunalne odpadne vode. Vse te teme so med seboj povezane in ta očitna zapletenost nam mora zagotoviti dodatno potrebno motivacijo za izboljšanje našega znanja o vprašanih glede zdravstvene ekologije. Da, gospa Doyle, predsedstvo je v tej smeri motivirano v celoti. To bo doseženo z direktivami, ki jih oblikujemo, tj. direktiva IPPC, predlog za direktivo o varstvu tal ter energetsko-podnebni paket, saj sem bila opozorjena na povezavo s podnebnimi spremembami. S temi direktivami na nek način obravnavamo teme ter vzpostavljamo povezave med različnimi priznanimi boleznimi, kot je rak, ki ga je že omenila gospa Belohorská.

Vendar nastaja tudi nekaj novih težav, o katerih je danes govorila večina govornikov. Težava glede elektromagnetnih valov je do določene mere že bila raziskana, pri čemer imam v mislih zlasti študijo Interphone, vendar na trg stalno prihajajo tudi nove tehnologije, zaradi katerih moramo uporabiti dolgoročen pristop. Govorim tudi o kakovosti zraka v zaprtih prostorih, ki jo je omenila večina od vas, in je nekaj, kar ne smemo obravnavati kot nepričakovano vprašanje, saj je vedno obstajalo. Vendar je to raziskano mnogo manj kot vprašanje o kakovosti zraka na prostem, kljub temu, da 90 % svojega časa preživimo v zaprtih prostorih.

Gospa Ferreira želi vedeti, ali na nacionalni ravni v Franciji obstaja povezava na primer med okoljsko pobudo Grenelle in evropskim akcijskim načrtom. V okviru okoljske pobude Grenelle smo opravili veliko dela glede vprašanj zdravstvene ekologije in smo naleteli na enake težave kot tisti, v zvezi s katerimi ste na tak ali drugačen način izražali pripombe. Najprej imamo priznane bolezni, tj. področja, ki so dobro dokazana in kjer je potreben nadaljnji napredek, vključno z vprašanjem o rakih, katerih nastanek je povezan z okoljem. Ob tem obstajajo nove skrbi, v zvezi s katerimi lahko z našimi ukrepi posežemo še dlje. V okoljski pobudi Grenelle smo na primer zagotovili razporejanje nanodelcev, vzpostavitev deklaracijskega postopka za tiste nanodelce, ki so dani na trg, boljši sistem urejanja in spremljanja za zrak v zaprtih prostorih ter uvedbo boljšega preverjanja notranje opreme in pohištva, med katerimi nekateri predstavljajo težavo v zvezi s kakovostjo zraka v zaprtih prostorih.

Gospa Ferreira, vprašali ste o usklajevanju in o tem, ali je med nacionalnimi okoljsko-zdravstvenimi shemami in evropskim akcijskim načrtom sploh obstajalo kakršno koli usklajevanje. Seveda bo kakršna koli povezava te vrste predstavljala težavo. Trenutno smo na stopnji, na kateri vsaka država članica sama oblikuje svoj načrt na podlagi lastnih posebnih težavnih področij. Glede na to menim, da bo usklajevalni ukrep lahko uveden takrat, ko bo ta začetna stopnja zaključena, to pa bo zagotovilo podlago za naslednjo stopnjo postopka. Gospa predsednica, če mi dovolite, na koncu opozarjam na dejstvo, da so to jutro v večini govorile poslanke v tem parlamentu, pri čemer ne želim žaliti tistih poslancev, ki so bili prav tako prisotni in se jim za njihove pripombe resnično zahvaljujem, v tem pa ne vidim težave, ampak priložnost ter morda celo upanje.

Stavros Dimas, komisar. – (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zahvaljujem se vam za konstruktivno razpravo o pomembnem vprašanju odnosa med okoljem ter zdravjem. Menim, da predstavlja ta razprava koristno priložnost za primerjanje stališč glede doseženega napredka in razvoja na ključnih področjih, pri čemer je namen te razprave ugotoviti, ali je treba ponovno preučiti mejne vrednosti izpostavljenosti, ki jih določa priporočilo Sveta.

Komisija je z namenom v svoje mnenje vključiti najnovejše podatke iz poročila nedavno pozvala svoj znanstveni odbor, da predloži nastajajoča in na novo opredeljena tveganja za zdravje.

Nedavni razvoji in pobude Komisije glede vprašanj o odnosu med okoljem ter zdravjem so zelo pomembni; kažejo, da se lahko sprejmejo ob sodelovanju, ki se razvija kratko- in dolgoročno med sektorji okolja, zdravja in raziskav takojšnji ukrepi, da se v okoljsko politiko dodatno vključi zdravstveni vidik, pri čemer bo to koristilo tako okolju ter tudi zdravju.

Zdaj bom govoril o usklajevanju, ki ga je omenila ena od govornic. Uskladitev med različnimi nacionalnimi akcijskimi načrti za okolje in zdravje se dosega predvsem prek foruma o okolju ter zdravju pod okriljem Evropske komisije in prek Svetovne zdravstvene organizacije, v zadevnih dejavnostih katere dejavno sodeluje Komisija.

V zvezi z nanomateriali je sprejela Komisija pred šestimi tedni, tj. 17. junija 2008, sporočilo o obsegu izvajanja zakonodaje EU na področju nanomaterialov, ki poudarja pomembnost uporabe načela preprečevanja na tem področju.

Zakonodaja EU neposredno sicer ne zadeva izraza „nanomateriali,“ vendar je treba priznati, da zakonodaja EU v veliki meri obravnava tveganja, povezana z nanomateriali. Komisija je seveda zaključila, da je treba poostri izvajanje obstoječe zakonodaje ter ponovno preučiti zadevna besedila, kot so specifikacije in tehnična navodila, da se bodo lahko le-ta bolje uporabljala na področju nanomaterialov. Prav tako bo seveda Komisija še naprej podpirala zadevne raziskave, da se zapolnijo vrzeli v znanju.

Odnos med podnebnimi spremembami in zdravjem predstavlja glede na vmesno oceno eno od vedno pomembnejših vprašanj, zato me veseli, da so ga danes izpostavili številni govorniki. Ta tema bo obravnavana v beli knjigi o prilagoditvi podnebnim spremembam, ki bo kmalu odobrena.

V zvezi s pripombo našega poljskega kolega, ki ni neposredno povezana s temo, o kateri danes razpravljamo, ampak je zelo pomembna v okviru paketa o energiji in podnebnih spremembah, želim jasno podariti, da kakršno koli zvišanje cen elektrike na Poljskem ter v ostalih državah ne bo posledica uvedbe licitacije v evropski sistem pravic emisij toplogrednih plinov. Zvišanje bo posledica potrebe po nadaljnjih naložbah v energetski sektor, ker vlagatelj ne bo, če ne bo zagotovljen ustrezen dobiček iz njihovih naložb v energetski sektor. Zvišanja se bodo pojavila tudi zaradi liberalizacije energetskega sektorja in združitve energetskega trga EU.

Sodelovanje v sistemu trgovanja s CO₂ za boj proti podnebnim spremembam bo prispevalo okrog 15 %, pri čemer je treba jasno ugotoviti, in to poudarjam – v zvezi s tem sem nedavno bral izjave poljskih uradnikov v številnih časopisih, ki navajajo, da bo to povzročilo gospodarske težave na Poljskem itd., – da bodo sredstva, potrebna za nakup pravic do emisij CO₂, ostala v zadevnih državah, kot je na primer Poljska. Poleg tega bo imela Poljska še dodatno prednost zaradi okrog 1 milijarde EUR iz prerazporeditve, ki bo posledica licitacije pravic v državah EU, v katerih je prihodek na prebivalca višji od povprečja EU.

Zato so ti strahovi neutemeljeni. Poljska bo imela le koristi od tega sistema in paketa, o katerem bosta razpravljala Evropski parlament ter Komisija.

Akcijski načrt je učinkovit ukrep za razporeditev vseh vključenih strani v sektorjih okolja, zdravja in raziskav na ravni držav članic ter Skupnosti, pri čemer je njegov namen še učinkoviteje upoštevati odnos med okoljem ter zdravjem pri oblikovanju okoljske politike.

Za ta cilj si moramo prizadevati še bolj intenzivno, s sodelovanjem vseh zainteresiranih strani in podporo Evropskega parlamenta. Ponovno poudarjam, da me veselita naše sodelovanje in podpora francoskega predsedstva.

PREDSEDUJOČI: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

Podpredsednik

Frédérique Ries, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, čestitati želim vsem poslancem, ki so se danes udeležili te zelo kakovostne razprave. Menim, da je to področje ključno za Evropejce in je osrednjega pomena za Evropo državljanov. To je bistveno. Zahvaljujem se vsem kolegom in kolegom poslancem za njihova mnenja ter ocene in tudi za predloge, ki so jih predložili, pri čemer je večino teh predlogov zelo ambicioznih. Ne bom povzemala vseh teh predlogov, ker sta to storila že gospa državna sekretarka in gospod komisar Dimas.

Obravnavati želim vprašanje elektromagnetnih polj.

Gospa Kosciusko-Morizet je omenila študijo Interphone, vendar se na to težavo že osredotočamo: ugotovitve te študije niso bile objavljene v celoti, ker nekateri menijo, da so protislovne, medtem ko poudarjajo številni strokovnjaki, ki so sodelovali pri študiji in delajo v Izraelu, povezavo med izpostavljenostjo valovom mobilne telefonije ter nastankom raka obušesne žleze. Zato dejansko čakamo na dokaz, preden bomo začeli z ukrepi. Kot sem že omenila, so v primeru znanstvene negotovosti za odločitev odgovorni politiki.

Končno želim omeniti naš predlog spremembe 1, kot je bil predstavljen na plenarnem zasedanju, pri čemer vas pozivam, da ga podprete, saj ga je predložila večina parlamentarnih skupin. Ta predlog spremembe učinkovito potrjuje, da je treba ob razvoju in spremembi tehnologij, kot se je zgodilo na tem posebnem področju, spremeniti tudi mejne vrednosti izpostavljenosti; v nasprotnem primeru ne pomagamo potrošnikom, ki so morda izpostavljeni temu tveganju. Trdno upam, da bo francosko predsedstvo podprlo ta predlog za spremembo priporočila iz leta 1999.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Poročilo gospe Ries obravnava pomembna vprašanja o vmesnem pregledu Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje. Na kratko želim obravnavati vprašanje sladkih voda. Na Madžarskem in v številnih ostalih državah Unije pomenijo svetovne podnebne spremembe dejansko skrajno porazdelitev padavin.

Poplave se izmenjujejo s suhimi meseci, zato je nujna nova strategija za upravljanje voda. Odgovorno moramo upravljati z vsako kapljico sladke vode. To se lahko doseže le prek sodelovanja na ravni Unije, pri čemer je treba zagotoviti znatna sredstva Skupnosti za upravljanje voda najkasneje za proračunsko obdobje, ki se začne leta 2013. S tem sta povezana tudi zagotavljanje zdrave pitne vode na celotnem območju Unije ter uporaba zdravilne vode in geotermalne energije kot vira toplote.

Več deset tisoč evropskih državljanov je umrlo zaradi vročinskih valov v mestih, pri čemer je za ublažitev le-teh prav tako nujna voda. Z uporabo projektov oskrbe z vodo držav v razvoju lahko naši odlični strokovnjaki zagotovijo pomoč tudi v okviru projektov Unije. Ne smemo pozabiti, da je sladka voda mogoče najpomembnejši vir 21. stoletja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da poročilo primerno vključuje obvezo Komisije in držav članic v zvezi s podporo akcijskemu načrtu za okolje in zdravje otrok v Evropi. Vprašanju zdravja otrok v Evropi je treba nameniti vso potrebno pozornost, pri čemer je treba upoštevati resne težave, s katerimi se soočajo vse države članice.

Opozoriti vas želim na zaskrbljujoče statistične podatke, ki so bili letos zabeleženi v romunskih šolah: eden od štirih učencev trpi zaradi kroničnih bolezni. Glede na uradno poročilo so glavni vzroki za to neprimerna prehrana, odsotnost fizične aktivnosti in pretežke šolske torbe. Najpogostejše zdravstvene težave so težave z vidom, zaostanek v rasti, deformirana hrbtenica, okvare govora in malokrvnost.

Številni učenci in predšolski otroci imajo preveliko telesno težo, ki jo povzroča prehranjevanje s hitro prehrano. Poleg dejstva, da živijo v naravnem okolju, ki vedno bolj ogroža njihovo zdravje se zdi, da tudi družbeno okolje, v katerem odrasčajo otroci, ni najprimernejše. Zato menim, da mora celotna Evropa zelo resno obravnavati zdravstvene težave otrok, da se ne bomo znašli v razmerah, v katerih se bomo spraševali, kakšna bo Evropa jutri.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Spoštovanje človekovih pravic, demokracija in pravna država so prednostne naloge Evrope. Ko je to potrebno, Unija uvaja omejevalne ukrepe, poznane kot sankcije, če so ti nujni za doseg preden omenjenih ciljev. K sankcijam bi se morali zatekati le v primerih resnih groženj varnosti, kršitev človekovih pravic oziroma kadar se sprava ali diplomatski ukrepi izkažejo za neučinkovite.

Uporaba sankcij je upravičena tudi v primerih nepopravljive okoljske škode naravnega okolja, kadar to postane grožnja za varnost in s tem resna kršitev človekovih pravic. Vendar tako imenovani dvojni standardi pri tem niso dovoljeni. S tem menim pomanjkanje doslednosti ali enakosti pri uvajanju ali izvajanju sankcij. Evropska unija najpogosteje uporablja sankcije, ki zadevajo zavrnitve vizumov in embarge na orožje. Poleg tega so sankcije eno izmed orožij, ki se uporabljajo v vojni proti terorizmu.

Postopek oblikovanja črnega seznama nazivov institucij ali subjektov, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, je pomemben element protiteroristične politike EU.

Usklajeno mednarodno delovanje je nujno za izboljšanje učinkovitosti uvedenih sankcij.

Unija mora še naprej uvajati primerno usmerjene pametne sankcije za obravnavanje posebnih težav, medtem ko zmanjšuje humanitarne posledice ali negativne učinke posameznikov, h katerim te sankcije niso bile usmerjene.

5. Varstvo tal (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava v zvezi z vprašanjem za ustni odgovor o napredku v Svetu glede okvirne direktive o varstvu tal, ki ga je vložil Miroslav Ouzký v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (O-0070/2008 – B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, avtor. – Gospod predsednik, poudariti želim, da je sprejela Komisija septembra 2006 predlog za okvirno direktivo o varstvu tal s ciljem zaščite tal v celotni Evropski uniji. Ta predlog je sprožil zelo živahno ter zanimivo razpravo v mojem odboru, tj. odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Poročevalka gospa Christina Gutiérrez-Cortines si je zelo prizadevala za kompromis.

Evropski parlament je 14. novembra 2007 sprejel stališče na prvi obravnavi. Od takrat naprej ni jasno, kdaj bo pripravljen sprejeti Svet skupno stališče in kdaj bo to sporočeno Evropskemu parlamentu.

Zato je moj odbor v začetku junija pripravil ustno vprašanje Svetu, da bi pridobili več informacij v zvezi z doseženim napredkom v Svetu po sprejetju stališča Parlamenta. V imenu svojega odbora pozivam Svet, da podrobneje razjasni dosežen napredek. Poleg tega želimo v odboru izvedeti, kdaj bo lahko posredoval Svet Evropskemu parlamentu glede na svoje sedanje načrte svoje skupno stališče o okvirni direktivi o varstvu tal.

Nathalie Kosciusko-Morizet, predsedujoča Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, šesti okoljski akcijski program Evropske skupnosti priznava, da so tla omejen vir, pri čemer nanje dodatno vplivajo tudi okoljske omejitve. Program si prizadeva v celoti in jasno opredeliti posebno strategijo za varstvo tal, ki upošteva načela subsidiarnosti ter regionalno raznolikost, kar vsi zelo dobro razumemo.

Svet je vodil v februarju 2007, pri čemer tudi sama ponavljam zgodovino, svetovalno razpravo o sporočilu Komisije o tematski strategiji in predlogu direktive. Decembra 2007 je preučil predloge za kompromis o direktivah, ki jih je oblikovalo portugalsko predsedstvo, ki si je za ta predlog znatno prizadevalo, pri čemer so ti predlogi upoštevali mnenje Evropskega parlamenta ob prvi obravnavi. Žal in navkljub znatnemu prizadevanju portugalskega predsedstva takrat ni bilo mogoče doseči političnega sporazuma. Nesoglasje se je izrazilo v različnih oblikah: nekatere države članice so dvomile o sami verodostojnosti pobude, tj. o potrebi po uvedbi predpisov Skupnosti za varstvo tal; ostale so menile, da mora okvirna direktiva zagotoviti večjo prožnost in zlasti zagotoviti upoštevanje nacionalnih politik, ki se že izvajajo, pri čemer teh politik predložen predlog direktive ni primerno upošteval. Od takrat so imele različne države članice čas za premislek o tem, zato želi zdaj Francija ponovno začeti to razpravo v Svetu. Stališča Evropskega parlamenta bodo seveda ključni del naših razprav in obnove razprave, ki jo želimo zdaj zaključiti. Zavedamo se dejstva, da ste morali poiskati ravnovesje med tistimi, ki niso želeli kršiti zakonitih pristojnosti držav članic na področju varstva tal in tistimi, ki so pozivali k ambicioznemu usklajenemu sistemu predpisov Skupnosti. Menimo, da predstavlja mnenje Parlamenta dobro osnovo za oblikovanje uravnoveženega paketa, pri katerem lahko skupaj sodelujemo.

Zato je bila ta pobuda danes ponovno predložena, čeprav je prezgodaj ugotavljati, ali se bo v Svetu lahko sprejel sporazum ter če bo tako, kdaj se bo to zgodilo in na kakšni osnovi. Ne bi bilo pravično, da zdaj v tem smislu podam kakršne koli namige. Vendar vam lahko zagotovim, da si bo francosko predsedstvo v največji meri prizadevalo, pri čemer ponavljam svoje prejšnje besede, medtem ko bo hkrati upoštevalo mnenje Parlamenta, ki mu je uspelo sprejeti zelo uravnovešeno stališče, ki je zato zelo pomembno v tej težavni razpravi. Hkrati smo realni, ker je to zelo občutljiva zadeva, kot je jasno iz prejšnjih razprav, pri čemer se druga razprava tudi v najboljših razmerah ne more odviti pred volitvami v Evropski parlament naslednje leto. Zato ne bomo hiteli in si bomo zagotovili čas, ki je potreben za doseg kar najbolj sporazumnega rezultata o temi, ki se je v preteklosti izkazala za zelo zapleteno.

Cristina Gutiérrez-Cortines, v imenu skupine PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, svoje pripombe želim nasloviti zlasti na gospo ministrico, ker menim, da bo zaradi svoje intelektualne sposobnosti zmožna razumeti, da je to popolnoma novo vprašanje.

Komisija je v skladu s svojo običajno prakso predložila zavezujočo in v določeni meri omejevalno direktivo. Vendar smo v Parlamentu ugotovili, da lahko obravnavamo tako zapleten sistem, kot so tla, le celostno in teoretično. Temu je tako, ker tla vplivajo na zajemanje CO₂, tla so okolje človeškega življenja in vplivajo na proizvodni sistem, kmetijstvo, naravne katastrofe ter oblikovanje infrastrukture. Na kratko, tla vplivajo na vse in razumeli smo, da v primeru 27 držav z zelo obsežnimi zakonodajnimi izkušnjami številne od njih niso bile zmožne uvesti direktive, ki je temeljila na preprostih merilih in obsežni komitologiji. Kot rezultat tega smo prvič v zgodovini tega parlamenta oblikovali direktivo, ki je bila odprta, prožna, temeljila je na sistematičnih merilih samoorganizacije in je bila usmerjena k novemu razvoju člena 249 Pogodbe, ki navaja, da morajo imeti države članice enake cilje ter izpolnjevati te cilje, vendar jim zagotavlja svobodo glede njihove uporabe.

Ta direktiva spoštuje obstoječo zakonodajo, kataloge in birokracijo vsake države. Državam ni treba izvajati novosti, če lahko dokažejo, da so dosegle cilje direktive. Številne od teh držav so že v celoti dosegle te cilje. Vendar mnoge države članice ne razumejo te povezave med svobodo in zapletenostjo, da je red mogoče

vzpostaviti v odprtem sistemu ter da lahko v okviru samoorganizacije obstajajo odprti in prožni sistemi. Raje so se odvrnile od te zakonodaje, ki zadeva življenje in zemljo.

Ne razumem, kako lahko vlade, ki so zaskrbljene glede podnebnih sprememb nasprotujejo direktivi, ki obravnava vprašanje tal, zemlje in podnebnih sprememb ter spodbuja preprečevanje nesreč, podpira pogozdovanje, kmetijstvo ter produktivnost in spoštuje vse predhodne sporazume.

Ponavljam, da moramo razumeti, kaj je svoboda, ker številni ne vedo, kako s tem živeti.

Inés Ayala Sender, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospod komisar, gospe in gospodje, zakonodaja Skupnosti obravnava vse pomembne naravne vire ter okolja, kot so voda, zrak, vrste in habitati favne ter flore, medtem ko tla, ki so neobnovljiv in redek vir, kot je ravnokar omenila gospa ministrica, nimajo takega varstva.

To izpustitev je treba nujno popraviti, ker bomo zaradi nje trpeli vsi, zlasti v času živilske preplaha ali razprav o temeljnih gospodarskih in energetskih nadomestnih možnostih, ki dejansko temeljijo na vprašanju tal.

Zapolnitev te vrzeli v zakonodaji Skupnosti bo poudarila ukrepe, ki jih spodbujamo v okviru boja proti podnebnim spremembam, vključno z vidiki, kot so boj proti vedno večji eroziji in dezertifikaciji, pri čemer ne smemo pozabiti na resno vprašanje onesnaženosti tal ali pozidave teh tal kot posledice hitrega ter netrajnostnega razvoja, ki ni le eden od vzrokov sedanje gospodarske krize, ampak tudi uničuje tako temeljen vir, kot so tla.

Poleg tega bo vključitev tega vprašanja v evropski institucionalni zakonodajni sistem izboljšala zakonodajni proces, pri čemer ga bo umestila v usklajen okvir, ki temelji na predpisih in mogoče na evropskih sredstvih, ki jih lahko povežemo tudi s sredstvi, namenjenimi za boj proti podnebnim spremembam.

Ne smemo pozabiti, da vplivajo v večji ali manjši meri tveganja, ki grozijo temu dokončnemu in neobnovljivemu viru, na celotno ozemlje držav članic Evropske unije ter imajo tudi pomembne čezmejne vplive.

Različne države članice standardizaciji varstva tal na evropski ravni niso zelo naklonjene, kot je omenila že kolegica poslanka. Zapomniti si morajo, da Parlament ni sprejel le prožnega, prilagodljivega in ambicioznega pravnega instrumenta, ampak tudi instrument, ki ni prekomerno določevalen. To je instrument, ki lahko zagotovi strožji in učinkovitejši boj proti podnebnim spremembam.

Tla so zelo pomembna tudi kot zaloga surovin in ogljika, pri čemer je treba omeniti tudi predloge za skladiščenje CO₂, o katerih se zdaj razpravlja ali vplive, ki bodo opredeljeni v zakonodaji o pomanjkanju vode.

Ta predlog direktive zadržuje Svet od novembra 2007. To je nesprejemljivo. Že skoraj pred letom dni je ta parlament podal svoje mnenje, zato menim, da si moramo v največji meri prizadevati, da se te razmere spremenijo.

Tako bodo pridobile države članice posebno pravno ureditev za varstvo tal, ne le z namenom varstva okolja, ampak tudi za boj proti podnebnim spremembam, krčenju gozdov in dezertifikaciji. Tako bi se oblikovala tudi nova področja za raziskave, inovacije in uporabo tehnologij, nova delovna mesta ter socialne priložnosti, pri čemer bi se zlasti izboljšala kakovost življenja evropskih državljanov.

Končno želim spodbuditi predsedstvo Sveta, da si prizadeva za sprejetje te ključne direktive. Gospa Kosciusko-Morizet, ne bodite razočarana. Vsi se zavedamo, da smo dosegli spodbudne spremembe glede stališč v Svetu, vendar se morate zavedati, da ne bomo dopustili omilitve te direktive.

Gospa Kosciusko-Morizet, vaš predsednik pogosto dokazuje velik pogum in ambicijo glede določenih vprašanj in izzivov, ki so pomembni: varstvo tal mora biti eno od njih.

Jan Mulder, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, gospa predsedujoča Svetu je med drugim v svojem govoru izpostavila tudi dejstvo, da je to vprašanje zelo občutljivo. S tem se v celoti strinjam. Temu želim dodati: menim, da sem prvi govornik, ki lahko prepričljivo izjavi, da ne vidi potrebe po taki direktivi. Menim, da Evropa ne potrebuje dodatne direktive. Zakaj tako menim?

Prvič, imamo že številne direktive, ki zadevajo tla, zdravje tal in talno okolje. Pomislite na direktivo o vodah, direktivo o podzemni vodi, direktivo o nitratih in 18 direktiv, ki zadevajo navzkrižno skladnost. Vse te vplivajo na zdravje tal. V Evropi, pri čemer to velja tako za Francijo in tudi ostale države, smo obremenjeni

s preveč upravnimi pravili. Povprečen kmet porabi več časa za izpolnjevanje obrazcev za različne zadeve, kot ga porabi za običajno delo na kmetiji. Če temu dodamo še dodatno direktivo, potem se bodo razmere še poslabšale.

Najprej je treba počakati na rezultate direktiv, ki jih že imamo: ali niso zadostne in ali ne prispevajo primerno k obnavljanju zdravega stanja tal. Direktiva o podzemni vodi bo začela veljati leta 2009, zato je v celoti nepotrebno, da pred tem uvedemo novo direktivo. Komisija je predložila predlog in izračunala njegove koristi. Vendar v njihovem izračunu nisem opazil upravnega bremena, ki mu bodo pri izvajanju te direktive izpostavljene vse zadevne strani. Ponovno poudarjam: preveč časa se porabi za upravne naloge, izpolnjevanje obrazcev, srečanja in ostale zadeve.

Kaj lahko storimo v tem trenutku? Komisija ima lahko pri izmenjavi izkušenj pomembno vlogo. Določene države so si že znatno prizadevale za obnovo tal, nekatere se temu vprašanju še niso posvečale. Države, ki so to že storile, so to storile brez evropske pomoči. Zakaj ne bi teh držav uporabili za zgled državam, ki se še vedno soočajo s tem vprašanjem?

Ponovno, menim, da imamo sedaj preveč birokracije ter da Evropa in Evropska unija med državljani ne bosta postali bolj priljubljeni z nenehnim dodajanjem predpisov ter predvidevanjem, da se bodo državljani s tem strinjali. Ne, birokracije mora biti čim manj, pri čemer moramo slediti praksi držav članic, ki lahko predstavljajo zgled za ostale države.

Janusz Wojciechowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, gospodu Ouzkýju se zahvaljujem za postavljeno vprašanje, ker sem tudi sam zaskrbljen glede dejstva, da potrebujemo zelo dolgo časa za oblikovanje naše zakonodaje na področju varstva tal. Vedno bolj se zavedamo krize s hrano, pri čemer svetovno prebivalstvo narašča, medtem ko se vedno manj zemlje namenja kmetijstvu, možnosti za intenziviranje kmetijstva pa je vedno manj. Glede na te razmere je zlasti nujno primerno varstvo tal.

Najboljša načina za varstvo tal sta ustrezno kmetijstvo in kmetovanje. Tla, ki se ne uporabijo za kmetijstvo, kmalu degradirajo. Vsi se zavedamo, da se znatne količine kmetijskih zemljišč ne uporabljajo in zato ta zemljišča degradirajo. To je treba spremeniti. Kmetijska politika Evropske unije mora zagotoviti, da je obdelovanje kmetijske zemlje dobičkonosno, pri čemer bi tudi zakonodaja morala spodbujati obdelovanje zemlje. To so misli, ki jih želim med to razpravo deliti z vami.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, predstavnica Sveta je poudarila, da je to vprašanje v Svetu precej sporno, pri čemer je sporno tudi v Evropskem parlamentu.

Ozadje te polemike je sledeče. Vse je odvisno od naše opredelitve tal: ali so tla vir rodovitnosti, pri čemer je njihov namen zagotoviti hranilne snovi za naše poljščine in tako predstavljajo osnovo življenja v ekološko ustreznem kmetijskem sistemu z visoko ravniyo zajemanja CO₂? Ali pa so tla enostavno snov, ki podpira rastline v sistemu kmetijskoindustrijske proizvodnje, ki vključuje uporabo nafte, kemične in genske tehnologije ter zelo škodljivo vpliva na podnebje? To sta trenda, ki sedaj obstajata, tudi v Evropski uniji. Prav tako imamo tla, ki so bila izvzeta iz kmetijske proizvodnje.

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je sprejel mnenje, ki je sprožilo določeno mero polemike, ker je imenovana poročevalka želela zavrniti direktivo. Večina v odboru je nato sprejela mnenje, ki zavzema ustrezen pristop k upravljanju tal, pri čemer je to mnenje vključeno v poročilo. S kmetijskega vidika bi bilo zelo koristno sprejeti to direktivo.

Ne morem razumeti in tudi ne podpreti nasprotovanja tradicionalnih združenj kmetov. Menim, da sami sebi kopljejo jamo, saj je v preteklosti kmetijstvo oblikovalo naše kulturne krajine in jih je zdaj tudi zmožno ohranjati.

Ne morem podpreti mnenja, da bi to ustvarilo preveč birokracije. Gospod Mulder, povedali ste, da se to že dogaja v nekaterih državah, pri čemer je ena od teh držav Nemčija. Ne želimo si prekomerne birokracije. Zakaj ne bi primerov, ki ste jih navedli, vključili v okvirno direktivo z jasnim načelom subsidiarnosti, pri čemer se upošteva regionalne, družbene in podnebne razmere, da se lahko odločitve sprejemajo na osnovni ravni ter se tako določi, kaj je potrebno ter kaj ne?

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, zavedamo se, da je to področje zelo občutljivo, ker so tla redek in neobnovljiv vir ter je njihovo varstvo nujno, saj sta od tega odvisna kmetijstvo in zaščita biotske raznovrstnosti, tla pa so osnova za človeške dejavnosti, ne le v smislu mest ter infrastrukture, ampak tudi v smislu narave in podeželja. Zato je njihovo varstvo ključno za ohranjanje naše dediščine, naravnih virov, kakovosti površinskih in podzemnih voda, zdravja ter človeškega življenja.

Kot zelo dinamičen sistem, ki ima več namenov ter zagotavlja ključne storitve za človekove dejavnosti in preživetje ekosistemov je varstvo tal nujno za naša skupna življenja ter zaščito prihodnjih generacij. To pomeni, da za varstvo tal ne smejo veljati pravila o konkurenci. Vendar so povezana tla tudi z veliko mero izkoriščanja, špekulacijami v zvezi z nepremičninami, degradacijo in onesnaženostjo, vključno z obmejnimi območji, kar pomeni, da morajo države članice bolj upoštevati opredelitev skupnih ciljev v skladu z načelom subsidiarnosti ter družbeno vlogo zemlje.

Različne politike Skupnosti vplivajo na tla in lahko ogrozijo njihovo varstvo. Zato moramo še naprej preučevati tveganja in različne vidike tal, da se opredeli primerne ukrepe, ki lahko varujejo tla. Zelo pomemben prispevek bi bila sprememba skupne kmetijske politike, da bi se zagotovila večja podpora družinskemu kmetijstvu ter malim in srednje velikim kmetijam.

Zato moramo biti v tem okviru seznanjeni s stališčem Sveta in tudi nadzirati njegov napredek.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, moj odziv na razpravo o tem predlogu za okvirno direktivo je bilo vprašanje, ali resnično potrebujemo tako besedilo in ali je taka rešitev zares primerna. Imamo že številne predpise o varstvu tal, odpadkih, pesticidih, varstvu naravnega okolja, podzemnih vodah in tako dalje. Poleg tega menim, da je pomembno v okviru „boljše pravne ureditve,“ za kar si v Parlamentu prizadevamo že nekaj časa, da ne dajemo vtisa, kot da ponovno dovajamo nove predpise prek Komisije ter jih s tem kopičimo. Prav tako mislim na naše lokalne predstavnike in župane občin, ki bodo imeli zaradi te okvirne direktive veliko dela.

Vendar obstaja še ena realnost. Dejstvo je, da človeške prakse naših tal niso obravnavale s spoštovanjem, pri čemer so se sistematično pojavljala prizadevanja za uporabo intenzivnih načinov proizvodnje, kar je tla izčrpalo, poleg tega so se uporabljale urbane prakse, ki so povzročile degradacijo tal. Menim, da je gospa Gutiérrez, katere delo označujem za izjemno, predstavila v svojem trudu uskladiti različne strani sprejemljive predloge, ker je dejansko jasno, da obstaja v Parlamentu vidno nasprotovanje, pri čemer so razmere v Svetu podobne – poročevalka je prisluhnila Parlamentu in uspešno predstavila predloge, ki se zdijo zelo sporazumni. Oblikovala je vrsto uravnovešenih stališč, ki spoštujejo načelo subsidiarnosti, zlasti v izbiri metod, ki jih morajo sprejeti države članice, da se začnejo izvajati predpisi na področju tal. Izognila se je povečanju upravne obremenitve, pri čemer nas spodbuja, da se oddolžimo za napake, ki smo jih v preteklosti izvajali v naših kmetijskih, industrijskih in urbanih praksah, ki do zdaj niso spoštovale tal.

Zdaj bom naslovila Svet: kadar nam predsedstvo Sveta zagotovi, da ni potrebe po naglici, potem to pomeni, da bodo besedilo zadržali. Zadržali ga bodo, čeprav so glede na razlike med državami članicami razmere dejansko nujne, treba je spoštovati načelo subsidiarnosti in se hkrati usmeriti k ohranjanju in varstvu naših tal.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Gospod predsednik, kot je povedala gospa ministrica, je to vprašanje zelo občutljivo in zapleteno, v zvezi z njim ne bo lahko doseči soglasja niti med 27 državami članicami niti v Parlamentu, kot smo že opazili. Kot je povedala moja kolegica gospa Inés Ayala, so tla neobnovljiv vir, ki je povezan z naravnimi katastrofami in kmetijsko proizvodnjo, pri čemer vključuje občutljiva ter zahtevna vprašanja uporabe tal, razvoja in ohranjanja narave.

Pri tem gre za veliko interesov in številni kolegi poslanci se sprašujejo, ali je ta direktiva nujna. Ostali dvomijo o njeni prožnosti. Tog zakonodajni okvir ni vedno najboljši način za doseganje zelenih ciljev, pri čemer je treba upoštevati tudi različne razmere. Menim, da je ta direktiva pomembna in nujna, da se ohrani ravnovesje ekosistemov.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospod predsednik, gospe predsedujoči Svetu želim povedati, da je zelo lepo, da je izrazila svojo podporo, vendar ji predlagam, da jo umakne. Menim, da resnično ne potrebujemo te direktive. Menim, da je imel prejšnji Svet prav, ko je zagotovil, da si te direktive ne želi. Strinjam se z besedami gospoda Jana Mulderja, da že imamo direktivo o nitratih in direktivo o podzemni vodi. Vse to začenja vplivati na tla in zagotavlja, da bomo v Evropski uniji očistili naša tla.

Strinjam se z gospodom Graefe zu Baringdorfom, da so kmetje dejansko varuhi tal in da so tla zelo pomembna za vsak pridelek, vendar ali resnično potrebujemo direktivo o varstvu tal? Težava, ki se pojavlja v zvezi z direktivo o varstvu tal je, da je ta direktiva preveč vseobsegajoča. Obravnavati poskušamo industrijska zemljišča in industrijsko onesnaževanje; govorimo o urbanem razvoju ter nato o kmetijskih zemljiščih in kmetijskih tleh.

Na tej stopnji je nesmiselno uvesti tako zakonodajo. Menim, da je ena od težav, s katerimi se soočamo v Evropski uniji, da začnemo uvajati zakonodajo takoj, ko je treba ukrepati, pri čemer menim, da to počnemo z najboljšim namenom. Menim, da to ni pravilno. Menim, da se moramo ustaviti in razmisliti. Menim, da je imel Svet prav. Predlagam, da zdaj ni čas za vrnitev k temu načinu. Predlagam, da se zadeva na naslednjem parlamentarnem zasedanju vrne novi Komisiji in novemu Svetu. Komisija in Svet bosta nato ponovno preučila to zadevo.

Države članice, ki ne nadzirajo uporabe industrijskih zemljišč in industrijskega onesnaževanja pozivam, da uvedejo tak nadzor na nacionalni ravni. Z evropske ravni se v to ne sme posegati, ker menim, da to ni potrebno. Menim, da želimo zagotoviti, da ne bomo imeli birokracije v tolikšni meri, kot jo imamo zdaj. Ljudem je dovolj dodatne birokracije. Predsedujoči Svetu želim sporočiti: ne začnite z izvajanjem te direktive, umaknite jo.

Glenis Willmott (PSE). – Gospod predsednik, najprej želim opozoriti kolege poslance in francosko predsedstvo na dejstvo, da je na prvi obravnavi v Parlamentu na dan 14. november 2007 znatno število poslancev glasovalo proti tej direktivi.

Ni dvoma, da obstaja glede stroškov predlagane direktive velika zaskrbljenost, zlasti v zvezi z onesnaženo zemljo in nacionalnimi seznami.

Pri tem je ključno vprašanje subsidiarnosti, ker imajo tla omejene čezmejne vplive, kar je v nasprotju z zrakom in vodo, ki sta seveda premešljivi. Predlagana direktiva bi prisilila preveliko število držav članic, ki že imajo učinkovite domače ukrepe, da te ukrepe opustijo, ker bi bili neskladni z direktivo.

To ne pomeni, da ne potrebujemo ukrepov EU glede varstva tal, pri čemer tematska strategija vključuje veliko dobrih predlogov, ampak da mora vsaka nova strategija EU o varstvu tal dodajati in dopolnjevati ter ne nadomestiti obstoječe politike držav članic.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, varstvo tal je zelo pomembna naloga za zagotovitev zdravega kmetijskega okolja za prihodnje generacije. Poudarjam vse, kar je bilo tukaj izrečeno v zvezi z tem. Vendar noben od teh razlogov ne pomeni, da mora postati varstvo tal naloga Evrope. Vsaka težava v Evropi ni nujno težava za Evropo. Tla so lokalni, lokalizirani medij. Kot pravilo onesnaženost tal nima čezmejnih vplivov, zato ni razloga, da bi bilo varstvo tal naloga Evropske unije; tudi nima nobene evropske dodane vrednosti. Številne evropske države že imajo učinkovite predpise na področju varstva tal, zato ni nobenega razloga, da se za tiste, ki takih predpisov nimajo, uvedejo evropski predpisi. Mogoče pa resno menite, gospod komisar, da mora Komisija posredovati na področjih, na katerih države članice ne ukrepajo v svojih pristojnostih? To bi bilo nesmiselno.

Zaradi subsidiarnosti je varstvo tal naloga držav članic, pri čemer so države članice dejansko zmožne obravnavati to vprašanje. Zato je Svet, vključno z vašo državo, gospa državna sekretarka, začasno ustavil to pobudo. Močno upam, da bo vztrajala Francoska republika pri tem stališču. Ne dvomim, da je lahko oblikovanje evropske strategije za varstvo tal koristno in ne nasprotujem finančnemu prispevanju Evrope v primeru, kadar najboljša raven varstva tal še ni dosežena. Vendar trdno nasprotujem vsiljeni usklajeni zakonodaji na področju varstva tal, ki jo financira Skupnost, ker v nekaterih državah ne obstaja zakonodaja na področju varstva tal. To ni namen Evrope. To bi bila popolnoma odvečna birokracija, s katero se državljani ne bi strinjali, pri čemer bi svoje mnenje o tem izrazili na volitvah in referendumih. To je treba končati.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Čeprav gospod Graefe zu Baringdorf pravilno poudarja, da kmetje varujejo tla, smo bili v zadnjih desetletjih priča znatni izgubi čistosti tal kot posledice intenzivnega kmetijstva in obširne uporabe gnojil ter kemikalij. V preteklosti je to veljalo tako za stare in tudi za nove države članice. Vendar v zadnjih dvajsetih letih nove države članice niso imele sredstev za nakup gnojil ali kemikalij, zato se na primer na Madžarskem porabi štirikrat manjša količina gnojil na hektar kot na Nizozemskem. Prava rešitev tega vprašanja je zato kmetijska, tj. da bomo v prihodnosti morali uporabiti načine, ki bodo varovali biosfero in tla ter bodo zmanjšali obremenjenost tal, zato potrebujemo nove načine in pristope na področju varstva tal, ker je to v interesu vseh evropskih kmetov. V tem sistemu imamo veliko število nesmiselnosti, na primer to, da se po žetvi ne zaseje novih pridelkov, pri čemer se izgublja energija. Lahko bi se sadilo kompostne pridelke, pri čemer bi se s tem zmanjšala obremenjenost z gnojili. Hvala za vašo pozornost.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospa predsedujoča Svetu, glede tega se vsi strinjamo in vsi si želimo varstva zemlje. Zemlja je tista, ki hrani prebivalstvo, pri čemer si želimo, da nam še naprej zagotavlja hrano, predvsem zdravo hrano. Zemlja je okolje, o tem se vsi strinjamo in to okolje želimo varovati, vendar se bojim, da ga uničujemo.

Direktiva o varstvu tal jasno razločuje med onesnaženostjo, ki jo povzroča kmetijstvo in onesnaženostjo, ki jo povzroča industrija. V zvezi z onesnaženostjo, ki jo povzroča kmetijstvo smo priča številnim prizadevanjem v okviru skupne kmetijske politike in številnim prizadevanjem v okviru sistematskega pregleda; nedavno smo razpravljali o poročilu o znatnem zmanjšanju uporabe kmetijskih kemikalij. Vsa ta prizadevanja se izvajajo v smislu kmetijstva.

Vendar smo predvsem zaskrbljeni glede ukrepov na področju industrijskega onesnaževanja. V odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja smo zaskrbljeni zaradi vpliva, ki ga ima vedno večja onesnaženost tal na naše kmetijske proizvode ter okolje.

Ta onesnaženost se kaže v tleh in vodi, zato je priporočljivo sprejeti kazalnike in ocenjevalne prage, preden dosežemo raven, na kateri taki ukrepi ne bodo več mogoči. Zato zahtevam, da se izvaja reden nadzor onesnaženosti zraka, pri čemer sami to temeljito izvajamo, potreben je tudi nadzor onesnaženosti tal. To bi morali izvajati zlasti v visoko industrializiranih območjih.

Upam, da bo francosko predsedstvo upoštevalo stališča držav članic in poiskalo vzajemno sprejemljivo rešitev za to vprašanje.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, že pred letom dni smo sprejeli svoje stališče v zvezi z direktivo o varstvu tal. Vendar Svet do zdaj ni bil zmožen zagotoviti sporazuma. Nekaj držav članic še vedno vztraja pri svojem stališču ovirajoče manjšine. Upamo, da bomo v okviru francoskega predsedstva dosegli kompromis. Predstavitev predstavnice Francije je potrdila, da tako upanje obstaja.

V zvezi s tem projektom smo slišali veliko kritik, na primer da bo povečal birokracijo ali podvojil obstoječo nacionalno zakonodajo in zakonodajo Skupnosti. Menim, da so razmere ravno obratne. Tako direktivo potrebujemo, ker bo zagotovila poenotenje zakonodaje na tem področju in združila na ravni Unije vsa prizadevanja na področju varstva tal. Poleg lokalnih in regionalnih prizadevanj so potrebni ukrepi na ravni Unije, če želimo ustaviti degradacijo tal. Tla so dobrina, ki je skupna vsem nam. Zato je treba oblikovati skupna načela in cilje ter ustrezno ukrepati. Pomembno je, da se vsi državljani Unije zavedajo pomembne vloge tal za ekosistem in tudi za naša vsakdanja življenja ter gospodarstvo.

Žal so na ozemljih številnih držav članic še vedno prisotne nevarne snovi. Pri tem omenjam odlagališča in kemična orožja, ki jih je na teh območjih pustila sovjetska armada. Določene države se s temi vprašanji niso zmožne soočiti same. Zato sta potrebni primerna spodbuda in pomoč za države članice, da se pomaga pri odstranjevanju takih snovi. Nujne so zadevne določbe, ki bodo omogočile ponovno uporabo degradirane zemlje in omejile degradacijo tal ter zagotovile, da se tla izkoriščajo na trajnosten način. To bi bil zagotovo korak v pravo smer v smislu varstva naravnega okolja in ohranjanja tal, ki so zelo dragocen naraven vir. V tem smislu bi nam bila direktiva v zelo veliko pomoč. Zato se mora zakonodajno delo nadaljevati. Poleg tega se je treba posvetovati z neodvisnimi strokovnjaki in upoštevati njihovo mnenje.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, danes zjutraj sem govorila s kmetico, pri čemer je bila na žalost to kmetica, ki je strmela v namočena polja, ker imamo dejansko letos na Irskem in tudi v ostalih delih severne Evrope zelo slabo letino. Menim, da moramo imeti danes v mislih ta polja. Ta mlada izobražena kmetica je prebrala direktivo o varstvu tal in je resnično zaskrbljena, da jo bo zaradi dejstva, ker uporablja minimalno obdelavo ter pravilno ravna z zemljo, ta direktiva kaznovala, zlasti v času neprimernih vremenskih pogojev. Zaveda se, o čem govori. Menim, da ne potrebujemo direktive, da bi lahko imeli dobra tla: države članice morajo prevzeti odgovornost, predvsem potrebujemo tudi dobre kmetijske nasvete, podprte z dobrimi nacionalnimi raziskavami, ki bodo opredelile, kaj je najboljše za naša tla.

Menim, da je eno od največjih vprašanj, s katerimi se soočamo, pri čemer se s tem vprašanjem zagotovo soočamo na Irskem, vprašanje slabega načrtovanja, ki je povzročilo velike težave s poplavljanjem in posledice, ki so mu sledile. Prepustimo to državam članicam. Zagotovimo jim usmerjanje, vendar ne v obliki dodatne direktive poleg že obstoječih 18 direktiv, s katerimi se morajo usklajevati kmetje.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospod predsednik, Komisiji in Svetu želim sporočiti, naj si za to direktivo zagotovita ves potreben čas. Sam sem dejansko mnenja, da jo lahko za vedno zadržita. Menim, da te direktive ne potrebujemo.

Kmetje se že zdaj soočajo z veliko mero birokracije, pri čemer menijo, da je za to odgovoren Bruselj. To bi bila lahko kaplja čez rob.

Res je, da so tla zelo pomembna in jih je treba varovati, vendar še nisem srečal kmeta, ki ne bi varoval tal na svoji zemlji, ker je od tega odvisna njegova prihodnost. Potrebe v različnih delih Evrope se med seboj znatno razlikujejo. Tla na severu zahtevajo drugačno podporo od tal na jugu, prav tako tla na vzhodu in zahodu.

To je občutljivo vprašanje. Prosim, da se ta direktiva odstrani. Kot je povedal gospod Mulder, imamo že dovolj direktiv. Namen je sicer lahko dober, vendar ne potrebujemo tega dobrega namena.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, Evropska unija mora ukrepati v okviru svojih pristojnosti na področjih, na katerih lahko s svojimi pravili resnično ustvari evropsko dodano vrednost. V tem primeru ne najdem nobene dodane vrednosti. Vendar ugotavljam, da določene države ne prevzemajo resno svojih odgovornosti na domačem ozemlju ali jih vsaj niso do zdaj, mogoče pa le menijo, da lahko na ta način pridobijo evropska sredstva. Pri tem ne morem opredeliti nobene dodane vrednosti; vendar opažam dodatne stroške in več birokracije, zlasti za tiste države, ki so izpolnile svoje obveznosti doma ter sprejele ustrezne ukrepe na področju varstva tal.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, varstvo tal je seveda nujno, vendar za to ne potrebujemo dodatne direktive EU. Kot je povedal gospod Mulder, že imamo številne direktive in pravila na področju navzkrižne skladnosti. To je vprašanje držav članic. Kateri narod bi dopustil erozijo in degradacijo svojih tal? Kateri kmet potrebuje Bruselj, da mu sporoči, naj ne dopusti degradacije svojega premoženja? To je nesmiselno. Še več pestovanja s strani Bruslja bo le povečalo že tako nevzdržno upravno obremenitev za kmete, ki imajo zaradi izpolnjevanja nespametnih obrazcev vedno manj časa za upravljanje svoje zemlje. Parlament in Komisija morata prekiniti to svojo navado in pozabiti nanjo.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Gospod predsednik, v celoti podpiram izjave svojih kolegov med postopkom prijave k razpravi.

Komisija si lahko ogleda mojo kmetijo, ki je bila obdelovana že 3 000 let pred Kristusom in jo še naprej obdelujemo. Tla so ena od najbolj rodovitnih. Dejansko letos pridelujemo štiri in pol tone pšenice na jutro, kar pomeni več kot deset ton pšenice na hektar – če jo lahko seveda mehansko obdelamo.

Skrbimo za in upravljamo tla. Prepustite to ljudem, ki se na to spoznajo. Od Bruslja ne potrebujemo dodatne birokracije, ker s tem vse nas postavljate v slabo luč, vendar dejansko opravljamo dobro delo. Nadaljujte z dobrim delom, vendar to zadevo prepustite državam članicam.

Nathalie Kosciusko-Morizet, predsedujoča Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej želim povedati, da v zvezi s tem ne želim nobene negotovosti. Predsedstvo si zelo prizadeva v zvezi s to direktivo in je prepričano, da v zvezi s tem vprašanjem potrebujemo tako direktivo. Poleg tega ponavljam, da tega stališča ni sprejelo sedanje predsedstvo, ampak se ga ohranja že nekaj časa, pri čemer ne morem sprejeti nekaterih namigovanj, ki so bila izražena v tem smislu. Decembra 2007 so ob prvi razpravi v Svetu določene države članice uradno nasprotovale načelu direktive, pri čemer je bilo to v določeni meri izraženo tudi v današnji razpravi. Ostale države članice so bile že vključene v oblikovanje nacionalnih politik na tem področju in so bile mnjenja, da medtem ko je direktiva dobra zamisel, predloženi predlog ne spoštuje dovolj načela subsidiarnosti ter ne upošteva dovolj že doseženih prizadevanj, vključno z visoko tehnološkimi vidiki. Takrat je bila Francija del te skupine držav. Danes si ob predsedovanju in ohranjanju tega stališča močno prizadevamo za doseg sporazuma o direktivi o varstvu tal. Danes smo vsi spoznali, da obstajajo ostra nasprotovanja, ki so dejansko realen odsev razmer v Evropskem Svetu. Prizadevamo si za doseg sporazuma, ki bo mogoče, kot upamo, zagotovil uspeh med sedanjim francoskim predsedstvom. Vendar to ne bo enostavno in tega se vsi zavedamo.

Stavros Dimas, komisar. – Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za priložnost prispevati k tej razpravi, ki je posledica ustnega vprašanja Parlamenta Svetu. Izjavljam, da Komisija ponovno potrjuje svojo zavezo v zvezi z dosegom sporazuma glede direktive o varstvu tal, pri čemer si bomo kar najbolj prizadevali, da se ta cilj doseže.

Komisija je svoj predlog oblikovala na podlagi resolucij Parlamenta in Sveta, ki sta pozivala k celostnemu evropskemu pristopu k varstvu tal. Zelo jasno se spominjam, gospod Nassauer, da sem leta 2006 pozno spomladi prejel pismo nemške vlade z večino, če ne vsemi, pokrajinami v Nemčiji, ki so pozivale k direktivi o varstvu tal. Podpiramo trdno podporo Parlamenta direktivi o varstvu tal, čeprav predstavlja spremembe k predlogu Komisije. Upam, da lahko dosežemo zadostno raven celovitosti, kot jo je izpostavila gospa Gutiérrez-Cortines.

Obžalujemo, da Svet v decembru ni dosegel političnega sporazuma kljub obsežnemu delu, ki ga je opravilo portugalsko predsedstvo, podpori 22 držav članic in prožnosti, ki jo je zagotovila Komisija. Poudarjam, da se, medtem ko ta brezizhoden političen položaj ostaja, nadaljuje degradacija tal, kot je zelo jasno izrazila znanstvena skupnost, na primer na konferenci na visoki ravni o tleh in podnebnih spremembah, ki jo je nedavno organizirala Komisija.

Zato pozdravljam zavezo Francije za ponovno obuditev prizadevanj na tem področju in se veselim konstruktivnega sodelovanja s Francijo ter ostalimi državami članicami, da se zagotovi dosega političnega sporazuma v Svetu in čim prejšnja visoka raven varstva tal.

Vendar mora zagotoviti Komisija, da se bo lahko končno besedilo izvajalo in da bo pomenilo dodano vrednost v primerjavi s sedanjimi ravni varstva tal. Zagotavljam vam, da ostajam predan tej nalogi.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

6. Popravki (člen 204a Poslovnika): glej zapisnik

*

* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Gospod predsednik, v zvezi s vprašanjem pravilnosti postopka – včeraj je pred glasovanjem o predlogu resolucije o Gruziji naš kolega gospod Schulz uradno in pred vso Evropo predsednika Sakašvilija obtožil, da je povzročil celoten konflikt. To je ruska propaganda, podobna tisti, na podlagi katere so Nemci v Katynu umorili poljske vojake in ki je prevladovala 50 let.

Mislim, da se morata gospod Schulz in celotna skupina še marsikaj naučiti o ruskih metodah, spletkah ter propagandi.

(Dolgo ploskanje poslancev na desni.)

Predsednik. – Gospe in gospodje, danes nas čaka obsežno glasovanje. Ker so besede gospoda Zaleskega povezane z gospodom Schulzom, bo dobil besedo, a nato moramo nadaljevati z glasovanjem. Včeraj smo razpravljali o Gruziji in sestavili resolucijo, pri čemer nam danes ni potrebno vsega ponavljati. Radi bi nadaljevali z glasovanjem, a ker se je pripomba nanašala na gospoda Schulza, ima besedo on.

Martin Schulz (PSE). – *(DE)* Gospod predsednik, morda gospod Zaleski ni dobro prisluhnil tistemu, kar sem povedal včeraj. Nobene države nisem obtožil. Moj namen ni okriviti katere koli posamične države. V zvezi z zločini proti človeštvu, ki so jih Nemci zagrešili med drugo svetovno vojno, sem že večkrat izrazil sram zaradi svoje države, v imenu katere je prišlo do teh zločinov.

To želim tu in zdaj ponoviti. Jaz sem eden izmed tistih Nemcev, ki hočejo zagotoviti, da se to nikoli ne bo ponovilo. A vseeno drži nekaj: vsak odgovoren politik, vsak moški ali ženska, ki vodi vlado in hoče rešiti težave na ozemlju svoje države z oboroženimi silami, se uvršča izven mednarodnega prava, kar velja za gospoda Sakašvilija.

(Ploskanje.)

Predsednik. – Gospe in gospodje, to vprašanje nas vse zadeva. Svojega govora pred Evropskim svetom nočem opisati kot uspešen poskus, da bi se združila vsa različna stališča, a priporočam, da preberete ta govor, pri čemer mislim, da bo večina ljudi v tem parlamentu videla, da je v njem izraženo njihovo stališče.

Jörg Leichtfried (PSE). – *(DE)* Gospod predsednik, morda tega tudi jaz nisem opazil, a vesel bi bil, če bi končno slišal uradno, tj. od vas, ali mnoge govorce, ki krožijo v Parlamentu, držijo, in kaj se dogaja glede Strasbourga v naslednjih tednih.

Predsednik. – Izjavo o tem sem hotel dati na koncu seje, ker se hočem izogniti temu, da bi se o tem razpravljalo zdaj.

(Ploskanje.)

Ali se lahko strinjamo, da bom izjavo o tem, kakšna je odločitev, podal na koncu, da bomo lahko zdaj nadaljevali z glasovanjem? O tej zadevi obstaja tudi sporočilo, ki ga boste prejeli. Prosim vas, da preverjate svoja elektronska sporočila. Kljub temu bom na koncu podal izjavo, ko boste vsi še vedno tu.

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Zdaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik.)

7.1. Kodeks poslovanja računalniških sistemov rezervacij (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v imenu skupine ALDE bom spregovorila o poročilu gospoda Kirkhopa. V skladu s členom 168 skupina ALDE poziva k vrnitvi zadeve v odbor. Jasnó naj bo, da moja skupina ne namerava razdreti kompromisnega svežnja kot takega s Svetom, a menimo, da je potrebna obsežnejša razprava o opredelitvi matičnega prevoznika.

Komisija sestavlja uradno obvestilo, kar je nadvse dobrodošlo. Vendar nam to ne nudi popolne jasnosti, ki jo prav zdaj potrebujemo. Omogočiti se mora ustrezna razprava in tudi dostojno posvetovanje naših pravnih služb. Prav zdaj se ne mudi z glasovanjem o tej zadevi.

Brian Simpson (PSE). – Gospod predsednik, z veseljem podpiram predlog skupine ALDE za vrnitev zadeve v odbor. V dolgih letih v tem parlamentu se ne spominjam poročila na področju prometa, ki bi povzročilo toliko zmedenosti in negotovosti kot to. Tu ustvarjamo zakonodajo, s čimer je povezana odgovornost za ukrepanje s popolnim znanjem in razumevanjem besedila, o katerem bodo glasovali spoštovani poslanci. A veliko poslancev je negotovih. Veliko poslancev se trudi doumeti in razumeti to zapleteno zakonodajno besedilo, ki je še zapletenejše zaradi posredovanja Sveta.

V obsežnem delu te dvorane obstajata velika negotovost in nelagodje, zato menim, da moramo ponovno oceniti, ovrednotiti in še podrobneje preučiti posledice teh predlogov v odboru za promet. Ne smemo hiteti, ampak dobro opraviti zadevo. S tem ne bomo ustvarili težav; kot zakonodajalci bomo ravnali odgovorno in branili pravico Parlamenta do dela s svojo hitrostjo, ne s hitrostjo, ki mu jo narekujejo industrijski lobisti in Svet ministrov.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kar je pravkar povedal gospod Simpson, je v resnici precej težko razumljivo; resnično je celotno zadevo obrnil na glavo. Nekatere industrije poskušajo preprečiti zakonodajo v interesu svojih podjetij. Če smem pripomniti: s tem kodeksom poslovanja poskušamo izboljšati pravice potrošnikov. Okrepiti moramo pravice potrošnikov, da bi lahko prek računalniških sistemov prejeli poštene ponudbe.

Odločno zavračamo taktike zavlačevanja socialdemokratov, ki poskušajo uničiti kompromis s francosko vlado in povzročiti njegov propad med tem zakonodajnim obdobjem. Pozivam vas, da zavrnete zahtevo po vrnitvi zadeve v odbor.

Timothy Kirkhope, *poročevalec.* – Gospod predsednik, pozivam nas, naj zadeve ne vrnemo nazaj v odbor. Mislim, da je to nepotrebna in mogoče škodljiva taktika zavlačevanja v interesu potrošnikov Evrope, ki jih predstavljamo. Junija se je sklenil sporazum na prvi obravnavi s Svetom in Komisijo po obsežni razpravi in podpori v mojem odboru za promet. Moji poročevalci v senci so v celoti sodelovali v celotnem postopku, in kar zadeva mene, so se sporazumeli o izidu.

Dve predsedstvi, slovensko in francosko, sta z mano v celoti sodelovali glede te zadeve, pri čemer ne razumem, zakaj je zdaj potrebno več časa, da se razpravlja ali preverja ta bistven ukrep. Najbolj pošten in demokratičen način za nadaljevanje je, da se zdaj glasuje o sporazumu. Veliko ljudi, ki zdaj ugovarja, se ni potrudilo udeležiti sinočnje razprave, ko je komisar Mandelson na mojo zahtevo Parlamentu pojasnil zagotovila, da se bo v Uradnem listu izdalo uradno obvestilo pred začetkom veljave te uredbe, pri čemer je podal jasno razlago uredbe z vidika Komisije ter zelo konkretna in stroga merila glede vprašanj konkurence za izvajanje teh ukrepov v interesu evropskih potrošnikov. Mislim, da potrošniki ne bodo razumeli teh ugovorov, če ne

nadaljujemo z uvedbo ukrepa. Zato vas vse iskreno prosim, da podprete mene in trdo delo, ki smo ga vložili vsi iz vseh političnih skupin, da bi se ta zadeva čim hitreje sprejela.

(Parlament je zavrnil predlog za vrnitev zadeve v odbor.)

7.2. Upravičenost srednjeazijskih držav v skladu s Sklepom Sveta 2006/1016/ES o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (glasovanje)

7.3. Palestinski zaporniki v Izraelu (glasovanje)

7.4. Ocena sankcij Skupnosti kot del dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o predlogu spremembe 10:*

Hélène Flautre, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, predlog spremembe je bil umaknjen, zato o njem ni treba glasovati.

7.5. Razvojni cilji tisočletja – Cilj 5: izboljšanje zdravja mater (glasovanje)

– *Po glasovanju o odstavku 6:*

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Moj mehanizem za glasovanje je petkrat zatajil med poimenskim glasovanjem. Ko sem to spoznala, sem poskušala prositi za besedo, a nisem smela spregovoriti. To ni bilo prav. Poleg tega se nekaj časa ni prevajalo v poljščino, česar se tudi ni odpravilo. Prosim vas, da nas nehate tako obravnavati.

Predsednik. – Gospa Tomaszewska, zelo mi je žal, da se vaš glas ni upošteval. Upam, da se to ne bo ponovilo. Prosim vas, da svoj glas oddate tu, da se bo pravilno zabeležil, pri čemer bo vaše stališče zabeleženo za naslednike.

7.6. Trgovina s storitvami (A6-0283/2008, Syed Kamall) (glasovanje)

7.7. Politika evropskih pristanišč (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (glasovanje)

7.8. Tovorni promet v Evropi (A6-0326/2008, Michael Cramer) (glasovanje)

7.9. Vmesni pregled Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010 (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (glasovanje)

Predsednik. – Glasovanje je končano.

8. Sporočilo predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, čas je za izjavo o Strasbourgu. Predsedstvo je včeraj preučilo zadevo. V Strasbourgu še vedno potekajo različna popravila. Predsedstvo je včeraj zvečer soglasno sprejelo odločitev, kakor je predlagal tudi gospod Fazakas, pri čemer to odločitev nameravamo objaviti zdaj, ko je bila obveščena konferenca predsednikov: tako bo tudi septembrsko delno zasedanje II potekalo tu v Bruslju.

(Ploskanje.)

Nočem, da se prekmalu veselite: tudi v tej stavbi smo odkrili, da na nekaj mestih zamaka med dežjem, pri čemer to zdaj preučujemo. V Bruslju hočemo imeti enake varnostne standarde kot v Strasbourgu, pri čemer vam lahko zagotovim, da bo varnost vedno najpomembnejša.

Glede na trenutno stanje bo zadnji inšpekcijski pregled strokovnjakov potekal 22. septembra. To omogoča dovolj časa, da se sprejme odločitev glede oktobrskega delnega zasedanja. Želim vam varno in prijetno bivanje tu v Bruslju, in ker se približuje čas kosila, vam lahko zaželim tudi *bon appétit*.

PREDSEDUJOČI: GOSPOD MAURO

Podpredsednik

9. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

– Predlog resolucije: Palestinski zaporniki v Izraelu (RC-B6-0343/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Izjaviti želim, da do resolucije Evropskega parlamenta o Izraelu in Palestini ni prišlo ob najprimernejšem času glede na zadnje dogodke, saj je Izrael prejšnji teden izpustil dodatnih 198 palestinskih zapornikov. Ta gesta potrjuje pripravljenost Izraela na izgradnjo medsebojnega zaupanja v mirovnem procesu kljub zelo kritični izraelski javnosti.

To je veljalo tudi za nedavno izmenjavo zapornikov na libanonski meji. Nedvomno je zelo žalostno, da je v izraelskih zaporih zdaj tudi palestinska mladina. Vendar je glavni razlog za to dejstvo, da jih teroristične organizacije izkoriščajo, pri čemer v njih podpirajo sovraštvo in odločenost za ubijanje. V zadnjih osmih letih je bilo do 16 % samomorilskih napadalcev in morebitnih napadalcev mladoletnih, pri čemer njihova starost izrazito upada. Vzgoja in izobraževanje otrok sta ključna dejavnika, ki lahko pomembno vplivata na prihodnji razvoj sobivanja med Izraelci in Palestinci.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, Parlament zlasti s to resolucijo kaže, da nima nevtralnega stališča glede zelo zapletenega konflikta na Bližnjem vzhodu in da ni nevtralni udeleženec. Prav nasprotno, Parlament se vedno sistematično postavi na stran Palestincev proti Izraelcem.

Očitno temu parlamentu ni dovolj, da vsako leto desetine milijonov evrov evropskega davkoplačevalskega denarja izgine v neskončne in pokvarjene globine palestinskih ozemelj, ki so usmerjena proti Zahodu.

Očitno temu parlamentu ni dovolj, da nevladne organizacije, ki odkrito, pri čemer to ponavljam, odkrito odobravajo in upravičujejo teroristična dejanja, ponovno podpira z milijoni evropskega davkoplačevalskega denarja. Zdaj Parlament za to dobesedno prosi v resoluciji za izpustitev obsojenih teroristov. To stališče je mogoče politično korektno; mislim, da bomo to nekoč obžalovali.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz sem glasoval proti resoluciji o palestinskih zapornikih v Izraelu, ker navsezadnje resolucija izraža idejo, pri čemer bom to povedal prijateljsko, da mi kot Evropski parlament resnično ne mislimo resno, ko obsojamo terorizem. Resolucija skuša doseči izpustitev ljudi, ki so bili vpleteni v teroristične dejavnosti. Vsaj eden od njih je bil odgovoren za smrti številnih izraelskih državljanov. Sprejetje resolucije torej ni dobro za verodostojnost Parlamenta, pri čemer je še huje, da ogroža boj proti terorizmu na splošno.

– Poročilo: Hélène Flautre (A6-309/2008)

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Gospod predsednik, glede poročila gospe Flautre sem glasovala za predloga sprememb 4 in 5, ki nista bila prevzeta in govorita o Izraelu. Želim pojasniti svoje razloge: ta predloga sprememb nista povezana s sankcijami proti Izraelu; namesto tega se je zlasti predlog spremembe 5 nanašal na kršitve mednarodnega prava, ki jih je zagrešil Izrael in ki so obsežno zabeležene.

Povedati želim, da na splošno nasprotujem sankcijam ne glede na to, ali so usmerjene proti Palestincem ali Izraelu. Vendar obžalujem, da ta predlog spremembe, ki je obravnaval pobude, ki bi se lahko uporabile v zvezi z Izraelom, in ne sankcij, ni bil sprejet. Če opustimo zamisel, da moramo v Evropski uniji sprejemati pobude za preprečevanje kršitev človekovih pravic, se izneverimo našemu demokratičnemu sistemu.

Prav tako želim povedati, da s podajanjem tega stališča ne kritiziramo Judov, saj so nam pri srcu in obsojamo vse oblike antisemitizma. Ne kritiziramo izraelske države, saj podpiramo njen obstoj in želimo, da je varna, a nasprotujemo tistim v Izraelu, ki rušijo demokracijo v tej državi, kar je nekaj popolnoma drugega. Še več, podpiramo vse izraelske nevladne organizacije, ki delujejo za spodbujanje človekovih pravic in mednarodnega prava.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, med včerajšnjo razpravo sem že imel priložnost na kratko omeniti, da je poročilo gospe Flautre o politiki človekovih pravic Evropske unije resnično precej dober in uravnotežen dokument. Vendar obžalujem, da v poročilu nista izrecno omenjeni težava in nevarnost islamizacije v Evropi in svetu. Islamizacija nedvomno obstaja in ogroža številne zelo temeljne evropske in zahodne vrednote, temeljne pravice in človekove pravice. Predvsem mislim na pomembno ločitev cerkve od države ter zlasti na enakost moških in žensk.

Tudi same islamske države so jo predobro odnesle v tem poročilu, čeprav v številnih teh t. i. razvitih državah in pogosto zelo bogatih državah, državah z nafto, kot je Saudova Arabija, vladajo nesprejemljive razmere, od resnične trgovine s sužnji in suženjskega dela do zlasti obsežne in ponižujoče diskriminacije žensk. To bi se nedvomno moralo izboljšati v nadaljnjem poročilu.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Gospod predsednik, poročilo gospe Flautre se bo mogoče izkazalo kot eno od najpomembnejših poročil, sprejetih med tem delnim zasedanjem. To poročilo obravnava sankcije, instrument, brez katerega mi, Evropska skupnost, ne moremo ostati. Vendar moramo ta instrument uporabljati le zelo previdno, zelo prožno in po možnosti redko, da ne bi prestal degradacije ali inflacije posebne vrste.

Vseeno vas želim posvariti pred uveljavljanjem dvojnih standardov pri uporabi tega instrumenta. Sankcije ne bi smele služiti le kot grožnja majhnim in revnim državam, ki kršijo človekove pravice. Tudi premožnejšim in večjim državam, ki so dobre poslovne partnerice za Evropsko unijo, bi morali zagroziti s sankcijami, pri čemer se morajo zavedati, da se lahko Evropska unija zateče k njim.

– Predlog resolucije: Razvojni cilji tisočletja in maternalna umrljivost (RC-B6-0377/2008)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Menim, da je skupni predlog resolucije za oceno razvojnega cilja tisočletja 5 o maternalni umrljivosti dobro uravnotežen.

Strinjam se s točko resolucije, da je izboljšanje zdravja mater področje, na katerem se je dosegel najmanjši napredek med vsemi razvojnimi cilji tisočletja. Ker nikakor ni verjetno, da se bo na tem področju dosegel napredek do leta 2015, zlasti v podsaharski Afriki in Južni Aziji, se strinjam, da moramo ukrepati.

Zlasti sem zaskrbljena glede štirih predlogov sprememb, predlaganih v imenu skupin ALDE in GUE/NGL, ki Evropski parlament znova silijo v sprejemanje odločitev glede zadev, ki spadajo pod suverenost držav članic. To vključuje privolitev v varne in zakonite splave. Žal so se ti predlogi sprememb sprejeli na današnjem glasovanju.

Vsaka država članica EU ima drugačno stališče o umetni prekinitvi nosečnosti, zato se o tej težavi odločajo v skladu z načelom subsidiarnosti. Celotni referendum o lizbonski pogodbi je propadel zaradi splava na katoliškem Irskem, na Poljskem so splavi prepovedani, Slovaška ima drugačno stališče glede splava. Zato sem glasovala proti predlogu resolucije.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti tej resoluciji, ne le zato, ker resnično nasprotujem ponovnemu oglaševanju splava, ki je vključeno v to resolucijo, ampak vsaj toliko tudi zato, ker se mi zdi stališče Parlamenta o tej zadevi na splošno precej hinavsko. Na eni strani Parlament pravilno trdi, da bi morali storiti vse, da bi zelo zmanjšali maternalno umrljivost v državah v razvoju, a na drugi strani še naprej zagovarja vse bolj naraščajoče in obsežno zakonito priseljevanje ter predloge Evropske komisije glede t. i. modre karte. Prav ta politika priseljevanja povzroča obsežen beg možganov iz držav v razvoju v zahodne države ter državam v razvoju jemlje najboljše delavce, ki jih potrebujejo, vključno z zdravstvenim osebjem, zdravniki in medicinskimi sestrami, ki so veliko bolj potrebni v Afriki kot na Zahodu. Nočem slediti tako hinavskemu stališču.

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, spregovoril bom o obrazložitvi glasovanja glede naše resolucije o zdravju mater. Počakati bomo morali, da bi videli, kakšno je stališče te dvorane glede jabolčne pite, a se je vsaj jasno izrekla glede materinstva.

Vseeno vas miroljubno sprašujem, zakaj se nam je zdelo potrebno izrekati glede teh vprašanj.

To so občutljiva, osebna in za mnogo naših volivcev etična vprašanja. Treba bi jih bilo primerno obravnavati z nacionalnimi demokratičnimi postopki držav članic. Z izražanjem, do kakršnega je prišlo to popoldne, smo izkazali domnevo, domišljavost in željo po prisvajanju moči središču in prevladovanju nad nacionalnimi tradicijami naših sestavnih članic. Oglejte si to resolucijo in mogoče boste razumeli, zakaj institucij Evropske unije tako veliko volivcev ne mara in jim ne zaupa.

Linda McAvan (PSE). – Gospod predsednik, mislim, da je Daniel Hannan zgrešil bistvo. Resolucija pravzaprav govori o srečanju Združenih narodov glede razvojnih ciljev tisočletja, pri čemer hoče izvajati pritisk na svetovne voditelje, naj resno jemljejo razvojni cilj tisočletja 5 o zdravju mater: o tem govori. Ne govori o splavu na Poljskem ali Irskem. Govori o dostopu do materinskih pravic. Vendar moja obrazložitev glasovanja ni govorila o tem.

Hotela sem povedati, da je bil eden od najbolj žalostnih prizorov, kar sem jih kdaj videla, v bolnišnici za zdravljenje fistul v Adis Abebi, ki smo jo s številnimi kolegicami obiskale kot del delegacije AKP. Tam smo videle vrste mladih žensk, dejansko so bile to komaj deklice, stare 13 ali 14 let, pri čemer je po cesti od njihove vrste tekkel urin. Stale so v vrsti in tekkel je urin, ker so dobile vaginalno fistulo, ker med porodom v oddaljenih delih Etiopije ni medicinske pomoči.

Mislim, da je zelo pomembno, da Evropska unija vlaga v primerno zdravstveno oskrbo mater v nekaterih najrevnejših državah sveta. Sramotno je, da je v zvezi s tem razvojnim ciljem tisočletja prišlo do tako malo napredka, pri čemer je to eden od najpomembnejših ciljev. Upam, da bo to oborožilo naše pogajalce, kot je Glenys Kinnock, ki odhajajo v New York.

Mislim tudi, da bi morali ljudje, kot je Daniel Hannan, resnično prebrati in se pozanimati o tem, kaj se dogaja v tem parlamentu.

– Poročilo: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, to je zlasti pomembno poročilo. Visoko povpraševanje po storitvah je značilna lastnost razvitih gospodarstev. Storitve določajo življenjski standard in blaginjo družb. Potreba po razvoju storitev, povezanih z moderno tehnologijo, ter visokokakovostnih storitev, ki ustrezajo standardom in pričakovanjem njihovih uporabnikov, se stalno povečuje.

Rast BDP je vse bolj odvisna od velikosti storitvenega sektorja. Storitve predstavljajo pomemben delež trgovine. Ta del trga se stalno širi. Zato je prišlo do veliko razprav v zvezi s pogoji in načeli liberalizacije trgovine s storitvami na globalni ravni v okviru STO. Obstaja veliko zelo dobičkonosnih vrst storitev, zlasti tistih, ki zapolnjujejo posebne niše. To je eden od razlogov, zakaj liberalizacija trgovine s storitvami napreduje počasi in zakaj obstaja tak odpor proti njej. Na koncu želim povedati, da zdaj živimo v času, ko so storitve glavni pokazatelj razvoja.

– Poročilo: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, glasoval sem za sprejetje poročila o politiki evropskih pristanišč, ker obravnava veliko pomembnih vprašanj za ta sektor gospodarstva. Ta vprašanja so pomembna tudi za Poljsko.

Vprašal sem se, kako bi lahko ta besedila veljala za položaj poljskih ladjedelnic v Gdansk, Gdyniji in Szczeczinu. Postopki v zvezi z državno pomočjo za poljske ladjedelnice v Evropski komisiji potekajo že kar nekaj časa. Ladjedelnica Szczeczin, ki je peta največja v Evropi, je v resnih težavah, prav tako ladjedelnica v Gdyniji. Vse to je posledica več težav, ki so nastale z leti ter so posledica spremembe gospodarskega režima in mednarodnih razmer, kot sem poudaril med včerajšnjim govorom.

V zvezi s sedanjim položajem poljskih ladjedelnic je Komisija mnenja, da ne predstavljajo vir zaposlovanja. Niso izpostavljene nepošteni konkurenci. To se morda sliši nenavadno. Poleg tega je predlagano, da se zapre dva doka, da bi se dosegel celotni potencial, kar je naravnost smešno. Načrt prestrukturiranja za te ladjedelnice se vedno zavrača, pri čemer bo to neizogibno vodilo v njihov propad, namesto da bi evropski ladjedelniški industriji pomagali zavzeti mesto v svetu.

Predsednik. – Kolege, ki niso dobili priložnosti za govor, opominjam, da lahko predložijo pisno izjavo, kar jim bo omogočilo, da se bo njihova obrazložitev glasovanja zabeležila.

Pisne obrazložitve glasovanja

– Poročilo: Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Gospodu Kirkhopu se zahvaljujem za njegovo poročilo, ki bo omogočilo nudenje boljših storitev potrošnikom. Zdaj je cena, ki jo potrošniki plačajo za vozovnico med državami članicami, odvisna od države nakupa. V moji državi Angliji plačam enako ceno za vozovnico, če jo kupim

v mestu odhoda, mestu prihoda ali tretjem mestu. Ne vidim popolnoma nobenega razloga, zakaj to ne bi veljalo v celotni Uniji.

Jörg Leichtfried (PSE), *v pisni obliki*. – (DE) Glasujem za poročilo Timothyja Kirkhopa o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij.

Novi kodeks poslovanja bo spodbujal konkurenco med računalniškimi sistemi rezervacij, pri čemer se bo pridobilo pri ceni in kakovosti storitev. Sedanje ureditve so zastarele, pri čemer skoraj 40 % rezervacij poteka prek nadomestnih spletnih strani, ki v celoti odpravljajo pristojbine za rezervacije. Novi kodeks bo potrošnikom koristil s povečanjem konkurence in zmanjšanjem dajatev, pri čemer so zdaj v sistem rezervacij vključene tudi nizkocenovne družbe.

Da bi se potrošnikom ponudile najboljše možne informacije in zaščita pred nekonkurenčnimi praksami, se mora nudenje storitev razširiti, usmerjati in nadzorovati na ravni EU. Zato je pomembno, da cene letov v glavnih oglasih navajajo polno ceno leta, vključno z vsemi davki in dajatvami, da potrošnika ne zavajajo posebne ponudbe, ki pravzaprav niso na voljo. Enako velja za navajanje emisij CO₂ in porabo goriva: oboje mora biti potrošniku razumljivo. Nadomestna ponudba potovanja z vlakom za lete, ki trajajo manj kot 90 minut, potrošniku nudi še eno možnost in mu ali ji omogoča, da sprejme ozaveščeno odločitev.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – S posodobitvijo kodeksa poslovanja za računalniške sisteme rezervacij se zagotovi, da sistemi rezervacij za storitve zračnega prevoza upoštevajo načelo poštene konkurence. A bojim se, da bo nejasna opredelitev družbine „udeležbe v kapitalu“ kot matičnega prevoznika z „odločilnim vplivom“ na računalniške sisteme rezervacij povzročila zmedo in omogočila izkrivljanje konkurence. To poročilo bi moralo koristiti potrošniku, pri čemer je to stališče izraženo v mojem glasovanju.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *v pisni obliki*. – (PL) Računalniški sistem rezervacij je platforma, ki združuje izvajalce zračnega in železniškega prometa ter se uporablja za prodajo vozovnic za njihove storitve. Poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta je namenjeno spremembi veljavnih določb in krepitvi konkurence z računalniškim sistemom rezervacij.

Kodeks poslovanja je bil posodobljen, da bi se izboljšala preglednost ter preprečila zloraba trga in izkrivljanje konkurence. Glasoval sem proti poročilu o kodeksu računalniških sistemov rezervacij, ker sem se zavzemal, da se ga vrne v odbor za promet in turizem.

Po mojem mnenju je veliko konceptov v poročilu Komisije slabo opredeljenih. To velja zlasti za ključni koncept matičnega prevoznika. Zato menim, da interesi potrošnikov znotraj skupnega evropskega trga niso dovolj zaščiteni.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za to, da se uredba o računalniških sistemih rezervacij vrne Komisiji zaradi še vedno dvoumnega besedila, ki lahko vodi v različne razlage besedila. Uredba je obvezna v vseh svojih elementih in se neposredno uporablja v vseh državah članicah, pri čemer mora besedilo zato biti natančno.

Menim, da objava specifikacije, ki predstavlja dano razlago Evropske komisije glede nekaterih opredelitev v uredbi, v Uradnem listu Evropske unije pred začetkom veljave uredbe, ni sprejemljiva rešitev. Evropske institucije so zavezane postopku zakonodajne poenostavitve in zlasti stabilnosti zakonodaje.

Seveda je posodobitev in izboljšava uredbe o računalniškem sistemu rezervacij potrebna, pri čemer spoštujem delo vseh kolegov v Komisiji. Vseeno menim, da je potrebna večja jasnost besedila, da se zagotovi stabilen pravni okvir, potreben za dobro delovanje sektorja zračnega prevoza potnikov.

Ewa Tomaszewska (UEN), *v pisni obliki*. – (PL) Med poimenskim glasovanjem in v zvezi s predlogom spremembe 48 sem glasovala proti kršitvi enakih pravic za konkurenčne subjekte z izpostavitvijo treh držav Evropske unije in omogočanjem, da zavzamejo privilegiran položaj na trgu. Žal moja oprema za glasovanje ni delovala, pri čemer se je prezrlo moje prizadevanje, da bi opozorila na to dejstvo. Želim, da se zabeleži, da sem glasovala proti drugi polovici zadevnega predloga spremembe.

– **Poročilo: Esko Seppänen (A6-0317/2008)**

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (SV) Zavzemanje za človekove pravice v svetu, ki nas obdaja, je ena od političnih nalog Evropske unije kot unije vrednot. Vendar se po mnenju junijske liste to ne sme izrabljati za izvajanje zunanje politike na ravni EU ter tako posegati v suverenost zunanje politike držav članic.

Zato cenimo, da Evropska investicijska banka na prvo mesto postavlja odobritev kredita, ki spodbuja razvoj demokracije in stabilnosti v Srednji Aziji, a nasprotujemo temu, da bi Evropska investicijska banka postala instrument za nadaljnjo širitev ambicij zunanje politike EU.

Po tehtnem premisleku smo se odločili, da bomo glasovali za predlagane predloge sprememb Evropskega parlamenta v zvezi s predlogom Komisije kljub dejstvu, da nekateri predlogi sprememb niso najbolj usklajeni z našimi načeli v tem okviru.

– Predlog resolucije: Palestinski zaporniki v Izraelu (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za ta dokument, pri čemer želim poudariti, da je to že nešteto besedilo, ki ga je ta parlament odobril, da bi se podprle človekove pravice v tem delu sveta. Kakšen učinek imajo naše izjave? Razen izražanja politične solidarnosti žal zelo majhnega.

Če želi biti Evropa v zvezi s to zadevo verodostojna, se mora izražati enotno in mednarodno varnost postaviti nad posamezne nacionalne interese. Menim, da je ključno, da se poišče ravnovesje med dvema zahtevama: za Palestince svobodno in neodvisno državo; za Izraelce varno življenje na svojem ozemlju, kjer bodo varni pred napadi in grožnjami. Če se ta dva vidika ločita, bo nerodno poiskati verodostojno stališče in dolgotrajno rešitev. Upam, da bo v prihodnosti naša Evropska unija, ki jo tako zanima mir v delu sveta, ki nam je tako blizu, lahko imela učinkovitejšo posredniško vlogo kot v preteklosti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za kompromisno resolucijo, a ne zato, ker se strinjamo z vsemi njenimi točkami ali besedilom, ampak ker menimo, da bomo tako pomagali obsoditi nesprejemljiv položaj palestinskih političnih zapornikov v izraelskih zaporih.

Izrael s podporo in potuho Združenih držav ter njenih zaveznic nezakonito zaseda palestinsko ozemlje, zgradil je naselbine in ločujoč zid ter mori, zadržuje, napada in izkorišča Palestince, pri čemer sistematično krši mednarodno pravo in zanemarja neodtujljivo pravico tega ljudstva do svoje suverene, trajne in neodvisne države.

Približno 10 000 Palestincev, vključno s stotinami otrok, je zdaj priprtih v nečloveških pogojih v izraelskih zaporih, kjer so povrženi sramotilnemu in ponižujočemu ravnanju ter tudi zlorabam, vključno z mučenjem. Večine ne sme obiskati njihova družina. Mnogi so bili pripti „upravno“, brez obtožnice ali sojenja.

Izrael v svojih ječah zadržuje približno eno tretjino izvoljenih članov palestinskega zakonodajnega sveta in tudi druge palestinske lokalne izvoljene uradnike.

Ujetništvo palestinskih aktivistov je instrument, ki se uporablja za boj proti upravičenemu upiranju Palestincev in nadaljevanje izraelske okupacije.

Vsaka poštena, učinkovita in trajna rešitev za končanje izraelske okupacije zasedenih ozemelj zahteva, da Izrael izpusti vse palestinske politične zapornike.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) To je nesprejemljiva rešitev, ki Izrael pravzaprav oprošča genocida Palestincev in okupacije ozemlja Palestine.

Oddelek 4 na primer podpira boj Izraela proti terorizmu. Tako za teroriste označuje ljudi, ki se borijo za svobodo, kar je v nasprotju z okupacijo njihovih ozemelj s strani izraelske vojske ter z gospodarsko, socialno in politično blokado ter povračilnimi napadi, ki jih trpijo. Med žrtvami na območju Gaze so na primer mladi otroci, ker izvoljena vlada ni všeč Izraelcem, Združenim državam in EU.

Še več, oddelek 7 provokativno poziva, naj palestinski organi s policijo nadzorujejo upor Palestincev. Nekdanje zapornike, zlasti majhne otroke, obtožuje nasilnih ali terorističnih dejanj.

Sramotno je tako obtoževati koga. Namesto tega bi moral Evropski parlament zahtevati umik Izraela z zasedenih ozemelj Zahodnega brega. Zid sramu v Jeruzalemu bi bilo treba porušiti, morilske napade na civiliste, ženske in otroke je treba ustaviti, vse politične zapornike je treba izpustiti. Evropski parlament bi moral od Izraela zahtevati, da upošteva načela mednarodnega prava in zadevnih resolucij ZN.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Položaj Izraela in Palestine je zapleten. Za Izrael je ukvarjanje z veliko negotovostjo, ki jo je ustvarilo njegovo okolje, problematično. Kot dober prijatelj Izraela to zelo dobro vem. Vendar je vedno pomembno podpirati mednarodno pravo. Zato sem se odločil sodelovati v pogajanjih glede resolucije Evropskega parlamenta o položaju palestinskih zapornikov v izraelskih zaporih.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – V okviru Skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) EU uporablja omejevalne ukrepe, tj. sankcije, katerih cilj je zagotoviti spoštovanje ciljev SZVP. Težava sedanje politike sankcij EU je premajhna premišljenost, kar pogosto vodi v nepovezanost in neskladnost. Menim, da bi morala Komisija imeti proaktivnejšo vlogo pri oblikovanju jasne politike EU glede sankcij.

Menim, da mora biti Evropski parlament zelo natančen pri govoru o sankcijah in zlasti, ko poziva k ukrepanju EU v odgovor na kršitve mednarodnega prava, kot je to storil Parlament v tem poročilu o Izraelu. Menim, da moramo, preden od EU zahtevamo, da uvede kakršne koli sankcije, biti dobro obveščeni glede konkretnih kršitev mednarodnega prava, pri čemer ne bi smeli dajati splošnih izjav. Če obstajajo dejanski primeri, morajo biti navedeni v besedilu ali predstavljeni v opombi zadevnega dokumenta.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Hélène Flautre o oceni sankcij Skupnosti kot del dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic. Strinjam se s poročevalkinim uravnoteženim pristopom k pomembnemu orodju skupne zunanje in varnostne politike EU. Sankcije se morajo uporabljati za vsak primer posebej in na način, pri katerem niso prizadete nedolžne strani. Zadovoljen sem, da poročilo gospe Flautre ustrezno opisuje tovrstne točke.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) EU meni, da je spoštovanje človekovih pravic najpomembnejše načelo, pri čemer vključuje klavzule o človekovih pravicah in mehanizme izvajanja v vse nove dvostranske sporazume s tretjimi državami.

Politična učinkovitost sankcij in njihove negativne posledice so danes predmet spora. Tega se zlasti zavedamo, ko mora EU sprejeti stališče glede konflikta na Kavkazu.

Zato se strinjam s poročilom gospe Hélène Flautre, za katerega sem tudi glasovala ter vnaša novo filozofijo v izvajanje sankcij in spremembo zamisli na področje človekovih pravic.

Potrebujemo učinkovito politiko sankcij, da se ne bi uporabljali „dvojni standardi“, ki na primer temeljijo na strateški pomembnosti partnerice, kot je v primeru Rusije in Kitajske.

Za različne države moramo uporabljati strateške dokumente in druge podobne vrste dokumentov kot podlago za razvoj skladne strategije v zvezi s človekovimi pravicami v državi in razmerami na področju demokracije. Uporabljati moramo objektivne in najnovejše podatke, pridobljene od predstavnikov lokalnih in nevladnih organizacij. Podpirati moramo civilno družbo in se osredotočiti na krivce za konflikte, na primer z zamrznitvijo sredstev in uveljavitvijo prepovedi potovanja. Sankcije ne bi smele vplivati na najrevnejše.

Trdno menim, da politika sankcij ne bo učinkovitejša, dokler ne bo vključena v celostno strategijo EU za človekove pravice. Sankcije bodo učinkovite le, ko bodo pomagale spremeniti odnose in posledično razrešiti konflikte.

Pierre Schapira (PSE), v pisni obliki. – (FR) Po zakonodajnih volitvah v Palestini februarja leta 2006 sem kot eden prvih iz Jeruzalema in Parlamenta dejal, da ne smemo uvesti sankcij proti palestinski vladi, ker bodo trpeli ljudje. Res se moramo sprijazniti, da so se politične razmere na ozemljih zelo poslabšale, zlasti med Fatahom in Hamasom, a te politične krize ne smemo pripisati izključno evropskim sankcijam. Zato sem se vzdržal glasovanja o predlogu spremembe 4.

Prav tako želim povedati, da jasno obsojam Izraelovo vztrajno kršenje mednarodnega prava, vendar obžalujem, da besedilo poročila ne omenja kršitev mednarodnega prava, ki so jih zagrešile druge države na Bližnjem vzhodu. Tu gre očitno za primer dvojnih standardov, pri čemer sem glasoval proti predlogu spremembe 5.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) Kljub dejstvu, da si deli poročila gospe Flautre zaslužijo kritiko, glasujem za poročilo, da bi podprl boj za človekove pravice.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Sankcije, ki jih nalaga Evropska unija, so instrumenti, ki zagotavljajo učinkovitost skupne zunanje in varnostne politike. To so lahko diplomatska orodja, a so največkrat gospodarska, pri čemer so namenjena zagotavljanju skladnosti s temeljnimi načeli mednarodnega prava, demokracije in človekovih pravic.

Poročevalka poziva k celovitemu in temeljitemu pregledu obstoječih omejevalnih ukrepov, pri čemer verjamem, da tako ukrepa upravičeno. Treba je oblikovati ustrezna načela za uvedbo sankcij, da se lahko slednje uporabijo le po natančni posamezni analizi.

Še več, menim tudi, da bi moralo prednost imeti razvijanje gospodarskih sankcij, ki ne vplivajo negativno na družbo in ne kršijo človekovih pravic državljanov sankcioniranih držav. To je zlasti nujno v zvezi z navado

oblikovanja črnih seznamov. Zato sem podprl tudi poročilo o pregledu sankcij EU na področju človekovih pravic.

Če bi se uvedba sankcij izkazala za potrebno, menim, da je pomembno uvesti pozitivne ukrepe za pomoč državljanom držav, ki so jim naloženi omejevalni ukrepi.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Jaz in moji britanski kolegi konservativci v celoti podpiramo človekove pravice za vse. Podpiramo koncept režima sankcij skupne zunanje in varnostne politike EU, ki se soglasno uporablja proti najočitnejšim kršiteljem človekovih pravic na svetu, pri čemer lahko Združeno kraljestvo v tem okviru vedno uporabi pravico do veta. Prav tako obsojamo način, na katerega se je sankcije uporabljalo nedosledno, pri čemer so popolnoma izpostavljene kršitvam, kakršen je način, na katerega se je predsedniku Mugabeju večkrat dovolil vstop v EU kljub prepovedi potovanja, ki velja za njegov režim.

Žal gre poročilo gospe Flautre še dlje s priznavanjem pravice Sodišča Evropskih skupnosti do odločanja glede seznama prepovedanih terorističnih organizacij, kar mora ostati politična odločitev in ne sodna, ter s trditvami, da je lizbonska pogodba potrebna, da sankcije EU za kršitve človekovih pravic postanejo učinkovitejše. Poziva k temu, da Evropski parlament nadzoruje varnostne službe držav članic in da kodeks ravnanja o izvažanju orožja postane obvezujoč. Zaradi teh razlogov ne bomo podprli poročila.

Ewa Tomaszewska (UEN), v pisni obliki. – (PL) Med poimenskim glasovanjem sem glasovala proti odstavku 57. Žal moja oprema za glasovanje ni delovala. Moji poskusi, da bi opozorila na to dejstvo, so se prezrli, kar se je zgodilo tudi med petimi drugimi poimenskimi glasovanji. Želim, da se zabeleži, da sem glasovala proti prvotnemu besedilu odstavka 57 dokumenta.

– Predlog resolucije: Razvojni cilji tisočletja in maternalna umrljivost (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), v pisni obliki. – (FR) Na papirju je bil peti od razvojnih ciljev tisočletja, ki naj bi zmanjšal maternalno umrljivost za 75 % do leta 2015, jasno eden od najbolj uresničljivih ciljev.

Dejansko je ta cilj najbolj zaostal za načrtom. To je bremenilno dejstvo: v podsaharski Afriki med porodom umre ena ženska od šestnajstih. Ta številka se v zadnjih 20 letih skoraj ni spremenila.

Kje drugje na planetu bi našli tako veliko neravnovesje na področju zdravja ljudi? Še več, kadar umre mati, ima tudi otrok desetkrat več možnosti za smrt.

V naših odločnih prizadevanjih, da se dosežejo razvojni cilji tisočletja, moramo zato biti zlasti pozorni na število pet.

G8 je končno razumel sporočilo. Na zadnjem srečanju na Japonskem je sprejel „zdravstveni sveženj“, ki je namenjen zaposlitvi in usposabljanju enega milijona zdravstvenih delavcev za Afriko, da bo 80 % mater imelo podporo med porodom.

Zdaj je na potezi EU.

Skupnost mora ukrepati hkrati in s pravo vsebino v več smereh:

- informacije in izobraževanje za ženske,
- krepitev sistemov javnega zdravstva v južnih državah,
- obsežne naložbe v človeške vire na področju zdravstvene oskrbe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vsako leto umre približno 536 000 mater, pri čemer do 95 % teh smrti pride v Afriki in Južni Aziji. Na vsako žensko, ki umre, jih 20 ali več doživi resne komplikacije, in sicer od kroničnih vnetij do poškodb, ki povzročajo invalidnost, ki bi se jim lahko enostavno izognili s splošnim dostopom do osnovne in nujne porodniške oskrbe ter storitev na področju reproduktivnega zdravja. To zahteva večjo podporo razvitih držav.

Te številke so zelo zaskrbljujoče in kažejo na to, da države v razvoju niso uspešne pri preprečevanju maternalne umrljivosti (razvojni cilj tisočletja 5) ter da je to tudi edini cilj, kjer ni prišlo do nikakršnega napredka. Današnje številke so prav take kot pred 20 leti.

Dejstvo je, da bi se maternalna umrljivost lahko preprečila z nudenjem boljše zdravstvene oskrbe in z zagotavljanjem dostopa do celostnih informacij ter storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja za vse ženske.

Zato podpiramo sprejeto resolucijo, pri čemer smo veseli, da se je naš predlog za zaščito dostopa do učinkovite kontracepcije ter zakonitih in varnih splavov prav tako sprejel na plenarnem zasedanju.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Grozljivo je, da tako velik delež svetovnega prebivalstva živi v skrajni revščini, da ženske v teh državah in področjih umirajo med nosečnostjo ali porodom ter da toliko ljudi nima informacij o varni kontracepciji in dostopa do nje. To je vprašanje vrednosti človeškega življenja in spoštovanja splošnih človekovih pravic, nenazadnje za ženske, ki živijo v revščini.

Ta resolucija vključuje pozitivne in potrebne predloge ter hkrati izpostavlja vprašanja, ki niso znotraj pristojnosti EU. Odločili smo se, da bomo podprli predloge, ki pozivajo k boljšim razmeram za ženske, zlasti v zvezi s spolnim in reproduktivnim zdravjem. Vendar poročilo govori tudi o drugih zadevah, pri čemer so nekatere povezane z zunanjo politiko. Zato smo se vzdržali končnega glasovanja.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – Resolucija Evropskega parlamenta o maternalni umrljivosti ima velik pomen v povezavi z razvojnimi cilji tisočletja in prenaša naše sporočilo, da se zavedamo sedanjih razmer ter da pozivamo k ukrepanju, da bi pomagali milijonom žensk v državah v razvoju. Močno podpiram predlog, da Komisijo in Svet prosimo, naj razvijeta programe ter politike, ki bi pomagali preprečiti maternalno umrljivost, pri čemer bi bil zlasti poudarjen dostop do informacij o spolnem in reproduktivnem zdravju, pismenosti ter prehrani.

V okviru te resolucije menim, da je uporaba kontracepcije zelo pomembna pri preprečevanju bolezni, nezaželenih nosečnosti in zniževanju maternalne umrljivosti, pri čemer sem hkrati prepričana, da nimamo pravice obsojati ali kritizirati cerkev, ki so le moralni in ne zakonodajni organ, ki spodbujajo vero svojih vernikov in ne onemogočajo osebne izbire. Še več, nekatere cerkve ne obravnavajo vprašanja kontracepcije pred svojimi verniki.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to resolucijo, ker visoka stopnja maternalne umrljivosti ne obstaja le v državah v razvoju, ampak tudi v novih državah članicah.

Skrb vzbujajoče je, da vsako leto 536 000 družin ostane brez materine podpore, kar ustvarja neravnovesja na ravni temeljne celice družbe. Poznamo vzroke in načine boja proti temu pojavu; način organiziranja in načrtovanja dejavnosti je odvisen od nas.

Resnično menim, da bi se moralo poudariti predvsem dostop žensk do informacij v zvezi z zdravo reprodukcijo. V našem ukrepanju ne moremo biti uspešni, dokler se ženske same ne zavedajo nevarnosti, ki so jim izpostavljene pred ali med nosečnostjo. Prav tako bi morali dodeliti najvišja možna sredstva za nudenje kakovostnih storitev, ki bi bile dostopne vsem.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Gospod predsednik, ob podpori predlogov sprememb glede obsojanja prepovedi financiranja nevladnih organizacij s strani Združenih držav in prepovedi uporabe kontracepcije, kar zagovarjajo nekatere cerkve, sem glasoval za resolucijo. Vendar sem se zgrozil, ko sem izvedel, da nekateri moji kolegi, ki se jih ponavadi lahko jemlje resno, dajejo večjo prednost izjavam papeža kot zdravju in blaginji ljudi v državah v razvoju.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Zaradi večje smrtnosti dojenčkov in upada števila rojstev na eni strani ter staranja prebivalstva na drugi morajo države članice in evropske institucije odločno in hitro ukrepati.

Glasovala sem za resolucijo o umrljivosti mater pred zasedanjem Združenih narodov dne 25. septembra, namenjeni pregledu razvojnih ciljev tisočletja, ker njeno besedilo poziva Svet in Komisijo, da razširita zagotavljanje zdravstvenih storitev materam in poudarita programe predporodne nege, prehranjevanja mater, ustrezne pomoči ob porodu, ki naj se izogiba pretirani uporabi carskega reza, poporodne nege in načrtovanje družin. S to resolucijo pozivamo Svet in Komisijo, naj zagotovita, da so storitve na področju reproduktivnega zdravja cenovno dostopne, dosegljive in visoko kakovostne.

Pomembno je nameniti največ razpoložljivih sredstev za programe in politike za preprečevanje smrtnosti mater.

Pomembno se mi zdi tudi, da se dejavnosti na področju načrtovanja družine financirajo iz javnih sredstev.

Ewa Tomaszewska (UEN), v pisni obliki. – (PL) Resolucija vsebuje določbe, ki posredno spodbujajo splav in druge, ki odkrito pozivajo k legalizaciji splava. Vključevanje mnenja s tega področja je kršenje načela

subsidiarnosti. To pomeni tudi, da se lahko finančna sredstva za Skupnost iz prispevkov držav članic, v katerih splav ni dovoljen, uporabijo za spodbujanje splava v tretjih državah.

Hinavsko je upravičevati sodelovanje v propagandi, ki zagovarja splav v okviru spodbujanja zdravja mater, ter dodeljevati finančna sredstva splavu, namesto da se namenijo za izboljševanje zdravja mater. Zato sem glasovala proti tej resoluciji.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem proti tej resoluciji.

Varovanje zdravja mater je nujen predpogoj za preživetje človeštva.

Matere v državah v razvoju se zdaj spopadajo s pandemijo in nimajo dostopa do osnovnega zdravstva, aspirina ali kozarca pitne vode. Generalni sekretar Združenih narodov je jasno poudaril, da se porabi manj kot 10 % proračuna za reševanje težav, ki prizadenejo 90 % prebivalstva sveta. Pljučnica, nalezljiva diareja, tuberkuloza in malarija so bolezni, ki povzročajo velike zdravstvene težave v državah v razvoju, vendar so ozdravljive in se jim namenja manj kot 1 % proračuna.

Združeni narodi so sprejeli strategijo, ki podpira rojstvo otroka pod usposobljenim zdravniškim nadzorom. To je namenjeno omejevanju tveganja pri materinstvu, zmanjšanju smrtnosti dojenčkov in zagotavljanju dostopa do storitev.

Vendar naša resolucija med drugim predlaga zagotavljanje „celostne in varne storitve nege pri opravljanju splava“ ter obžaluje pomanjkanje zagotovljenih storitev na področju reproduktivnega zdravja. Poziva Svet in Komisijo, naj „zagotovita, da bodo storitve na področju reproduktivnega zdravja razpoložljive, dostopne in kakovostne“ ter „spodbujata dostop vseh žensk do celostnih informacij in storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja“. Poziva Svet in Komisijo, naj posredujeta na tem področju, vendar je splav izključno v pristojnosti držav članic, ne EU. Materam v državah v razvoju ne smemo ponuditi nejasne, poenostavljene ali, še huje, ideološke vizije zdravstvenega varstva.

– **Poročilo: Syed Kamall (A6-0283/2008)**

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Splošni sporazum o trgovini s storitvami (GATS), ki zagotavlja liberalizacijo storitev na mednarodni ravni ter ki ga poročevalec zavzeto želi sprejeti, dejansko ni nič več kot Bolkesteinova direktiva na globalni ravni. Včerajšnji „vodovodar s Poljske“, bo jutri vodovodar s Kitajske ali Pakistana.

To ne zajema storitev „opravljenih pri izvajanju vladnih pooblastil“, ki niso opravljene „na tržni podlagi ali v konkurenci z drugimi ponudniki storitev.“ Drugače povedano, edini, ki jih to ne zajema, so policija, sodišča, diplomatske službe in vojska. Po drugi strani bo splošni sporazum o trgovini s storitvami naslednji korak k ukinitvi javnih služb, kar je proces, ki ga je Komisija začela pred približno petnajstimi leti v imenu konkurenčnosti in enotnega trga.

Danes Evropska unija verjame, da je v konkurenčni prednosti in trdi, da njeni ponudniki storitev nimajo zadostnega dostopa do trgov v tretjih državah. Vendar bo storitveni sektor končal enako kot naša industrija, tj. s selitvijo proizvodnje, racionalizacijo in, za nagrado, z uvozom socialnega dampinga. Ocenjevanje socialnih in okoljskih standardov ter standardov kakovosti, ki po mnenju poročevalca ne bodo postali trgovinska ovira, bo povzročilo postopen razpad evropskega socialnega in gospodarskega modela.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub umiku nekaterih bolj negativnih stališč in omilitvi nekaterih ubeseditvev, ki ne izražajo dvoma v proces liberalizacije, ampak ga želijo „počlovečiti“, je ta resolucija v osnovi še vedno šolski primer zagovarjanja liberalizacije storitev, vključno z javnimi storitvami (katerih zastopnost omejuje potreba po „različnem pristopu“ do liberalizacije).

Vendar kljub zaskrbljenosti večine v Parlamentu sedanje mednarodne razmere niso enake, kot so bile v času začetka kroga pogajanj iz Dohe leta 2001, kar pomeni, da si Združene države in EU prizadevajo, da bi Svetovna trgovinska organizacija vsilila njihov načrt gospodarske prevlade svetu.

Vendar EU in „socialna demokrata“ Mandelson in Lamy kljub zaporednim neuspehom ponovno poskušajo preprečiti, da pogajanja „iztirijo“, da zaščitijo osnovo, ki so jo že pridobili v pogajanjih, in jo ohranijo.

Kot smo trdili že prej, je cilj velikih gospodarskih in finančnih skupin nadzorovati mednarodno trgovino v okviru kapitalistične konkurence, nadzorovati nacionalna gospodarstva (kmetijstvo, industrijo, storitve, delovno sile, naravne vire) ter nadzorovati države same.

Liberalizacija pomeni napad na uspehe delavcev in suverenost narodov ter okoljsko uničenje.

Zato smo glasovali proti tej resoluciji.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Storitve predstavljajo več kot tri tretjine evropskega gospodarstva. Storitveni sektor je bistvenega pomena za konkurenčnost in inovativnost evropskega prebivalstva, ki večinoma temelji na znanju. Učinkovito delovanje notranjega trga storitev Evropske unije je zelo pomembno za konkurenčnost podjetij EU na globalnem trgu. Pravočasen in ustrezen prenos in izvajanje bosta bistvena za dobro delovanje trga, zlasti glede direktive o storitvah.

Trgovina s storitvami vključuje prenos specializiranega znanja med državami. Prosta trgovina s storitvami ima posledično pomembno vlogo v vseh razvojnih strategijah, ker spodbuja hiter in učinkovit prenos znanja in izkušenj v velikem obsegu. Poleg tega večji dostop do trga storitev predstavlja priložnost za razvite države in tudi za države v razvoju, ki so pogosto prikrajšane za dostop do znanja in izkušenj.

Dostop do trga storitev je težavno vprašanje v smislu pogajanj, ki potekajo, na Svetovni trgovinski organizaciji. Vendar je treba vedeti, da morajo pogajanja o trgovini s storitvami upoštevati koristi EU in spodbujati razvoj najrevnejših držav. Če se dovolijo znatne tuje naložbe, lahko dejansko liberalizacija trgovine s storitvami spodbudi večjo in bolj trajnostno proizvodnjo ter modernizacijo infrastrukture v vseh gospodarstvih.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Kamalla o trgovini s storitvami pregleda načine, na katere lahko podjetja EU pridobijo dostop do trgov storitev tretjih držav. Storitve imajo dejansko vedno bolj pomembno vlogo v mednarodni trgovini. Natančno zato je pomembno, da se razlikuje med komercialnimi in temeljnimi javnimi storitvami. To sem jasno pokazal s svojim glasovanjem.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) EU na podlagi splošnih sporazumov o trgovini s storitvami, dvostranskih in večstranskih sporazumov ter odkrite ali prikrite prisile in groženj spodbuja preboj kapitala na razvijajoči se trg storitev manj razvitih držav, da poveča dobiček in svoj vpliv. Poročilo Komisije hvali in podpira to politiko.

Javne dobrine kot voda, zdravstvo in socialno skrbstvo, izobraževanje itd. so cilji monopolov, ki želijo liberalizirati in odpreti nacionalne trge ter privatizirati podjetja. Kapitalistično prestrukturiranje bo še bolj uničujoče v revnih državah.

Zaradi rivalstva imperialističnih centrov skupaj z opozicijo revnejših držav so bila zadnja pogajanja Svetovne trgovinske organizacije neuspešna. Centri moči med seboj tekmujejo pri zaključevanju dvostranskih in večstranskih sporazumov, da bi okrepili svoj položaj.

Pozornost se usmerja na neposredno in posredno ukinitve javnih storitev, zlasti v sektorjih, ki so dobičkonosni, ter ukinitve vseh varnostnih omejitev. To je poskus enačenja storitev z blagom ter izvedbe pogajanj o kmetijskih proizvodih. Vse to so dejansko primeri evropske kapitalistično imperialistične agresije, ki je pripravljena na boj za vsiljevanje svojih izbir.

Tokia Saïfi (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo o trgovini s storitvami, ki poziva Komisijo, da si pri svojih trgovinskih pogajanjih prizadeva za progresivno in vzajemno odprte dostopa do trga storitev ter politiko večje preglednosti. Evropska unija, ki je največja izvoznica in največja ponudnica storitev na svetu, mora spodbujati večji dostop do trga storitev za razvite narode in tudi države v razvoju.

Kljub temu mora biti ta liberalizacija progresivna in vzajemna na takšen način, da upošteva različne interese zadevnih držav. S tem v mislih sem glasovala za predlog spremembe 2, ki poudarja potrebo po razlikovanju med komercialnimi in nekomercialnimi storitvami in različnem pristopu pri odpiranju trgov storitev splošnega pomena. Prav tako sem glasovala za predlog spremembe 5, ki v zvezi s sporazumi o gospodarskem partnerstvu poziva k zagotavljanju univerzalnih, dostopnih in trajnostnih javnih storitev za vse.

Končno, glasovala sem za predlog spremembe 7, ki priznava, da se mora nekatere proizvode, kot je voda, obravnavati kot univerzalno javno sredstvo, pri čemer poudarjam, da je potrebna prava mera previdnosti, ko se poziva k odprtju trgov storitev te vrste.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Trgovina s storitvami je danes nujna za vsa gospodarstva. Ni mogoče, da katera koli država doseže gospodarski uspeh z drago in neučinkovito storitveno infrastrukturo. Proizvajalci in izvozniki tekstila, paradižnika in drugega blaga ne bodo konkurenčni, če nimajo dostopa do učinkovitega bančnega sistema, učinkovitih zavarovalniških podjetij, računovodskih podjetij, telekomunikacij in prevoznih sistemov.

Vendar je tudi priložnost, da se ponudijo javne storitve, ki jih vodijo zasebna podjetja, ključna. Konkurenca v zdravstvenem sektorju, izobraževanju in javnih komunikacijah zagotavlja boljšo storitev. Zato sem se odločil podpreti kategorično nerazlikovanje med storitvami za zasebni ali javno rabo, ker menim, da konkurenca tudi v javnem prostoru prispeva k večji učinkovitosti in boljšim storitvam. To se mi zdi očitno, ne glede na to, ali zadeva naš notranji trg, ali trgovino s storitvami v drugih državah izven meja EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Poročilo o trgovini s storitvami ima namen poudariti vlogo trgovine s storitvami kot sektor, ki je koristen za ustvarjanje novih stalnih delovnih mest in izboljševanje kakovosti življenja državljanov. Te storitve zdaj predstavljajo 75 % bruto domačega proizvoda Evropske unije.

Poročevalec poziva k odprtju in liberalizaciji trgovine s storitvami. Zagotovo je treba trge odpreti in izboljšati konkurenčnost. Vendar se po mojem mnenju odpiranje trgov ne sme razumeti kot privatizacija. Jasno mora biti določeno, da so komercialne storitve drugačne vrste kot javne. Posledično je treba zagotoviti tudi, da je pristop, sprejet za odpiranje trgovine z javnimi storitvami, zelo drugačen od dostopa, ki je sprejet za odpiranje trgovine s komercialnimi storitvami.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o trgovini s storitvami, ki poudarja pomembnost trgovine s storitvami pri ustvarjanju delovnih mest.

Predlog spremembe 2, ki ga je predložila skupina socialdemokratov, poudarja potrebo po različnem pristopu glede odpiranja trgov storitev splošnega pomena ter zlasti potrebo, da je treba razlikovati med komercialnimi in nekomercialnimi storitvami.

Menim, da je zelo pomemben predlog spremembe 5, ki poziva k univerzalnim, dostopnim, trajnostnim in cenovno ugodnim storitvam, ki zagotavljajo visoko kakovostne standarde za vse, ter predlog spremembe 10, ki poziva Komisijo, da odločneje ukrepa proti ponarejanju, zlasti v spletu, ter poziva Komisijo, da Parlamentu in Svetu predloži predlog, na podlagi katerega bi se Skupnosti in državam članicam zagotovili kakovostni in statistični podatki o ponarejanju na evropski ravni, zlasti v spletu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Zaradi tako imenovane revolucije storitev, ki poteka že od sredine dvajsetega stoletja, so storitve postale najpomembnejši gospodarski sektor za večino držav. Tehnološki napredek, zlasti na področjih telekomunikacije in informacijske tehnologije, je spremenil zaznavanje storitev in njihovo možno vlogo v mednarodni trgovini. Znatno širjenje prej navedenega sistema skupaj z tehnološkim napredkom je povzročilo širjenje mednarodne trgovine s storitvami.

Poljsko sodelovanje v mednarodni trgovini s storitvami nikoli ni bilo veliko. Enako velja za druge države Srednje in Vzhodne Evrope. Razlog je nezadosten razvoj sektorja v centralno načrtovanih gospodarstvih. Temeljne spremembe pri razvoju storitvenega sektorja so se začele v obdobju tranzicije, ki je sledila obdobju komunizma, ter se nadaljevale v procesu pristopa k Evropskim skupnostim. Radikalne spremembe v storitvenem sektorju so že vidne. Poleg tega se mora zaradi priključitve Poljske v Skupnosti in s tem povezanega procesa prilagajanja gospodarstva Poljske zahtevam Evropske skupnosti pospešiti stopnja razvoja storitvenega sektorja in zagotoviti več priložnosti za sodelovanje Poljske pri mednarodni trgovini storitev.

Zato menim, da si mora EU zelo prizadevati za izboljšanje kakovosti trgovine s storitvami, ker ta sektor spodbuja blaginjo in ustvarjanje delovnih mest v vseh gospodarstvih sveta. Poleg tega pomaga spodbujati napredek.

– **Poročilo: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav podpiramo zaskrbljenost, izraženo v poročilu, glede potrebe za vlaganje v pristaniške regije, tehnološko posodobitev in okoljsko zaščito, menimo, da to poročilo prikriva dejstvo, da je eden od ciljev Evropske komisije v zvezi s prihodnjo politiko pristanišč liberalizacija te strateške javne storitve v različnih državah članicah.

Zato obžalujemo zavrnitev naših predlogov, ki:

– poudarjajo zavračanje katerih koli poskusov liberalizacije pristaniških storitev na ravni EU z uporabo pravil notranjega trga o konkurenci notranjega trga.

– in pozivajo, da se sprejmejo pobude za boj proti negotovosti in tveganjem za nesreče v sektorju ter jamstvo in zagotovitev spoštovanja pravic pristaniških delavcev, zlasti na področjih zaposlovanja, pravičnega plačila,

dostojnih delovnih razmer, socialnega skrbstva, kolektivnih pogodb, pravic sindikatov in poklicnega usposabljanja.

Raznolikosti in dopolnjevanje evropskih pristanišč je treba zaščititi, pri čemer mora njihovo upravljanje temeljiti na naprednih standardih kakovosti in varnosti, kar je strateški del v gospodarskem razvoju. Kot se zdi, se upravljanje evropskih pristanišč odpira nadnacionalnim podjetjem, kar bo razvrednotilo delovna razmerja in kolektivna pogajanja ter povečalo tveganja za nevarnost v pristaniškem sistemu, zaradi česar bo pomorska varnost posledično vprašljiva.

Zato smo se glasovanja vzdržali.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – Med glasovanjem sem izrazila svoje stališče z glasovanjem proti predlogom sprememb skupine GUE. Pristaniški sektor je zelo pomemben za Evropsko unijo iz gospodarskega, komercialnega, socialnega, okoljskega in strateškega vidika. Vendar kljub pomembnosti sektorja ne morem podpreti pristopa, da so pristanišča del javne lastnine.

Nasprotno podpiram pravico držav članic, da upoštevajo svoje največje koristi, ko se odločajo o liberalizaciji pristaniškega sektorja. Odločitve o privatizaciji pristanišč in/ali uvedbi zasebnega in javnega partnerstva v pristaniščih so v pristojnosti držav članic in jih ne smejo usmerjati evropske institucije, če so v skladu z evropsko zakonodajo. Nekatera pristanišča dejansko že upravljajo organi ali podjetja tretjih držav. Moje mnenje je, da se mora pristaniškemu sektorju dovoliti delovanje na enako konkurenčni ravni kot kateremu koli drugemu sektorju.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Komunistična stranka Grčije glasuje proti poročilu, ker podpira in sledi načelu sporočila Komisije o pristaniščih, ki spodbuja končne cilje EU o privatizaciji pristanišč. Privatizacijo pristanišč je do zdaj ustavljal boj pristaniških delavcev, vendar je EU ni opustila, ker je ključni cilj kapitala EU.

Zato si jo Komisija zdaj prizadeva spodbujati z drobitvijo, tj. predajanje dobičkonosnih pristaniških storitev kapitalu. Hkrati se EU osredotoča na državne subvencije za pristanišča in pripravlja njihovo ukinitve ali drastično zmanjšanje, kar bo utrlo pot privatizaciji. Pristanišča predstavljajo sektorje strateške pomembnosti za gospodarstvo držav članic in so neposredno povezana z njihovo zmožnostjo obrambe in suverenostjo. Zato načrti za liberalizacijo pristaniških storitev in privatizacijo pristanišč ne zadevajo le tistih, ki v njih delajo, ampak delovni razred v celoti in množice.

Ni dovolj, da so delavski razred in delavci na splošno previdni ter organizirajo svoj boj le proti načrtom za privatizacijo; boriti se mora za pristanišča, ki bodo last ljudi v okviru samozadostnega ljudskega gospodarstva, ki ga vodi ljudski organ.

– **Poročilo: Michael Cramer (A6-0326/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav se strinjamo z zaskrbljenostjo in predlogi v poročilu, menimo, da to ne izraža bistvenih delov nacionalne politike v tem strateškem sektorju s socialnimi, gospodarskimi in okoljskimi posledicami, zlasti oblikovanja tega sistema v močnem javnem sektorju in potrebe po boju proti sistematičnem kršenju in neupoštevanju pravic delavcev, kar je bilo opaženo v segmentih tega sektorja.

Ker poročilo posledično ni rešilo vprašanja tega osrednjega vidika delovnih pogojev za strokovnjake v tem sektorju, menimo, da ni doseglo svojega namena. Praksa začasnega sklepanja pogodb, ki ne spoštuje delovnega časa, počitka in kolektivnih delavskih pogodb, poleg tega, da predstavlja kršenje delavskih pravic, ogroža njihovo varnost (in varnost tretjih strank). Zato moramo ustaviti ukinjanje delovnih mest in vedno večjo negotovost delovnih razmerij s spodbujanjem povezovanja delovne sile v podjetjih in spoštovanja kariere in plačila.

Prav tako se ne strinjamo s spodbujanjem uporabe načela „plača uporabnik“ in „onesnaževalec plača“, ker ti ukrepi zadevajo zlasti končnega uporabnika in koristijo le tistim, ki so finančno zmožni „uporabljati“ in „onesnaževati“, pri čemer ni nujno, da prispevajo k znatnemu izboljšanju tovarnega prometa.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo Michaela Cramerja za trajnost in učinkovit logistični sistem in sistem tovarnega prometa v Evropi.

Ta sistem ima pomembno vlogo pri krepitvi in širitvi položaja Evrope kot mednarodno konkurenčnega gospodarstva, ne da bi se to zgodilo na račun okolja ali državljanov. „Zeleni koridorju“ so temeljni koncept

za optimizacijo prometa Evrope, pri čemer so trajnostni, kolikor je mogoče. Zmanjševanje vseh vrst onesnaževanja in hkrati večja uporaba obnovljivih virov energije je ustrezen pristop.

V zvezi s tem imajo naložbe v nove tehnologije, kot je računalniško podprto ustavljanje in speljevanje v tovarniškem prometu, ter podpora drugim vrstam prometa, ki ni tovarni, pomembno vlogo in odpirajo nadaljnjo pot.

Zaradi uskladitve upravljanja in upravnih postopkov na vseevropski ravni bo evropski prometni sistem boljši in učinkovitejši. Evropa potrebuje konkurenčno in inovativno gospodarstvo, da bo uspešna. Sedanje poročilo pomembno prispeva k doseganju tega cilja.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Strinjam se s stališči, ki jih je izrazil gospod Cramer, tj., da si moramo prizadevati za izboljšanje učinkovitosti, povezovanja in trajnosti tovarnega prometa v Evropi.

Prav tako podpiram vse ukrepe, ki so namenjeni doseganju zelenih ciljev. Prvi vključujejo osredotočanje na prometne koridorje s spodbujanjem inovativnih tehnologij, inovativne infrastrukture in učinkovitejše upravljanje tovarnega prometa. Navedena je tudi potreba po poenostavitvi upravnih postopkov in verige tovarnega prometa ter povečanje privlačnosti prometa, ki ni odvisen od cestne mreže. Podpiram vse te pristope. Po mojem mnenju bodo prednostne naloge, ki jih je izpostavil poročevalec, znatno prispevale k izboljšanju tovarnega prometa v Evropi.

– Poročilo: Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Moji kolegi in jaz se strinjamo s povečanim zanimanjem za raziskave o možnih zdravstvenih tveganjih, ki jih predstavlja daljša izpostavljenost elektromagnetnim poljem. Preudarnost je glede navedenih učinkov na zdravje bistvena. To je vprašanje, s katerim se osebno ukvarjam in ki sem si ga prizadeval obravnavati januarja letos. V svojem pismu nekdanjemu komisarju Kyprianouju sem izpostavil dejstvo, da v zvezi s tem vprašanjem ni bilo pripravljenega pregleda od 12. julija 1999 kljub pričakovanem pregledu po preteku petih let od tega datuma.

Glasoval sem za poročilo Riesove, ki priznava, da je zaradi pritoka nove tehnologije od poročila iz leta 1999, to poročilo zastarelo. Vendar sem glasoval proti predlogu spremembe, ki poziva za usklajene strožje mejne vrednosti emisij določenih elektromagnetnih valov. To je zdravstveno vprašanje in posledično irsko. Irska vlada je pred kratkim izdala poročilo, ki ugotavlja, da se do zdaj niso pokazali nobeni škodljivi kratkoročni ali dolgoročni učinki na zdravje. Upošteva že smernice Mednarodne komisije za zaščito pred neionizirajočimi sevanji, ki omejujejo javno in poklicno izpostavljanje elektromagnetnim poljem in jih potrjuje Svetovna zdravstvena organizacija. Irska mora vladati za Irsko, pri čemer jo usmerja Svetovna zdravstvena organizacija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za poročilo kljub nekaterim nasprotjem. Vendar poročilo vsebuje veliko pozitivnih vidikov, ki so pomembni, zlasti zagovor previdnostnega načela, ki potrjuje, da mora to predstavljati enega od temeljev politik Skupnosti na področju zdravja in okolja.

Poročilo prav tako delno kritizira akcijski načrt, zlasti v delu, kjer trdi, da je tak načrt „razlog za slab uspeh, če je njegov namen le spremljati obstoječe politike Skupnosti, če ne temelji na politiki preprečevanja, katere cilj je zmanjšanje bolezni, povezanih z okoljskimi dejavniki, ter če nima nobenega jasnega in kvantitativnega cilja.“

Poročilo prav tako poudarja, da mora Evropska komisija upoštevati gospodarsko pomembnost malih in srednje velikih podjetij, pri čemer jim zagotovi tehnično podporo, da se jim omogoči ravnanje v skladu z obvezujočimi predpisi glede okoljskega zdravja in se jim pri tem pomaga, ter da se jih spodbuja k spremembam, ki so pozitivne z vidika okoljskega zdravja in ki vplivajo na poslovanje podjetij.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo Frédérique Ries o vmesnem pregledu Evropskega akcijskega načrta za okolje in zdravje 2004–2010. Poziv, da se akcijski načrt osredotoči na notranjo in zunanjo kakovost zraka in kemikalije ima mojo podporo. Obveznost, da morajo vsi proizvajalci in uvozniki dokazati varnost svojih proizvodov, preden jih lahko dajo na trg, je prav tako pozitiven ukrep za zagotavljanje, da so potrošniki in okolje zadostno zaščiteni.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Nepremišljena raba naravnih virov za dobiček, kapitalistično prestrukturiranje, liberalizacijo trgov in privatizacijo energije, prometa in telekomunikacij vodi k uničenju okolja. Zaradi slabšanja delovnih razmer in pogojev ter privatizacijo zdravstva, socialnega skrbstva in zavarovalništva se na splošno soočamo z več zdravstvenimi težavami, zlasti tistimi, ki so povezane z okoljskimi tveganji. Komercializacija zdravstva in okoljska politika EU, ki s sistemom trgovanja z emisijami

in načelom onesnaževalec plača spreminja okolje v blago, ne moreta preprečiti tveganj in bolezni ali jih obvladovati v korist delavcev, ker je njun osnovni cilj povečati kapitalne dobičke.

Ustrezne so ugotovitve poročila o uporabi načel preprečevanja in zaščite; pomanjkanju bistvenih, strogih ukrepov; potrebi po izčrpnih študijah, ki temeljijo na najbolj ranljivih skupinah; duševnem zdravju in učinkih magnetnih polj itd. Vendar se konča s predlogi, ki jih vodi politika EU, ki spodbuja monopol, kot so davčne olajšave in finančne spodbude za podjetja. To je načelo, ki prelaga odgovornost za zaščito na posameznika.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Navdušenje, ki je prevladovalo februarja 2005, ko se je odobril „Evropski akcijski načrt za okolje in zdravje 2004–2010, je izpuhtelo, pri čemer se ni uresničilo veliko predlaganih ukrepov. Zelo pomembno je, da se dosežejo ti skrajni roki in se izvedejo ti ukrepi, zlasti v tem desetletju, ko je največji izziv za človekovo zdravje na področju varovanja okolja prilagoditev na podnebno spremembo.

Manj bogati deli družbe kot tudi biološko ranljivejši (otroci, nosečnice in starejši) bodo občutljivejši na te učinke.

Posebno pozornost je treba nameniti socialnim vidikom prilagoditve, vključno s tveganji, ki so povezana z zaposlovanjem in učinki na življenjske in naselitvene razmere.

Preprečevanje negativnih učinkov na zdravje ljudi, ki jih povzročajo ekstremni vremenski pojavi, imajo bistveno vlogo, zato se poziva Komisijo, da pripravi smernice dobre prakse, ki vsebujejo ukrepe, ki naj jih sprejmejo regionalni in lokalni organi v sodelovanju z drugimi institucijami, ter izobraževanje prebivalstva in programe ozaveščanja za večjo ozaveščenost v zvezi s prilagajanjem na učinke podnebnih sprememb.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDUJOČI: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

12. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

12.1. Državni udar v Mavretaniji

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o državnem udaru v Mavretaniji⁽¹⁾.

Alain Hutchinson, avtor. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, državni udar, ki se je zgodil v Mavretaniji, lahko obravnavamo kot resnično tragedijo. Evropska unija je investirala v veliko drugih držav in veliko tudi v demokratizacijo Mavretanije; še več kot to, trdim, da je pomembneje, da so Mavretanci sami znatno pripomogli, pri čemer je tistim, ki so odgovorni za sorazmerno novo odstavitev diktatorja Taye, uspelo vzbuditi upanje med prebivalstvom te države ter hkrati spoštovati vse zavezanosti od organizacije ustavnega referendumu junija 2006 do predsedniških volitev marca 2007, vključno z izvedbo lokalnih splošnih volitev v letu 2006. Ta dolg proces je vsem omogočil, da izrazijo svoje mnenje: sindikatom, civilni družbi in seveda politikom. Že po enem letu je ta državni udar vse uničil, pri čemer med vrstami demokratov vlada veliko razočaranje.

Katastrofa za demokracijo in Mavretance nas jasno opominja na izredno ranljivost vseh mladih demokracij ter tudi na posebno pozornost, ki jim jo moramo namenjati. Zdaj je bistveno, da brez izmikanja obsojamo novi mavretanski režim. Če je izvoljeni predsednik delal napake ali se motil, je bila naloga Mavretancev, njihovega parlamenta in izvoljenih državnih predstavnikov, da se odzovejo, kritizirajo ali uvedejo sankcije.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Na noben način ni bila pravica vojske, žandarjev ali katere koli druge policijske sile, da se vplete v nekaj, kar je izključno politična zadeva.

Zato pozivamo nove, Mavretanske „močne moške“, da Mavretancem vrnejo pristojnosti, ki so jim jih ukradli. Zahtevamo, da izvoljenemu predsedniku dovolijo čim prej zavzeti svoje politične funkcije, čeprav to pomeni, da bo moral prenašati vse kritike, če bodo te izražene na demokratičen način in s spoštovanjem prizadevanj Mavretancev, ki so bili ponovno izpostavljeni željam manjšine.

Poleg tega bi dodal, gospod predsednik, da sem imel čast voditi opazovalno misijo Parlamenta v Mavretanijo, pri čemer so me dogodki seveda zelo globoko prizadeli. S tem bom končal in dovolil, da spregovori gospa Isler Béguin, ki je vodila evropsko misijo za spremljanje volitev. Te dogodke zelo obžalujemo, ker smo v Mavretaniji zaznali resnično željo prebivalstva v celoti, željo, ki je bila prisotna v lanskem letu, pri čemer so sedanji dogodki tragedija.

Marios Matsakis, *avtor*. – Gospod predsednik, ta reven afriški narod že več let trpi zaradi politične nestabilnosti in pretresov. To izraža dejstvo, da sta se v državi zgodila dva državna udara v zadnjih treh letih. Drugi od obeh se je zgodil 6. avgusta 2008. General je prevzel oblast s kršenjem ustavne zakonitosti ter aretiral predsednika, predsednika vlade, druge člane vlade in veliko civilistov. Presenečenje je, da sta dve tretjimi mavretanskega parlamenta podpisali izjavo v podporo vodstvu državnega udara.

Čeprav je mogoče, da je prisoten strah pred preganjanjem, je to sramota za demokracijo in žalosten položaj, ko izvoljeni parlamentarni predstavniki priznajo neuspeh demokratičnih procesov in odobrijo vojaško diktaturo. Pozivamo vse politične sile v Mavretaniji, da na prvo mesto postavijo koristi svojih ljudi in z zrelostjo zdravega razuma sodelujejo pri vzpostavitvi ustavnega reda v svoji državi. Zato pozivamo EU, Združene narode in Afriško unijo in od njih pričakujemo, da ponudijo potrebno podporo.

Esko Seppänen, *avtor*. – (FI) Gospod predsednik, državni udar vojaške hunte v Mavretaniji je bil zelo obsojan iz dobrega razloga. Po trditvah mednarodnih opazovalcev v državi so bile volitve leta 2006 in 2007 izvedene v skladu s pravili, pri čemer zakonitost odstavljene vlade v Mavretaniji ni vprašljiva.

V Mavretaniji je bilo več kot deset državnih udarov ali poskusov državnih udarov od dosežene neodvisnosti od francoskega kolonializma. Zadnji je bil pred tremi leti. Takrat so vidno sodelovali zgornji sloji vojske, kot ponovno sodelujejo zdaj. Razvoja ne moremo opisati kot stabilnega in demokratičnega.

Spori med demokratično izvoljenim predsednikom in generali v Mavretaniji so zaradi njihovega odnosa do ekstremnega islama prispevali k državnemu udaru. To je velik izziv za tiste, ki si prizadevajo za mir in stabilnost v regiji.

Osnutek resolucije upravičeno upošteva, da je ponovna vzpostavitev zakonite in demokratično izvoljene vlade predpogoj za stabilen, demokratičen razvoj Mavretanije. Zato izvedba novih volitev ni sprejemljiva rešitev, ker bi to vojaškim huntam dalo pravico do uporabe sile. V teh razmerah je tvegano to, da bi izolacija države spodbudila ekstremistična mnenja in dejavnost, ki bi ovirali demokratični razvoj. Zato moramo podpreti rešitev Združenih narodov, ki je takojšnja in miroljubna, kolikor je mogoče. Naša skupina podpira osnutek resolucije o razmerah v Mavretaniji.

Marie Anne Isler Béguin, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, zahvaljujoč vam sem lahko bila predsednica misije za spremljanje volitev v Mavretaniji.

Bili smo ponosni na rezultate, ker je bil velik uspeh, da je po štiriindvajsetih urah vojska predala oblast ljudem.

Prejšnji teden sem obiskala Mavretanijo za osem dni, in kaj sem slišala tam? Od ljudi, ki so bili prej zelo srečni, da imajo civilno vlado, sem slišala, da so ponovno zadovoljni, da se je vrnila vojska, da „prilagodi demokracijo“, kot so dejali.

Dejansko mi to imenujemo državni udar. To je državni udar. To javno obtožujemo in smo javno obtoževali. Vendar menim, da moramo dejansko preveriti, kaj se tam dogaja, pri čemer bi vam svetovala, kolegi poslanci, da pošljete delegacijo, da razišče. Predstavniki Afriške unije, gospod Ping, to imenuje „netipične razmere“. Gospod Djinnit iz Združenih narodov to imenuje „preobrat razmer“, pri čemer oba trdita, da moramo biti danes ustvarjalni. Res je, ko pravita, da je to zastoj, da je to dejansko institucionalni zastoj, vendar ta institucionalni zastoj ne izhaja iz državnega udara; to je rezultat procesa razpadanja, ki se je začel aprila in dosegel vrhunec junija ali julija s predlogom cenzure, o katerem se ni smelo glasovati, z izrednimi zasedanji Parlamenta, ki niso bila sprejeta in ki niso bila odobrena ter dejansko z odmevno večino dveh tretjin, če ne

treh četrtnin v podporo predsednika, ki so ga odstavili s pozivom za njegov odstop. To je bil dejansko preobrat in tistim, ki ne sledijo zadevam, je težko razumeti.

Pozivam vas, kolege poslance, da raziščemo dejanske razmere, in pozivam vas, da podprete demokratično zapuščino, ki jo je država uspela pridobiti na zadnjih volitvah.

Prav tako ne smemo pozabiti, da institucije, kot so senat, Parlament in občinski sveti še vedno delujejo, pri čemer verjamem, da so ti organi varuhi moči ljudi. Zato menim, da so odgovorni za iskanje rešitve. Menim, da moramo zaupati našim parlamentarnim kolegom, da vojaški hunti, ki smo jo zavrnil, predlagajo načrt, ter da se predstavniki ljudi, prav tako kot smo mi predstavniki naših državljanov, odločijo, kaj storiti.

Menim, da jim moramo priznati to verodostojnost in jim izkazati zaupanje: če jim ne uspe poiskati rešitev, ki so zakonite in institucionalno pravno utemeljene, lahko nasilno posredujemo, vendar menim, da morajo danes ti predstavniki ljudi, ki imajo zakonitost na svoji strani, predložiti predloge, pri čemer jih moramo podpreti kot kolege.

Ryszard Czarnecki, *avtor*. – (PL) Gospod predsednik, vsi, ki jih zanima Mavretanija, se zavedajo sedanjih razmer v tej državi. Prav tako tudi poslanci, ki so imeli čas zastopati Evropski parlament v tej državi. Bil sem del te skupine.

Gospa Isler Béguin ima veliko koristnih izkušenj. Menim, da ima pravico zagovarjati, da moramo nameniti več sredstev, zato da lahko Evropski parlament učinkovito prispeva k razmeram, kot je že storil v primeru drugih držav. To ne vključuje zahtev v zvezi s tem, kaj je prav, kaj se mora zgoditi ali navajanje nekaterih standardov. Namesto tega mora vključevati resnično pomoč ljudem, ki se borijo za pravice državljanov in demokratične vrednote na območjih, na katerih jih je veliko težje doseči kot v Evropski uniji. Zato se je predlagalo, da se sredstva razporedijo na takšen način, da se lahko dejansko učinkovito uporabijo.

Colm Burke, *avtor*. – Pred glasovanjem nameravam predlagati ustni predlog spremembe. Nedavni državni udar v Mavretaniji je razočaral. Za državo, ki je v zadnjih letih zelo napredovala na poti k demokraciji, je ta državni udar ovira takemu razvoju.

V tej ranljivi podregiji Afrike pomembnosti demokratične Mavretanije ne smemo podcenjevati, zato je vrnitev k demokraciji in vladavini ljudstva najvažnejša. Strmoglavljenje demokratično izvoljene vlade je preprosto nesprejemljivo, kot je tudi stalen hišni pripor predsednika in predsednika vlade te države. Vendar je treba tudi upoštevati, da je dve tretjini članov mavretanskega parlamenta podpisalo izjavo v podporo vodji državnega udara in njegovim kolegom generalom. Prejšnjo nedeljo so generali sestavili svojo vlado, ki jo po mojem mnenju moramo obravnavati kot nezakonito.

Čeprav ne priznavam te samooklicane začasne uprave, spodbujam vojaško hunto, da čim prej določi časovni raspored za datume novih predsedniških volitev, da so lahko ponovno imenovani civilni ministri namesto vojaških. Hunta se mora zavezati k nevtralnosti na volitvah, kot so se po zadnjem državnem udaru leta 2005. Če do takšnih ukrepov ne bo prišlo v bližnji prihodnosti, mora Evropska unija premisliti o strožjih ukrepih, kot je ukinitve pomoči, ki ni humanitarne narave. Komisija mora resno razmisliti o ponovnem izvajanju člena 96 iz sporazuma iz Cotonouja, kar bi lahko pomenilo zamrznitev premoženja članov hunte ter ustavitve pomoči. Končno, pozivam Evropsko unijo, da tesno sodeluje z Afriško unijo za rešitev te politične krize.

Laima Liucija Andrikiienė, *v imenu skupine PPE-DE*. – (LT) Obžalovanja vredno je, vendar so mavretanski generali izvedli še en državni udar, ki žal vpliva na ljudi te države zelo slabo. Dejstvo, da se je po vojaškem udaru v poslabšanih gospodarskih in socialnih razmerah Svetovna banka odločila za ustavitev izplačil tej državi, je razmere še poslabšalo, pri čemer bodo ljudje kmalu čutili učinke tega. Edino mogoče mnenje o teh razmerah je, da obsodimo storilce državnega udara in zahtevamo, da se v tej državi vzpostavi ustavni in civilni red čim prej. Zahtevamo takojšnjo izpustitev predsednika Sidija Mohameda Cheikha Abdallahija in vzpostavitev običajnih delovnih razmer za vladne uradnike.

Vojaški udar ni rešitev za krizo. Le politične razprave ter svobodne in pravične volitve lahko popeljejo katero koli državo iz ustavne krize. Naloga Evropske unije je pomagati rešiti krizo na najučinkovitejši način z zagotovitvijo pomoči ljudem, ki so ranljivi zaradi težav gospodarske krize in krize s hrano.

Leopold Józef Rutowicz, *v imenu skupine UEN*. – (PL) Gospod predsednik, Mavretanija je revna država. Prav tako je netipična islamska država in žrtev veliko nekrvavih državnih udarov. To je država, ki priznava Izrael in podpira Združene države v njihovi vojni proti Al Kaidi. Mavretanija ima demokratično ustavo. Prizadene jo veliko naravnih nesreč. Suženjstvo je tam še vedno običajno, kar pomeni, da so ljudje še vedno prikrajšani za svojo kulturno in versko identiteto in svojo osebnost. Vendar je to že dolgotrajni običaj v

državi. Ocenjuje se, da Mavretanija relativno dobro uporabi pomoč, ki se ji namenja, za razvoj infrastrukture in izobraževanja.

Zadnjemu državnemu udaru je sledila tudi napoved svete vojne s strani Al Kaide. To lahko zelo destabilizira državo, poveča stradanje in izniči dosežen napredek. Konča se lahko tudi s smrtjo veliko ljudi in uvedbo nečloveških metod radikalnega islama v državo. Zaradi teh nevarnosti je bistveno, da Evropska unija in organizacije afriških držav ukrepajo hitro, da preprečijo takšno tragedijo.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, še včeraj smo govorili o nedoslednosti in neučinkovitosti, ki je včasih značilna za politiko sankcij Evropske unije. Jasno je, da je Mavretanija očiten primer tega. Državni udar, ki se je v tej državi zgodil to poletje, je treba obsoditi, kar je namen te resolucije.

Vendar prav tako pozivamo, da se umirijo politične napetosti v zadevnih institucijah, ki so tiste, v katerih je to še mogoče storiti.

Razen tega začasni odziv ne sme kaznovati tistih, ki si tega ne zaslužijo, zlasti mavretanskih ljudi, ki že dovolj trpijo zaradi gospodarske krize in krize s hrano.

Zato pozivamo Evropsko komisijo, da ne ukine financiranja projektov za podporo civilnega prebivalstva, ki ga zagotavlja evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, ter prav tako ponovno razmisli o zamrznitvi sporazuma o ribolovu.

Prav tako pozivamo Komisijo, da sodeluje v političnem dialogu v skladu s členom 8 sporazuma iz Cotonouja za ponovno vzpostavitev ustavne zakonitosti. Če ta dialog ne bo uspešen, potem mora ponovno izvajati člen 96 sporazuma iz Cotonouja, ki lahko privede do zamrznitve pomoči, razen hrane in humanitarne pomoči.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, ranljivi demokratični režimi, ki jih strmoglavijo vojaški udar: to je nikoli dokončana zgodba, saga, ki se stalno ponavlja. Ne pretiravam, ko rečem, da je ta parlament v preteklosti verjetno že velikokrat obsodil vse vrste državnih udarov v Afriki. V večini afriških držav nepravilni red ostaja, pri čemer so isti vladarji ostajali na oblasti desetletja. Milijarde razvojne pomoči tega niso spremenile. Despoti pogosto ostanejo na oblasti, pri čemer jim mi pognemo z rdečo preprogo prepogosto. To je vzrok za črnogledost.

Volitve, ki jih je ta parlament pomagal spremljati, so bile izvedene pravično: to je bilo že povedano. Vendar dogodki tega poletja v Mavretaniji nadaljnje dokazujejo, da volitve ne bodo dovolj, da se bodo demokratične vrednote v Afriki sprejele za stalno.

Danes se moramo naučiti, da mora imeti Evropa pogum, da pogojuje gospodarsko podporo in razvojno pomoč z dobrim vladanjem in demokracijo, ker bodo na koncu imeli korist od tega Afričani sami. Vendar EU do zdaj ni imela poguma, da bi sprejela to stališče. Ustna obsodba državnega udara v Mavretaniji ni zadostna, če Evropska unija istočasno ne izvede dejanskih sankcij za osamitev hunte.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, obžalovanja vredno je, da danes razpravljamo o Mavretaniji. Lani so v Mavretaniji potekale prve svobodne volitve. Mednarodna skupnost, vključno z misijo Evropskega parlamenta za spremljanje, jih je priznala kot pravične in pregledne. Mavretanija je znatno napredovala v zvezi z vprašanji ključnega pomena za njeno demokratizacijo, stabilnost in prihodnji razvoj. S tem mislim kaznovanje suženjstva, liberalizacijo sredstev javnega obveščanja in vračanje beguncev.

Mavretanija je zdaj nazadovala z razveljavitvijo rezultatov demokratičnih volitev in dokazanim kršenjem pravne države. Obstajajo lahko različne razlage in ocene vedenja predsednika Abdallaha, vendar ena zadeva zagotovo drži. Predsednika, izvoljenega na univerzalnih, demokratičnih in svobodnih volitvah, nikoli ne more zamenjati državni udar. Takšna poteza je nesprejemljiva v državi, ki razvija svojo demokracijo, kar je počela Mavretanija do pred kratkim. Evropska unija mora sodelovati z vlado Mavretanije in Afriško unijo, da se razmere uredijo.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Gospod predsednik, kot smo slišali na začetku avgusta, je bil prvi demokratično izvoljen predsednik v Mavretaniji odstavljen in zaprt skupaj s predsednikom vlade in ministrom za notranje zadeve te države kot rezultat vojaškega udara.

Mavretanija je ena od najrevnejših držav in ena od najnovejših proizvajalk nafte. Če je njen demokratični razvoj ogrožen, mora biti širše sodelovanje z državo vprašljivo. Ker je Svetovna banka zamrznila 175 milijonov

USD finančne pomoči in EU premišluje o zamrznitvi 1 56 milijonov EUR, več razvojnim projektom grozi opustitev. Vendar se mili pristop v razmerah, kot so te, dolgoročno ne bo obrestoval.

Nepopustljivost zagotovo ne pomeni, da Mavretance prikrajšamo za hrano in humanitarno pomoč. Vendar je treba vladajočo vojaško hunto spomniti na sporazum iz Cotonouja ter, da bo brez dialoga o vzpostavitvi demokratičnega reda, denar EU ponovno ukinjen.

Glyn Ford (PSE). – Gospod predsednik, ponovil bi, kar so danes tukaj povedali številni kolegi: demokratična Mavretanija predstavlja točko stabilnosti v podregiji. Le dvanajst mesec kasneje, ko je misija Evropske unije za spremljanje volitev razglasila, da so bile volitve poštene, so generali v Mavretaniji izvedli drugi državni udar v dveh letih.

Pozivamo k takojšnji izpustitvi predsednika in predsednika vlade in menimo, da je rešitev v dialogu. Podpiramo sodelovanje Afriške unije v procesu, vendar pozivamo Komisijo, da se vključi v ta dialog za iskanje mirne in demokratične rešitve sedanje krize ter da uporabi, če je potrebno, grožnjo, da bomo Mavretaniji ukinili vso pomoč razen hrane in humanitarne pomoči, če ne bomo našli zadovoljive rešitve v naslednjih mesecih.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, podpiram izjave gospoda Kaczmareka. Državni udar v Afriki, ali natančneje v Mavretaniji, ne more biti presenečenje. Če upoštevamo razmere na celini, zagotovo pridemo do zaključka, da, čeprav se je na srečo proces demokratizacije začel več področjih in se še vedno nadaljuje, ostaja šibek. To je dejstvo.

Naša naloga je storiti vse, kar lahko, da pomagamo demokratizaciji. To vključuje naše dejavnosti med našimi misijami za spremljanje parlamentarnih in predsedniških volitev. Prav tako vključuje finančno pomoč. Naša prisotnost na terenu, ozaveščanje ljudi o namenu demokracije in pojasnjevanje, kako lahko po težavnem obdobju priprave zdaj imajo svojo vlogo v njej, so zagotovo podvig, v katerega je vredno vlagati, kot to dejansko že počnemo. Menim, da s tem ne smemo varčevati. Nasprotno, moramo biti radodarni. Od tega je odvisna afriška prihodnost.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Gospod predsednik, več mesecev je Mavretanija doživljala napete politične razmere, ki jim je nasprotoval velik del Parlamenta in tudi predsednik Mavretanije. Potem, ko je predsednik Adallahi 6. avgusta 2008 s položaja odstavil več vojaških načelnikov, se je vojska odzvala s hitrim in nekravim državnim udarom. Zdaj je izvoljeni predsednik zaprt v vili za goste. Upoštevati je treba, da je bil zaprt tudi predsednik vlade, medtem ko to ne vključuje izvoljenega Parlamenta.

Pred tremi leti so 3. avgusta 2005 so zadevni generali, ki so bili takrat polkovniki, izvedli podobni prevzem oblasti dvajset let trajajočega režima polkovnika Oulda Taye, ki je sam prevzel oblast z državnim udarom.

Nedavni prevzem je kljub temu popolnoma drugačen od tistega leta 2005, ki je končal diktatorski režim in prinesel vzoren prehod na demokracijo, ki jo je Evropska unija odločno podpirala politično in finančno. Ta prehod z vrsto svobodnih in pravičnih volitev je na oblast postavil prve demokratično izvoljene institucije v Mavretaniji, katerih delovanje je še treba izboljšati.

Od prvega dne državnega udara je bilo naše stališče jasno. Komisar Michel je odločno obsodil državni udar in zahteval izpustitev in ponovno postavitve predsednika Abdallahija na oblast ter hitro vrnitev k ustavnemu redu. Mednarodna skupnost v celoti je sledila z zelo podobnim stališčem.

Zadnje sprejete odločitve vojaške hunte, tj. samooklicani „Visoki državni Svet“, za formalizacijo prevzema in imenovanje novega predsednika vlade in vlade je zdaj vrsta korakov v napačni smeri, ki nasprotujejo zahtevam mednarodne skupnosti.

Menim, da ta državni udar predstavlja resno in očitno kršenje bistvenih delov sporazuma iz Cotonouja v zvezi z demokratičnimi načeli in pravno državo. Zato je 2. septembra 2008 Komisija sprejela sporočilo Svetu o začetku posvetovanj z Mavretanijo v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja.

Na podlagi rezultatov posvetovanj bodo predlagani ustrezni ukrepi. Vendar ob upoštevanju možnega negativnega učinka, ki bi jih ukrepi lahko imeli na prebivalstvo, še vedno upamo, da se bo poiskala sprejemljiva rešitev brez potrebne izolacije strateško tako pomembne države, kot vas je veliko dejalo.

Medtem še spremljamo razvoj dogodkov v Mavretaniji ter istočasno v celoti podpiramo prizadevanja Afriške unije, da se v državi ponovno vzpostavi ustavni red.

Dovolite, da zdaj kratko komentiram dve vprašanji. Na tej stopnji je prezgodaj govoriti o katerih koli podrobnostih ustreznih ukrepov, ki bodo sprejeti za določene projekte ali področja sodelovanja. Menim,

da moramo počakati rezultate posvetovanj v skladu s členom 96 sporazuma iz Cotonouja, pri čemer bi bilo dobro tudi, gospa Isler Béguin, da počakamo na odhod delegacije v Mavretanijo. Najprej se morajo začeti posvetovanja v skladu s členom 96.

Končno, obstajata dva pomembna projekta: eden je projekt Evropskega razvojnega sklada, ki poteka (vrednost: 4,5 milijonov EUR), za podporo civilni javnosti, drugi je načrtovan za podporo demokraciji in vlaganju v človekove pravice (vrednost: 300.000 EUR). Oba bi se verjetno nadaljevala v primeru delne zamrznitve sodelovanja. Torej, zdaj smo na stopnji, na kateri menimo, da je treba uporabiti sporazum iz Cotonouja in začeti posvetovanja v skladu s členom 96 ter se pozneje odločiti.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisna izjava (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Žal je vprašanje spoštovanja človekovih pravic v afriških državah vedno prisotno. Za veliko Evropejcev je spoštovanje človekovih pravic dar, s katerim so se rodili. Prihajam iz države, ki je doživela najtrši komunizem v Evropi, v kateri človekove pravice niso bile na pomembnem mestu programa vodij. Ne morem trditi, da so po osemnajstih letih demokracije popolnoma izginili primeri kršitev človekovih pravic, vendar so razmere veliko boljše kot v letih komunizma.

Ranljiva afriška celina, katere stoletja dolga zgodovina je resno zaznamovala miselnost njenih prebivalcev, se zdaj po državnem udaru mavretanskih vojaških vodij sooča z grožnjo destabilizacije regije v celoti. Dejansko so razveljavili demokratično odločitev iz leta 2007, ko so Mavretanci izvolili svojega prvega predsednika na demokratičen način. Ravnanje v skladu s pravno državo je prva, temeljna zahteva za demokracijo.

Novi režim v Mavretaniji nima podpore ljudi in predstavlja izključevalno željo omejene skupine ljudi. Dolžnost mednarodne skupnosti je zagotoviti, da se zadeve v tej državi ne izpidijo zaradi varnosti prebivalcev in stabilnosti celotne regije, v kateri je terorizem resna grožnja.

12.2. Obešenja v Iranu

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o obešenjih v Iranu⁽²⁾.

Paul Casaca, avtor. – (PT) Letos poteka 20. obletnica množične usmrtitve več tisoč političnih zapornikov v teheranskih zaporih. To je bil eden od največjih zločinov proti človeštvu po drugi svetovni vojni.

Število usmrtitev v Iranu je sedaj v celoti izven nadzora: glede na uradna sporočila iranskih oblasti je bilo izvršenih v zaporu Evin v Teheranu v enem dnevu 29 obešenj. Režim ne spoštuje niti pravic mladoletnih oseb niti pravic ostalih oseb, zato se zdaj soočamo z možnostjo predaje tabora Ašraf, ki so jo razglasile oblasti ZDA, pri čemer je v tem taboru v okviru Četrte ženevske konvencije zaščitene skoraj 4 000 Irancev v skladu s statusom, ki so ga določile oblasti ZDA. Kljub dejstvu, da je tabor uradno priznan kot zaščiten s strani oblasti ZDA, smo zdaj priča pogajanjem za njegovo predajo iranskim oblastem v okviru teh pogojev.

Gospa komisarka, gospe in gospodje, tega ne smemo dovoliti; če to omogočimo, potem bomo del najhujšega zločina proti človeštvu. V tem primeru bomo postali sokrivci. Tega nikakor ne smemo dopustiti. Gospe in gospodje, to je v primerjavi z Guantanamo še veliko hujši primer, pri čemer moramo to jasno pojasniti tudi oblastem ZDA. Tega ne smemo dopustiti, ker bi tako dejanje pomenilo popoln razpad naših civiliziranih vrednot.

Charles Tannock, avtor. – Gospod predsednik, zdi se, da nasilen teokratski režim v Teheranu uživa v šokiranju sveta in upiranju civiliziranim standardom, ki zaznamujejo večino ostalih držav. Iran je zloglasen ne le zaradi skrajnega obsega usmrtitev, ampak tudi zaradi rednih in krutih usmrtitev mladoletnikov ter mladih ljudi, ki so v otroštvu zagrešili zločine.

Medtem ko večina držav, ki še vedno izvaja smrtno kazen za odrasle, to izvaja izključno v primeru umora, Iran pa vključuje med zločine, ki se kaznujejo s smrtjo, tudi homoseksualnost in prešuštvo. Sodišča pogosto

---

⁽²⁾ Glej zapisnik.

izrekajo take sodbe za dejanja, ki jih v Evropi obravnavamo kot prekrške ali zanje celo menimo, da sploh niso prekrški.

V preteklosti so bile najstnice, za katere je bilo ugotovljeno, da so bile spolno dejavne izven zakonske zveze, usmrčene na podlagi tako imenovanih „kaznivih dejanj proti čistosti“. Kot Unija moramo ostati neomajni v naših obsodbah grozljivega odnosa Irana do človekovih pravic, kot smo tudi neomajni do prizadevanj Irana glede bogatenja urana za jedrska orožja. V Parlamentu pozivamo iranskega predsednika, da pokaže milost, vendar poudarjam, da v zvezi s tem nisem zelo optimističen.

Marios Matsakis, *avtor*. – Gospod predsednik, kljub preteklim resolucijam tega parlamenta in Generalne skupščine Združenih narodov ter v nasprotju z osnovnimi moralnimi in etičnimi načeli nadaljuje teokratski, totalitarni režim v Iranu med svojimi državljani z izvajanjem smrtne kazni ter ostalih grozot. Vendar je treba poudariti, da se zdi, da se usmrtitve z grozljivim in primitivnim načinom kamenjanja na srečo končujejo. To je nedvomno korak v pravo smer.

Vendar je treba še veliko postoriti za pravičnost številnih sojenj, ki potekajo v Iranu. V mnogih primerih standardi pravosodja zelo nazadujejo za standardi, ki bi jih pričakovali v 21. stoletju. Poleg tega se pogosto izvaja sodni pregon na podlagi političnih ali verskih prepričanj. Taka praksa pomeni dodatno znamenje sramote za vladajočo oblast v Teheranu. Poleg tega se kljub mednarodnim pozivom nadaljujejo usmrtitve mladoletnih oseb.

S to novo resolucijo danes močno upamo, da bodo voditelji režima v Iranu končno prisluhnili razsodnosti in zdravemu razumu ter svojo državo hitro popeljali k mednarodno sprejetim normam razumnega vedenja. Iranci si zaslužijo boljše razmere od trpljenja v okviru barbarizma omejenega političnega ali verskega fanatizma, ki ga izvajajo močno kratkovidni in zelo kruti voditelji. Predolgo že čakamo na liberalne spremembe v Iranu. Upajmo, da se bodo kmalu zgodile.

Feleknas Uca, *poročevalka*. – (DE) Gospod predsednik, ponovno poudarjam, da je nujno razpravljati o kršitvah človekovih pravic v Iranu, pri čemer moramo to storiti kar najhitreje.

Le pred tremi meseci smo v tem parlamentu oblikovali resolucijo o usmrtitvah v Iranu. Žal se od takrat razmere niso izboljšale. Ravno nasprotno: v senci jedrske krize se umori režima mul nadaljujejo v nezmanjšanem številu. Le pred tednom dni je bil v javnosti usmrčen 18-letnik Behnam Saree. V tednu pred tem je bil 20-letnik obešen za zločin, ki ga je zakrivil pri 15 letih. Postopek je vedno enak: mladi moški mora stopiti na stol, okrog vratu mu nadenejo zanko, ko rabelj stol brčne vstran, se zanka zategne. Ta način ne pozna usmiljenja.

Kadar se soočamo s tako vrsto krutega dejanja, si je težko zamisliti še večje krutosti. Gospe in gospodje, ali so razmere sploh lahko še slabše? Vendar vam moram sporočiti: da, razmere se lahko še poslabšajo. Še hujše so usmrtitve mladoletnih oseb. Smrtne kazni, ki se jih izvaja za mladoletne osebe, so resna kršitev mednarodnih obvez in zavez Islamske republike.

Iran je pogodbenica številnih mednarodnih konvencij, v skladu s katerimi ne sme izvajati usmrtitev za mladoletne prestopnike. Grozljivo je, dejansko že meji na neokusno, kadar se predstavniki iranske vlade na kritiko te prakse odzovejo s trditvami, da so usmrtitve odložene do časa, ko obsojena oseba postane polnoletna.

Iran je država, ki izvede največ usmrtitev mladoletnih oseb in tako zaseda zelo sramoten položaj na vrhu te lestvice. Glede na podatke Amnesty International ni od leta 1990 dalje nobena druga država v svetu usmrtila toliko mladoletnih oseb. Samo v letih 2007 in 2008 je bilo v Iranu usmrčenih 15 mladoletnih oseb, pri čemer so razmere glede mladoletnih prestopnikov v tej državi, ki so obsojeni na smrt, dosegle nesprejemljivo, kritično raven. Trenutno je v smrtnih celicah pridržanih vsaj 132 mladoletnih prestopnikov, resnično število teh prestopnikov pa je verjetno še višje.

Tudi razmere v iranskih zaporih so kritične: več sto kurdskih političnih zapornikov od 25. avgusta gladovno stavka v iranskih zaporih. Protestirajo zaradi nečloveških razmer, mučenja in zlorab ter smrtne kazni. Mednarodna skupnost mora v zvezi s tem nujno ukrepati. Nadaljevati moramo s prizadevanji, še naprej moramo vztrajati pri obvezi Irana, da spoštuje človekove pravice.

Razmere so preveč negotove, zato je treba takoj ukrepati.

Raül Romeva i Rueda, *avtor*. – (ES) Gospod predsednik, v začetku avgusta smo iz Irana prejeli čudovito novico. Iransko sodstvo se je odločilo, da bo opustilo uporabo kamenjanja kot načina usmrtitve.

Neposredna posledica tega je bila, da vsaj 10 žensk ne bo usmrčenih na ta krut način. Vendar je bilo obdobje zadovoljstva kratko, ker predlog reforme kazenskega zakonika, ki ga zdaj obravnava iranski parlament, ohranja smrt s kamenjanjem za določene oblike prešuštva.

Vendar v zvezi z Iranom nismo zaskrbljeni le zaradi kamenjanja, ampak zaradi same prisotnosti smrtne kazni, ker ostaja Iran ena od držav, v kateri usmrtijo največ ljudi v svetu. Slišali smo že, pri čemer zdaj to ponavljam, da je bilo letos usmrčenih 191 oseb, v letu 2007 pa 317 oseb. V tem smislu lahko ta rekord premaga le Kitajska.

Splošno gledano odprto obsojamo preganjanje, zaporno kazen in redno usmrtitev tistih oseb, ki so vključene v varovanje in spodbujanje človekovih pravic, ki varujejo spolno svobodo ter se borijo proti smrti kazni. Vse te osebe v Iranu redno obsojajo zaradi delovanja proti nacionalni varnosti.

V zvezi s tem bi morali omeniti številne primere, vendar mi dovolite, da spregovorim o vsaj enem primeru: primeru aktivista in zagovornika pravic manjšin, Jaguba Mernehada, etničnega Balučija ter izvršnega direktorja Voice of Justice Youth Association, ki je bil usmrčen 4. avgusta, ker se je javno zoperstavil lokalnim uradnikom.

Marcin Libicki, avtor. – (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o zločinih Irana proti svojim državljanom. To vprašanje se nekoliko razlikuje od ostalih vprašanj, o katerih tudi razpravljamo, ker Iran ni v vojni z nikomer. Zato Iran ni pod pritiskom, ki bi lahko spodbudil različne vrste kriminalnih dejanj. Iranski režim je bil izvoljen razmeroma demokratično. Tudi zaradi tega ni razloga za politični pritisk. Poleg tega med različnimi nacionalnimi skupinami v Iranu ni napetosti.

Kljub temu v Iranu vsak dan usmrtijo vsaj eno osebo. Starejše osebe so usmrčene zaradi dejanj, ki so jih storile, ko so imele 13 ali 14 let, pri čemer usmrtijo tudi mladoletne osebe. Mednarodna skupnost mora poiskati primerne zaključke. Iran je treba izključiti iz čim več mednarodnih organizacij. Taki ukrepi lahko zagotovijo rezultate. Najboljši primer za to je začasna opustitev kamenjanja. Poleg tega pozivam, da se zapornikov iz tabora Ašraf ne preda Iranu, ker bi lahko to pomenilo, da se jih preda v roke rablju.

Tunne Kelam, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, gospa komisarka, iranskemu režimu je treba nujno pokazati naše ostro obsojanje vedno večjega števila usmrtitev in našo podporo demokratični spremembi v tej državi. Vendar smo zaskrbljeni tudi glede usode skoraj 4 000 članov iranske opozicije, ki so zdaj razvrščeni v taboru Ašraf v Iraku.

Zato odločno pozivamo Iračane in tudi oblasti ZDA, da ne vrnejo prisilno Iranu katerih koli iranskih beguncev, ampak poiščejo dolgoročno ustrezno rešitev za tiste begunce v taboru Ašraf, ki imajo v skladu s Četrto ženevsko konvencijo status zaščitene osebe.

Proinsias De Rossa, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, zdi se mi, da kadar koli katera koli vera pridobi absolutno oblast kjer koli v svetu, postane enako kruta in nestrpna kot katera koli posvetna diktatura. V Iranu je homoseksualnost prestopnik, ki se kaznuje s smrtno kaznijo, prav tako prešuštvo, vohunstvo, oborožen rop, trgovanje z drogami in seveda odpadništvo: kršitelji bodo obešeni.

Glede na vire iz opozicije se politične aktiviste obtoži prekrškov in usmrti. Iranec je bil obešen zaradi posilstva, kljub dejstvu, da je njegova žrtev umaknila svoje obtožbe in je bil za njegovo kazen odrejen sodni nadzor. Za javna obešanja se uporabljajo avto-dvigala in tovornjaki z žerjavi, pri čemer pri tem načinu ni pravega padca, zato je obešena oseba obsojena na počasno ter bolečo smrt z zadušitvijo.

Ključno je, da iranske oblasti prisilimo vsaj v sistematično spremembo vseh smrtnih kazni za mladoletne prestopnike in zaustavitev usmrtitve štirih mladih moških, ki zdaj čakajo na usmrtitev. Podpiram opustitev kamenjanja žensk – upam, da se bodo tega držali. Vendar je zaskrbljujoče, pri čemer to izpostavlja resolucija, da nova zakonodaja ohranja kamenjanje za prešuštvo.

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kadar se obravnava Iran kot svetovno ter jedrsko grožnjo diplomatski ukrepi zahtevajo, da se v naša prizadevanja vključi na primer Rusijo. Poleg tega zagotavlja Iran najjasnejši dokaz, da mora biti vprašanje človekovih pravic sestavni del naše mednarodne in skupne varnostne politike, ker predstavlja poleg jedrske grožnje Iran tudi vsakodnevno nasilje režima nad svojimi državljani, pri čemer moramo zdaj obravnavati to nasilje.

Upam, da nam bo lahko zagotovila gospa komisarka več informacij glede uporabe sredstev za spodbujanje demokracije in pravne države. Zavedamo se, kako težko je navezati stik z demokratično opozicijo v Iranu. Poleg tega moramo obravnavati splošno vprašanje smrtne kazni, o kateri so glasovali ZN. Parlament si je močno prizadeval za moratorij, za svetovno izključitev. Zdaj je čas, da okrepimo to držo in predlagamo, da

ZN imenujejo posebnega odposlanca generalnega sekretarja za smrtno kazen. To predlagam v obliki ustnega predloga spremembe in upam, da ga bodo politične skupine podprle.

Mogens Camre, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, menim, da se bodo vsi v Parlamentu strinjali z mano, da je ob branju o posameznih primerih kršitev človekovih pravic, o katerih poroča ta resolucija, težko verjeti, da se ta dejanja dogajajo v tem stoletju. Vendar je to obžalovanja vredna resnica o razmerah v državi, ki je nazadovala v srednjeveško primitivno nasilje v prizadevanju, da zatira svoje ljudi – ljudi, ki si želijo demokracije, svobode in reforme.

Zahodne demokracije se ne smemo večno pogajati s kriminalnim režimom v Teheranu v naivnem upanju, da bodo naši šibki pogajalci kar koli pridobili od režima, ki ne razume in ne spoštuje sodobnega sveta ter njegovih vrednot in očitno sovraži svoje državljane v enaki meri, kot sovraži nas. Naj bo ta resolucija zadnji poziv k pravičnosti in spoštovanju človekovih pravic. Prav tako z obžalovanjem omenjam, da EU še vedno uvršča demokratično iransko opozicijo, tj. PMOI, na svoj seznam teroristov, kljub odločitvam tako Sodišča Evropskih skupnosti v Luksemburgu in tudi najvišjega britanskega sodišča, da je to neutemeljeno.

Končno podpiram ustni predlog spremembe gospoda Kelama v zvezi s taborom Ašraf in ustni predlog spremembe gospoda Hutchinsona. Ta dva predloga sprememb bosta izboljšala resolucijo.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, ne smemo si delati utvar. Teokracija v Teheranu očitno prezira demokracijo v Evropi. Vendar je dobro, da je Parlament ponovno nedvoumno obsodil usmrtitve v Iranu. Usmrtitev mladoletnih oseb ni le v nasprotju z mednarodnim pravom, ampak je v celoti kruta in opisuje neusmiljen značaj režima, ki že desetletja vlada v Teheranu. Prav tako naj bo to opozorilo naivnežem, ki menijo, da je vprašanje Irana enostavno.

Vendar ta resolucija ne omenja ene zadeve. Pravilno opredeli, da se v Iranu usmrti več ljudi kot v kateri koli drugi državi, z izjemo Kitajske. Vendar bi morala dodati, da od januarja 2005 obsojajo na smrt mladoletne osebe in jih usmrtijo le Saudova Arabija, Sudan, Jemen ter Pakistan. Ni naključje, da so to islamske države, v katerih se strogo upošteva šeriatsko pravo. Morda je ta izjava politično nekorektna, vendar dejstva govorijo sama zase. Te prakse zagotavljajo dodatne dokaze, da tak islam, ki ni nikakor razsvetljen, ni združljiv z našimi zahodnimi vrednotami.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, kolega poslanec z leve strani Parlamenta je ravnokar uporabil tragično vprašanje smrtni kazni v Iranu in grozljive zločine, ki se odvijajo v tej državi kot pretevo za napad na vero kot tako. Ta dejanja je pripisal verski naravi režima. Menim, da je to nesmiselno.

To je popolnoma običajen totalitarni režim, ki izkorišča islam za svoje potrebe. To je težava, zato moramo ostro obsoditi režim in ne islama ali vere kot take.

Sicer so bili najbolj grozljivi režimi v svetovni zgodovini tisti, ki so spodbujali nacionalni ali mednacionalni socializem, kakor deluje še danes Kitajska.

Jasni moramo biti glede ene točke: ta parlament ni namenjen ideološkemu sporu, vključno s tistimi, ki vključujejo vprašanje Irana. Tu ne gre za ideologijo; gre za univerzalnost človekovih pravic. Univerzalnost človekovih pravic presega ideološke razlike. Ne poznamo azijskih človekovih pravic in ne islamskih človekovih pravic, ki bi ljudem zagotavljale manjšo raven varnosti ter bi mogoče opravičevale določeno obliko smrtni kazni. Ostro nasprotujemo smrtni kazni, pa naj jo izvajajo ZDA, Kitajska ali Iran, vendar teh držav ne obravnavamo na enak način. Jasni moramo biti glede ene zadeve: iranski režim je totalitarni režim, za katerega bi radi videli, da se konča.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Gospod predsednik, mednarodno pravo je zelo jasno. Smrtni kazni se ne sme izvajati za posameznike, ki v času storjenega prekrška še niso dopolnili 18 let. Iran krši to mednarodno zakonodajo.

Poudariti želim, da je kot država Iran pogodbenica mednarodnih konvencij. Podpisala je take zaveze. Julija letos je 24 organizacij za varstvo človekovih pravic iz vsega sveta pozvalo Iran, naj opusti uporabo smrtni kazni za mladoletne osebe in kakršno koli uporabo smrtni kazni na svojem ozemlju. Letos je bilo v Iranu usmrčenih že šest mladoletnih oseb: od leta 2005 to skupno znaša 26 mladoletnih oseb.

Gospod predsednik, gospa komisarka, Parlament je že mnogokrat razpravljal o krutem načinu, na katerega se izvaja zakonodaja v Iranu. Ne smemo dopustiti, da se osebe iz tabora Ašraf predajo Iranu, ker v tej državi ne velja pravna država.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, položaj človekovih pravic v Iranu se ne izboljšuje. Včeraj sta bili obešeni dve osebi, v Araku in v Boujerdu, pri čemer številni še čakajo na izvedbo svojih kazni. Več tisoč nasprotnikov režima Ajatole je zdaj razvrščenih v taboru Ašraf. To so člani organizacije People's Mujahadeen, ki jim grozi izgon iz Iraka. Za številne od njih bi to pomenilo gotovo smrt. Sile ZDA zagotavljajo varnost za zapornike v taboru v skladu s Četrto ženevsko konvencijo. Načrtovana sprememba statusa teh sil pomeni, kot je navedeno v predlogu resolucije, da je treba čim prej zagotoviti dolgoročno rešitev za iranske begunce, ki so razvrščeni v tem taboru. Med svojim govorom želim ponovno opozoriti Parlament na potrebo po pravilnem izvajanju sodb sodišča in odstranitvi organizacije Mujahadeen iz seznama terorističnih organizacij.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, število javnih usmrtitev v Iranu narašča. Glede na podatke Amnesty International je na ta način pred občinstvom več tisoč ljudi vsako leto usmrčenih okrog 200 posameznikov. V Iranu se smrtno kazen med drugim uporablja za primere bogoskrunstva, odpadništva, prešuštva in prostitucije. Zelo resne kazni za nemoralnost in odpadništvo so povzročile upravičene proteste zagovornikov človekovih pravic izven Irana ter reformističnih politikov v državi.

Zahod ne sme ostati pasiven opazovalec teh grozljivih dejanj. Evropski parlament mora nedvoumno obsoditi dejanja iranskega režima. Hkrati mora podpreti Parlament mirna in reformistična prizadevanja opozicije, ki jo predstavlja organizacija People's Mujahadeen. Smiselna posledica demokratične spremembe prej omenjene organizacije, ki jo vodi gospa Maryam Radjavi, bi bila njena odstranitev s seznama terorističnih organizacij Evropske unije.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Gledano s psihološkega vidika je dokazano, da stroge kazni nimajo vzgojne vloge, ampak ustvarjajo sovraštvo, nasilje in željo po maščevanju proti soljudem ter oblasti. Ne podpiram nekaznovanja prestopnikov, vendar nasprotujem smrtni kazni.

Ne smemo pozabiti, da se lahko prevzgoji ljudi s ponovnim izobraževanjem in programi vključevanja v družbo. Ne smemo pozabiti, da se uporablja v Iranu smrtna kazen tudi za mladoletne osebe, mlajše od 18 let, čeprav mednarodne pravice, ki jih s podpisom priznavajo tudi Iranci, ne dopuščajo takih grozot. Izvedeli smo za grozljivo situacijo, v kateri je bila kaznovana skupina mladih oseb iz Isfahana zaradi plesanja, pri čemer so plesali le nekaj centimetrov drug od drugega.

Kot profesor vas želim opomniti, da se pozitivnih rezultatov v izobrazbi ne dosega prek strahu, omejevanja in fizičnega kaznovanja.

Aloyzas Sakalas (PSE). – Gospod predsednik, kolege želim opozoriti na dejstvo, da je v Iranu vsako leto usmrčenih več sto ljudi. To je posledica neuspele politike, ki jo v zadnjih letih izvaja naša Unija z Iranom.

Zavedati se moramo, da je zmožna le močna notranja opozicija v Iranu spremeniti tamkajšnje razmere. Moje današnje vprašanje je, zakaj ohranja EU iransko opozicijsko gibanje na svojem črnem seznamu kljub dejstvu, da so odločila britanska sodišča, da se odstrani to organizacijo s tega seznama? Ali ni čas, da Svet v okviru sedanjega predsedstva izpolni svojo obvezo v zvezi s spoštovanjem pravne države in dokončno odstrani opozicijska gibanja s črnega seznama? Menim, da lahko zagotovi gospa Ferrero-Waldner potrebne ukrepe.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, obsoditi desetletnega otroka na smrt je enostavno nečloveško. Uporaba dvigal kot vislic je zločinska in pomeni zlorabo tehnologije. Poleg tega spodbujajo javne usmrtitve nasilno vedenje med prebivalstvom. O razmerah v Iranu smo že razpravljali ob številnih priložnostih. Iran cinično krši mednarodne obveze, h katerim se je zavezal. Naše resolucije so se izkazale za neučinkovite. Menim, da bo preučila Evropska komisija možnost uvedbe sankcij zaradi zločinov voditeljev Irana nad svojim narodom.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, sedanji totalitarni režim v Iranu lahko najbolj opišemo kot režim, ki je zakon skrčil na absurdno raven in se zatekel k psihologiji terorja. Zakon deluje, kadar se ljudje zavedajo, katera dejanja so lahko kaznovana, vendar je treba ohranjati pri tem ravnovesje. V zvezi s tem obstaja pomemben zgodovinski primer. V Sovjetski zvezi ni bilo nobenega zakona, obstajala je le volja vsevednega posameznika in njegovega oddelka, tj. KGB. Razmere v Iranu so absurde, ker omogočajo uporabo smrtnih kazni za kateri koli prestopek. V Iranu ni sodišč, ni logike in ni pravih sodnih postopkov. Zato podpiram poziv, da se Iranu ne izroči nobenih političnih beguncev, kot so tisti v Iraku, ki so bili danes že omenjeni, ker jih v Iranu čaka gotova smrt brez sodnega postopka.

Benita Ferrero-Waldner, *komisarka*. – Gospod predsednik, menim, da je smrtna kazen eno od najbolj žalostnih vprašanj kršitev človekovih pravic, zlasti smrtna kazen, ki se izvaja za mladoletne osebe. Menim, da si vsi želimo temeljitega, resnega in nujnega ukrepanja. Junija smo razpravljali o tem istem vprašanju, in vendar se do zdaj žal razmere niso izboljšale, ampak so se še poslabšale. Obseg in resnost naše zaskrbljenosti se odražata v rastočem številu izjav, ki jih je od junijske razprave dalje objavila tudi Evropska unija – do zdaj dodatnih osem.

Omenili ste številne primere in tudi sama želim omeniti nekatere. Prejšnji teden se je na primer dan po tem, ko je obžalovala EU obešenje gospoda Hejazija, zgodila še ena usmrtitev mladoletne osebe. Gospoda Zareeja so usmrtili 26. avgusta v zaporu v Širazu. To se je zgodilo kljub posebnim pozivom k milosti ne le Evropske unije, ampak tudi celotnega sveta in predvsem visokega komisarja ZN za človekove pravice. Usmrtitev gospoda Zareeja je šesta usmrtitev mladoletne osebe letos, kar je zelo visoka številka. Glede na informacije na usmrtitev v Iranu sedaj čaka več kot sto mladoletnih oseb. Žal se število smrtnih žrtev še naprej zvišuje. Medtem ko tu razpravljamo, se sooča z bližnjo usmrtitvijo še ena mladoletna oseba, gospod Soleimanian. Moratorija na usmrtitev mladoletnikov, ki ga je odredil vodja iranskega pravosodja očitno in vedno znova ne upoštevajo njegovi sodniki.

V zvezi z vprašanjem tabora Ašraf je treba, kot tudi drugje, upoštevati ženevske konvencije. V primeru prisilnega izгона nameščencev tabora Ašraf v Iran bo treba sporočiti iranski vladi potrebne ugovore. Že večkrat smo poskusili z odkritim pogovorom ali diskretno diplomacijo. Sama sem vsakokrat, kadar sta me zunanji minister ali predsednik Parlamenta obiskala glede ostalih vprašanj, tj. jedrskih vprašanj, trdno poudarila naša stališča. Uspešni smo bili le v enem primeru, tj. v primeru kamenjanja žensk. Temu sem vedno odprto nasprotovala, vendar popolnoma nasprotujem tudi položaju mladih oseb in seveda smrtni kazni na splošno. Vendar so iranske oblasti gluhe za naše pozive. Zato se moramo včasih zateči k tako imenovani „glasni diplomaciji“, ki jo Teheran domnevno prezira in zavrača.

Iran mora prevzeti svojo odgovornost. Njegovo obnašanje lahko še dodatno ogrozi njegov že tako zaznamovan mednarodni ugled. Dokler ne bo znatno izboljšal Iran položaja človekovih pravic, ne moremo doseči našega skupnega cilja v zvezi z utrditvijo odnosov med Evropsko unijo in Islamsko republiko Iran, tudi če se reši jedrsko vprašanje.

Verjamem, da se bodo Evropski parlament in vsi partnerji EU s tem strinjali ter ustrezno ukrepali. Danes ponovno pozivam oblasti Islamske republike Iran, naj v celoti upoštevajo mednarodne konvencije, katerih pogodbenice so. Iran pozivam, da prizanese življenjem vseh mladoletnih oseb, ki čakajo na smrtno kazen. Položaj človekovih pravic je dejansko zelo težaven. Kot veste, smo imeli dialog o človekovih pravicah, vendar žal ni bil uspešen. Želeli smo se ukvarjati z javno diplomacijo in tesno sodelujemo z državami članicami EU, da bi zagotovili dobro usklajeno javno diplomacijo. Dodelili smo 3 milijone EUR za predvajanje televizijskih novic v perzijsčini. Prav tako se ukvarjamo s civilno družbo v Iranu, vendar se stalno soočamo z ovirami.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisne izjave (člen 142)

Glyn Ford (PSE), *v pisni obliki*. – Ta parlament podpira popolno odpravo smrtni kazni v svetu. Žal je treba storiti še veliko. Zato si moramo prizadevati za kakršen koli napredek. Strinjamo se z opustitvijo kamenjanja kot načina usmrtitve žensk v Iranu. Pozivamo poslance madžlisa, naj nujno spremenijo zakonodajo za zagotovitev, da ne bo nihče usmrčen zaradi zločina, ki ga je storil pred dopolnjenim 18 letom starosti.

Obsoditi moramo tudi zapiranje in preganjanje državljanov v Iranu, ki branijo človekove pravice ter sodelujejo pri kampanjah proti smrtni kazni. V sedanjih razmerah pozivamo iraške in ameriške oblasti, naj iranskih beguncev ter iskalcev azila prisilno ne vračajo v Iran in naj si prizadevajo za dolgoročno rešitev položaja tistih, ki so sedaj v taboru Ašraf.

12.3. Umori albinov v Tanzaniji

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o umorih albinov v Tanzaniji⁽³⁾.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Ryszard Czarnecki, avtor. – (PL) Gospod predsednik, v 21. stoletju se ljudi ubija le zato, ker so albin. To se dogaja v Tanzaniji, v kateri več kot tretjina prebivalstva živi pod mejo revščine. Nedavno je bilo aretiranih zaradi suma umora ali poškodovanja albinov 173 posameznikov. To dejstvo kaže na obseg tega vprašanja. V zadnjih šestih mesecih je bilo ubitih ali poškodovanih 25 albinov.

V svetu obstaja znatno število albinov. Dejansko je vsaka 50 oseba na milijon oseb albin. Vendar jih le v Tanzaniji obravnavajo na tako krut način. V tej državi poteka trgovanje s krvjo in deli teles albinov. Za to so odgovorni animistični vrači in tolpe, ki jih ti vrači najemajo. Treba je ugotoviti, da je tudi policija delno odgovorna, ker si pred tem zatiska oči.

Končno želim izpostaviti, da bo naš protest danes učinkovit le, če se zagotovijo albinom v Tanzaniji zdravstvena oskrba, izobraževanje in možnost vključitve v družbo.

Laima Liucija Andrikiene, avtorica. – (LT) Danes razpravljamo o primeru diskriminacije proti manjšini. Ta manjšina so albin, ki jih v Tanzaniji vključno z majhnimi otroki pobijajo in pohablajo. To je resno vprašanje v celotni podsaharski Afriki. Opozarjam vas na dejstvo, da je vsak dvajset tisoč človek na svetu albin. Kot je bilo omenjeno v predhodnem govoru, vrači v Tanzaniji prodajajo dele telesa in kri albinov rudarjem ter ribičem, ki naivno verjamejo, da jim bodo prinesli srečo, zdravje in bogastvo. Naše stališče je zelo jasno – umori albinov in diskriminacija albinov so v celoti nesprejemljivi ter se jih ne sme dopustiti. Tanzanijska vlada mora sprejeti redne ukrepe, da se te grozljive razmere končajo. Vlada in predsednik Tanzanije že izvajata ukrepe, kar cenimo, vendar to ni dovolj. Primer sodišča, v katerem se bo sodilo 173 osebam, ki so osumljene umorov albinov, predstavlja preizkus, ki bo razkril nagnjenja tistih na oblasti v Tanzaniji, pri čemer je treba krivce kaznovati. Vendar sta najboljša načina za rešitev tega vprašanja boljša izobrazba in primerno zdravstveno varstvo za vse državljane te države, vključno z albin. Mednarodna skupnost in Evropska unija morata zagotoviti pomoč za reševanje teh vprašanj. Večina albinov umre za posledicami kožnega raka pred 30 letom starosti.

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, osebe z gensko okvaro albinizmom se poleg resnih težav z zdravjem soočajo v svetu tudi z različnimi ravni diskriminacije.

Vendar so poleg tega v zadnjem času ogroženi albin v podsaharski Afriki in zlasti v Tanzaniji zaradi neprecedenčnih krutih napadov, ki vključujejo iznakaženja, pri čemer uporabljajo njihove telesne dele vrači za sestavine za napoje, ki ljudem zagotavljajo bogastvo. Take razmere poleg očitnih kriminalnih dejanj kažejo na resno nazadnjaško družbo, v kateri se še vedno dogajajo grozljivo nasilne prakse vračev.

Tanzanijska vlada je zavezana, da ukrepa hitro in odločno v zvezi z naslednjimi vidiki: prvič, da zaščiti vse albine pred nadaljnjimi napadi; drugič, da v celoti raziše vse zločine proti albinom in privede vse odgovorne pred sodišče; tretjič, da primerno izobrazijo svoje državljane, da se ne bodo več zatekali k vračem ter praznoverju; četrtič, da se albinom zagotovi najboljša mogoča zdravstvena in družbena oskrba, ki jo potrebujejo za normalno, varno ter mirno življenje.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospod predsednik, v Tanzaniji se ne dogaja nasilje, ki bi ga izvajala država. Diskriminacija in nasilje sta praksi, ki izhajata iz obdobja pred židovsko-krščansko-islamskimi civilizacijami, v katerem predpostavka o enakosti vseh ljudi še ni obstajala.

Tanzanija ima 150 000 prebivalcev, ki imajo zaradi pomanjkanja barvnega pigmenta melanina rdeče oči, blede kožo in svetle lase. Obravnavani so kot proizvod čarovništva. Številni od njih so umorjeni, nato jim oderejo kožo, ki se nato skupaj z ostalimi deli telesa uporablja v čarovniških obredih. Zaradi velikega števila albinov je Tanzanija največja dobaviteljica človeških telesnih delov za celotno Afriko.

Brez učinkovitega izobraževanja običajnih ljudi v Tanzaniji in Afriki ne bo mogoče končati teh grozljivih praks, zagotoviti je treba tudi boljšo zdravstveno oskrbo ter boljši dostop albinov do vodilnih delovnih mest. Tanzanijska vlada za zaščito albinov sprejema ukrepe, vključno z registrom vseh albinov. Vendar se brez spremembe odnosa do položaja albinov lahko v prihodnosti zgodi, da se ta register uporabi za iskanje teh ljudi in njihovo iztrebljanje. V Evropi smo imeli v štiridesetih letih 20. stoletja slabe izkušnje s popisom ogroženih skupin prebivalstva.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, stiska albinov v Tanzaniji se zdi v sodobnem času skoraj neverjetna. Ko sem prvič slišal za to vprašanje, se mi je zdelo kot nekaj iz romana *Srce teme* Josepha Conrada. Rad bi verjel v preporod in potencial Afrike, kot v to verjamejo številni kolegi v Parlamentu, vendar umori albinov zaradi njihovih telesnih delov ne pripomorejo k boljši mednarodni podobi te celine. Žal trpljenje albinov ni omejeno le na Tanzanijo, ampak se dogaja v vsej Afriki.

Poleg zdravstvenih posledic albinizma v tropskih krajih, vključno z visokim tveganjem za grozljive oblike kožnega raka, so že dolgo časa trpeči albin v najboljšem primeru obravnavani kot spake ali posebnosti, v najslabšem primeru pa so umorjeni, da se zagotovi potrebi po tradicionalnih zdravilih, ki je še najbolj podobna srednjeveškemu čarovništvu.

EU ne sme odlašati s kampanjo v zvezi s tem vprašanjem in mora izvajati pritisk nad državami, kot je Tanzanija, v katerih je očitno običajno tako nezadostno upoštevanje človekovih pravic. Vendar me veseli, da je predsednik Tanzanije pozval svoje državljane, naj spremenijo svoje tradicionalne prakse. Upajmo, da bodo tudi ostali voditelji v Afriki ponovili to pomembno sporočilo.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospod predsednik, na območju Viktorijinega jezera je bilo marca letos ubitih ali iznakaženih več kot 25 albinov. Med žrtvami so bili tudi otroci. Na tem območju so bili že v preteklosti žrtve napadov ljudje, za katere se je menilo, da imajo nadnaravne značilnosti.

Spomniti se moramo, da 36 % tanzanijskega prebivalstva živi pod mejo revščine. Ti ljudje v vseh pogledih nimajo dostopa do zdravstvene oskrbe. Ko potrebujejo pomoč, jo običajno poiščejo pri lokalnih vračih. Nizka raven izobrazbe lokalnega prebivalstva prispeva k verovanju v nadnaravne značilnosti. Veliko število albinov živi na območju podsaharske Afrike, pri čemer so postali žrtve odprte diskriminacije, ker so drugačni. Ne le, da je bila albinom odvzeta pravica do zdravstvene oskrbe, prav tako sta jim bili odvzeti pravici do socialne in pravne pomoči. Diskriminacija albinov v vsakdanjem življenju, šolah, javnih ustanovah in na trgu dela je stalna praksa. Albinom se zdi, da so stalno poniževani in da se z njimi ravna kot z drugorazrednimi državljani.

V prihodnosti se lahko s kaznovanjem krivih umora in hkratnim spodbujanjem temeljne ozaveščenosti v tanzanijski družbi zmanjša sedanjo nestrpnost in število napadov na albine. Ključno je podpreti pobude, ki jih v tem smislu izvaja tanzanijska vlada. Take pobude vključujejo skupaj s sodelovanjem s civilno družbo in nevladnimi organizacijami posebno zaščito za otroke albine. Ukrepi morajo biti osredotočeni predvsem na podeželska območja, v katerih je raven družbene ozaveščenosti najnižja. Poleg tega morajo Komisija in države članice zagotoviti močno podporo nujnim ukrepom, ki jih izvaja Društvo albinov Tanzanije. Namen dolgoročnih ukrepov mora biti zagotoviti polne pravice prebivalstvu albinov v smislu dostopa do izobraževanja, trga dela ter tudi do družbene in zdravstvene oskrbe.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, od marca letos je bilo v Tanzaniji ubitih 25 albinov. Ti uboji so povezani s praznovernimi praksami, ki so na tem območju običajne in so povezane s prepričanjem, da bodo deli teles albinov, kot so noge, roke, lasje ter kri zagotovili zdravje in bogastvo. Najnovejša žrtev je bil sedemletni otrok. Tudi lani je izgubilo življenje 25 albinov.

Te okultne prakse se dogajajo ob obalah Viktorijinega jezera, na kmetijskih območjih in tudi med ribiči ter rudarji. Albin so pogosto žrtve diskriminacije in preganjanja. Predsednik Kikwete je policiji zadal nalogo, naj poskuša poiskati albine, ki se skrivajo. Predsednik je obljubil, da bo za albine zagotovil zaščito, vendar le-ti ostajajo nezaupljivi, ker so nekateri policisti prav tako vpleteni v okultne prakse. Vrač nadzirajo tolpe, ki so odgovorne za umore albinov. 178 lokalnih prebivalcev je bilo aretiranih zaradi suma sodelovanja v umorih.

Predsednik Tanzanije je prevzel ključno vlogo in imenoval gospo Kway-Geer za prvo albinsko poslanko v državi, s čimer je priznal njen boj proti diskriminaciji. To imenovanje je korak v pravo smer. Podpiramo dejavnosti Društva albinov Tanzanije in menimo, da mu bo zagotovila Komisija resnično podporo.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o kršitvah človekovih pravic v Tanzaniji. Tanzanija je subtropska država, v kateri so, kot tudi v številnih ostalih afriških državah, albin žrtve diskriminacije.

Vendar se v Tanzaniji dogajajo zlasti kruti uboji albinov. Na ta način je lani življenje izgubilo več kot 25 albinov. Od 39 milijonov Tanzanijcev jih 270 000 trpi zaradi genske okvare, ki jo povzroča prisotnost recesivnega gena, kar pomeni, da njihova koža ne vsebuje pigmenta. Zato imajo lahko albin težave z vidom, opeklinami od sonca, rakom in prezgodnjo smrtjo. Oba starša morata biti nosilca gena, da se albinizem izrazi pri otrocih. Ženske, ki rodijo otroke z albinizmom, so prisiljene v ločitev. Te otroke se nato obravnava kot prekletstvo za družino. V zvezi z njimi obstaja mnenje, da so jih obsedli nečisti duhovi, pri čemer se z njimi ravna kot z živalmi. Vendar po drugi strani vrači širijo zgodbe o čarobnih lastnostih bele kože albinov, ki domnevno prinaša srečo in bogastvo. To vodi k umorom albinov, ki jih nato kruto razčetrverijo, deli njihovih teles pa so uporabljeni za izdelavo čarobnih napojev.

Težko je razumeti vzroke in namene take krutosti. Mogoče je to poskus izkoreninjenja bolnih ljudi z gensko okvaro. Nedavno je vlada obsodila uporabo nasilja proti belopoltim Afričanom in začela izvajati izobraževalne kampanje. Imenovana je bila celo albinska poslanka. Vendar se tragedija teh ljudi še nadaljuje. Poleg tega primanjkuje sredstev za zaščitna oblačila in ostalo pomoč za ta zapostavljen del prebivalstva, ki je diskriminiran ter oviran pri zaposlovanju in izobraževanju.

Protesti in pritožbe mednarodne skupnosti bi skupaj s pomočjo na področju izobraževanja ter finančno pomočjo pripomogli v boju proti tej vrsti diskriminacije. Pomagal bi tudi pravni postopek proti 173 tako imenovanim vračem, ki so bili aretirani in obtoženi umorov, spodbujanja k umoru ter trgovanja s človeškimi organi.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, svoje mnenje glede grozljive zgodbe obravnavanja albinov v Tanzaniji dodajam mnenju kolegov z vseh strani tega Parlamenta. Zavedam se, da se to dogaja tudi v ostalih delih Afrike, vendar so ta dejanja najpogostejša v Tanzaniji, pri čemer je bilo omenjeno število 270 000 albinov, ki so diskriminirani, potisnjeni na rob družbe in umorjeni za pridobitev telesnih delov; vse to zaradi praznoverja, čarovništva ter različnih okultnih praks.

Z izpostavljanje tega vprašanja (čestitam vsem kolegom, ki so izpostavili to vprašanje in ga predložili na dnevni red) v Evropskem parlamentu dodajamo svoj glas mednarodnemu glasu protesta, pri čemer upam, da nam bo tanzanijska vlada – in seveda tudi ostali – prisluhnila.

To je predvsem vprašanje izobrazbe, vendar je treba zagotoviti tudi zaščito za albine v njihovih skupnostih; potrebujemo tudi popolno preiskavo. Dejstvo, da so nekateri policisti del vprašanja in jim zato ne moremo zaupati udeležbe pri rešitvi tega vprašanja, je zelo zaskrbljujoče.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Gospod predsednik, tako kot Parlament smo tudi v Komisiji ogorčeni nad vedno večjim številom napadov nad prebivalstvom albinov v Tanzaniji in ogabnim ter nezakonitim preprodajanjem telesnih delov albinov, kar je povezano s tradicionalnim zdravilstvom, praznoverjem in praksami vračev.

Zlasti smo zaskrbljeni glede nedavnih poročil odbora ZN o odpravi diskriminacije žensk, ki navajajo, da so obredni uboji usmerjeni zlasti k albinskim ženskam in dekletom. Obsojamo vse oblike diskriminacije in viktimizacije ter smo predani podpori politik in ukrepov, ki so usmerjeni k izkoreninjenju le-teh.

Treba je povedati, da je tudi tanzanijska vlada predana izkoreninjenju teh praks in povečanju ozaveščenosti glede stiske albinskega prebivalstva. Zato podpiramo imenovanje albinske poslanke v parlament, nedavne aretacije nekaterih vračev ter zavezanost predsednika, kot je bilo že omenjeno, da privede krivce pred sodišče.

Prav tako skupaj z državami članicami in ostalimi razvojnimi partnericami tesno nadziramo splošen položaj človekovih pravic v Tanzaniji. Številne države članice in ostale partnerice podpirajo organizacije, kot je Legal and Human Rights Centre, ki redno nadzirajo mogoče kršitve človekovih pravic. Kot članica skupine donatorjev za upravljanje bo nadaljevala Komisija z usklajevanjem odzivov donatorjev na obravnavanje vprašanja, vključno z Zvezo albinov.

Prav tako bo Komisija izpostavila to vprašanje skupaj z državami članicami v svojem političnem dialogu s tanzanijskimi oblastmi.

Razmere bo še bolj izpostavil program civilne družbe, ki ga s 3 milijoni EUR financira evropski razvojni sklad: organizirajo se delavnice za poudarjanje položaja albinov in v kratkem se bo v regiji Mwanza v severni Tanzaniji izvedla kampanja senzibilizacije.

Zato na splošno to vprašanje obravnavamo v okviru naših rednih dialogov. Ta vprašanja se seveda izpostavljajo tudi v okviru naše stalne vaje v zvezi z javnimi skladi, zdravjem, izobraževanjem in zaposlitvenimi sektorji. Menimo, da je bistven neodvisen in delujoč sodni sistem.

Zato bomo v Komisiji v naših stikih z oblastmi poudarjali pomembnost primernih pravnih ukrepov proti storilcem teh grozljivih zločinov.

Poleg tega bomo navezali stike s poslanko gospo Kway-Geer, prvo albinsko poslanko v Tanzaniji (v tej razpravi je bila že omenjena) in z njo razpravljali o mogočih ukrepih, ker lahko zagotovi bolj natančno opredelitev potrebnih ukrepov. Končno bomo skupaj s predsedstvom Tanzanije o tem vprašanju razpravljali ob 60. obletnici podpisa Splošne deklaracije o človekovih pravicah, ki je načrtovana za 10. december 2008.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo po razpravah.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Zdaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

13.1. Državni udar v Mavretaniji (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, opravičujem se za svojo zamudo pri predhodni razpravi. Zamudil sem, ker smo poskušali sprejeti pogoje glede ustnega predloga spremembe, ki se nanaša na odstavek 8. Navedel bom sprejeti ustni predlog spremembe: „je seznanjen, da je vojaška hunta napovedala nove predsedniške volitve, vendar obžaluje, da v nasprotju s hunto, ki je bila na oblasti med letoma 2005 in 2007, ni sprejela nobene zaveze glede nevtralnosti na volitvah; od vojaških sil, ki so na oblasti, zahteva, da brez odlašanja sprejmejo program za ponovno vzpostavitev demokratičnih institucij, ki bi predvideval oblikovanje prehodne vlade ob soglasju vseh političnih sil.“

V zvezi z odstavkom 10 je treba popraviti tiskarsko napako, kakor je bilo dogovorjeno med razpravo. Zadnja vrstica odstavka 10 se glasi „kar bi lahko pomenilo zamrznitev pomoči, z izjemo hrane in humanitarne pomoči.“

(Parlament se je strinjal, da sprejme ustni predlog spremembe.)

13.2. Obešenja v Iranu (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Marco Cappato (ALDE). – *(IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, predlagam, da se ti predlogi sprememb uvrstijo na konec resolucije. Opravičujem se za tako pozen popravek, vendar je povezan z moratorijem na smrtno kazen ZN, glede katerega je Parlament ob treh priložnostih izrazil svoje stališče. Zato menim, da je sprejemljiv v celoti ustni predlog spremembe.

Navedel bom dva odstavka, ki ju predlagam. Prebral ju bom zelo počasi v angleščini:

– „Poziva k predstavitvi resolucije na naslednjem zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov, v kateri bi se pozvalo vse države članice, ki še vedno ohranjajo smrtno kazen, da Generalnemu sekretarju ZN in javnosti dajo na voljo vse informacije o smrtni kazni in usmrčitvah, s čimer bi se razkrilo državna prikrivanja, povezana s smrtno kaznijo, ki so tudi direkten vzrok za visoko število usmrtitev.“

Drugi odstavek se glasi:

„poziva k novi resoluciji, ki bo ustanovila posebnega odposlanca generalnega sekretarja, ki bo imel nalogo nadzorovati situacijo, zagotavljati maksimalno preglednost sistema smrtno kazni in podpirati notranji proces, ki ima za cilj implementacijo resolucije Združenih narodov o moratoriju na smrtno kazen.“

– *(IT)* Razumem, da je to dodatna tema vprašanja Irana, vendar je tudi v zvezi s tem nujno hitro ukrepanje. Zato vas prosim, da sprejmete ta dodatek k vaši resoluciji.

(Parlament se je strinjal, da sprejme ustni predlog spremembe.)

Raül Romeva i Rueda, avtor. – Gospod predsednik, predloga sprememb se nanašata predvsem na člen 9. UNHCR nam je podal posebno zahtevo, da se ga v tej resoluciji ne omenja. Menim, da je to v celoti sprejemljivo in glede na ta predlog spremembe zahtevam črtanje besed „naj si zlasti prizadevajo z Visokim komisarjem Združenih narodov za begunce (UNHCR) in drugimi organi.“ Ne pozabite, da ta predlog spremembe vključuje tudi ustni predlog spremembe gospoda Hutchinsona, v katerem poziva k vključitvi članov opozicije.

Glede uvodne izjave K smo prejeli enako zahtevo z načelom, ki sem ga že omenil. Tu zahtevamo črtanje iz resolucije besed „v skladu s členom 27 Četrte ženevske konvencije.“ Pri tem poudarjam, da vključujemo ustni predlog spremembe gospoda Kelama. Glede na dejstvo, da je to posebna zahteva UNHCR vztrajam, da tej zahtevi ugodimo.

Paulo Casaca, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospod predsednik, menim, da je pravkar povedano treba popraviti. Parlamentu zagotavljam, da ni visoki komisar Združenih narodov ob nobeni priložnosti predlagal tega ali se strinjal s pravkar povedanim. Zato pozivam Parlament, naj ne glasuje za predlagano. To bi ogrozilo najpomembnejšo točko, ki jo je poudarila gospa komisarka, in sicer zaščito, ki jo ženevska konvencija zagotavlja zapornikom v taboru Ašraf. Zato ne smemo sprejeti tega predloga spremembe v njegovi predloženi obliki. Prav tako želim izpostaviti, da bi bilo to v popolnem nasprotju s predlogom mojega kolega gospoda Hutchinsona in tudi kolega poslanca s skupine Evropske ljudske stranke. Zato odločno nasprotujem temu ustnemu predlogu spremembe.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, povedati želim, da tudi moja skupina nasprotuje temu ustnemu predlogu spremembe in meni, da mora resolucija omeniti konvencijo, o čemer smo se pogodili ob začetku tega tedna.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospod predsednik, nasprotujem združitvi v uvodni izjavi K mojega ustnega predloga spremembe, ki bo nadomestil izraz „nekdanjim članom“ z izrazom „sodelavcem“, s črtanjem omembe ženevske konvencije. Gospa komisarka je ravnokar potrdila, da se Četrta ženevska konvencija nanaša tudi na zapornike tabora Ašraf, zato vas pozivam, da podprete prvi del tega predloga spremembe, ki je enak predlogu gospoda Hutchinsona, in nasprotujete črtanju omembe ženevske konvencije.

Mogens Camre, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, pridružujem se mnenju zadnjih dveh govorcev, ker skupina UEN prav tako nasprotuje kakršnim koli spremembam obstoječega ustnega predloga spremembe, ki je natisnjen v dokumentih.

Alain Hutchinson, avtor. – (FR) Gospod predsednik, potrditi želim, da ne bomo podprli predloga spremembe, ki ga je predlagal kolega poslanec, ampak smo predložili ustni predlog spremembe k členu 9, ki je podoben predlogu tega istega poslanca, pri katerem vztrajamo.

Ustni predlogi gospoda Romeve i Ruede niso bili sprejeti. Ustni predlogi gospoda Kelama in gospoda Hutchinsona so bili sprejeti.)

13.3. Umori albinov v Tanzaniji (glasovanje)

Predsednik. – S tem se zaključuje čas glasovanja.

14. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

15. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

16. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

17. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

18. Časovni razpored naslednjih sej: glej zapisnik

19. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.45.)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske Unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 7 predložil Gay Mitchell (H-0540/08)

Zadeva: Vizija EU po zavrnitvi lizbonske pogodbe na Irskem

Po zavrnitvi lizbonske pogodbe na Irskem je potekalo veliko razprav o pomanjkanju soglasja in/ali sporazumevanja med EU in njenimi državljani, kar je posledica tega, kako nacionalne vlade predstavljajo EU, pri čemer se na EU pogosto vali krivda za težave, medtem ko se njeni številni pozitivni učinki preprosto spregledajo.

V primeru, da je to res, je ogrožena legitimnost EU, zato je treba to vprašanje vzeti zelo resno. EU se mora približati državljanom ter jim predstaviti svojo vizijo.

Ali bo Svet podal izjavo o tem vprašanju in opredelil način skupnega prizadevanja EU za izboljšanje razmer v zvezi z vizijo EU?

Vprašanje št. 8 predložil Christopher Heaton-Harris (H-0571/08)

Zadeva: Volitve leta 2009 in lizbonska pogodba

Ali Svet pričakuje, da bo lizbonska pogodba ratificirana pred volitvami v Evropski parlament leta 2009?

Vprašanje št. 9 predložil Martin Callanan (H-0576/08)

Zadeva: Lizbonska pogodba in prihodnost

Ali Svet meni, da EU po zavrnitvi lizbonske pogodbe potrebuje še eno „obdobje za razmislek“, in ali na koncu tega obdobja za razmislek pričakuje še en preoblikovan dokument, podoben trenutnemu?

Vprašanje št. 10 predložil David Sumberg (H-0593/08)

Zadeva: Referendum o lizbonski pogodbi

Ali Svet meni, da je ponovni referendum o lizbonski pogodbi v Republiki Irski dobra zamisel, čeprav je večina volivcev na zadnjem tamkajšnjem referendumu besedilo zavrnila?

Vprašanje št. 11 predložil Georgios Toussas (H-0598/08)

Zadeva: Prekinitev procesa ratifikacije lizbonske pogodbe

Po referendumu na Irskem, ki je potekal 12. in 13. junija 2008, so predsednik Komisije, voditelji vlad EU in člani Evropskega sveta izjavili, da bodo kljub mnenju velike večine irskih državljanov v zvezi z lizbonsko pogodbo nadaljevali s procesom ratifikacije, s čimer ne zanemarjajo le odločitve Irske, ampak tudi zavrnitev evropske ustave na referendumih v Franciji in na Nizozemskem leta 2005, in to v času, kadar se nenaklonjenost do EU širi tudi v druge države članice, ki jim nacionalne vlade odrekajo pravico do referenduma o lizbonski pogodbi.

Ali namerava Svet spoštovati odločitev irskih, francoskih in nizozemskih državljanov, priznati, da je lizbonska pogodba mrtva, ter prekiniti nadaljnji proces ratifikacije?

Skupni odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropski svet je 19. in 20. junija priznal izid irskega referenduma ter poudaril, da se bo proces ratifikacije v drugih državah članicah nadaljeval.

Francosko predsedstvo je v tesnem stiku z irskimi organi. Gospod Sarkozy in Bernard Kouchner sta 21. julija obiskala Dublin, da bi prisluhnila različnim mnenjem ter jih poskusila razumeti. Srečala sta se z irskimi

organi, voditelji političnih strank in predstavniki civilne družbe. Nadaljnja srečanja bodo potekala v prihodnjih mesecih v Parizu in Dublinu.

Slišala sem nedavne izjave irskega ministra za evropske zadeve glede možnosti ponovnega referenduma na Irskem.

Kot je Evropski svet povedal že junija, spoštujemo občutljiva vprašanja in odločitev irskih državljanov. Vendar ne smemo pozabiti, da je lizbonsko pogodbo sprejelo 24 nacionalnih parlamentov.

Poleg tega se vaša skupščina zelo zaveda dejstva, da je v teh novih negotovih mednarodnih razmerah bistveno, da ima Unija na voljo politična in pravna sredstva ter instrumente, ki bodo ji omogočili, da doseže svoje cilje.

Ob upoštevanju oktobrskega zasedanja Evropskega sveta si bomo čim bolj prizadevali, da bi pomagali irskim organom pri pripravi predlogov za prihodnost. Pomembno je, da se ti predlogi pripravijo do oktobra, tako da se lahko čim prej poišče rešitev, ki ustreza vsem 27 državam članicam. Na institucionalni ravni ne smemo izgubljati časa. Moramo ukrepati. Moramo biti pripravljeni, da na podlagi irskih predlogov vzpostavimo prihodnji pravni okvir ter pri organizaciji evropskih volitev in sestavi Komisije za leto 2009 prenesemo v prakso izkušnje, ki smo jih pridobili.

*

* *

Vprašanje št. 12 predložil David Martin (H-0542/08)

Zadeva: Širitev izraelskih naselij

Katere ugovore je Svet predložil Izraelu v zvezi z nadaljnjo širitvijo izraelskih naselij?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Stališče Unije je jasno. To stališče je Svet poudaril ob številnih priložnostih.

Kar zadeva Evropsko unijo, je ustanovitev naselij na zasedenih palestinskih ozemljih, vključno z vzhodnim Jeruzalemom, po mednarodnem pravu nezakonita. Ustanovitev naselij je ob upoštevanju prihodnjega izida pogajanj o končnem statusu palestinskih ozemelj prenatrjena in ogroža zanesljivost sporazumne rešitve, ki temelji na sobivanju obeh držav.

Evropska unija je julija in avgusta ponovno pozvala Izrael, da prekine kakršne koli dejavnosti v zvezi s širjenjem naselij, zlasti dejavnosti v zvezi z „naravnim širjenjem“ ter vključno z dejavnostmi v vzhodnem Jeruzalemu, ter poruši nenadzorovana naselja, ki so bila ustanovljena od marca leta 2001.

*

* *

Vprašanje št. 14 predložil Bernd Posselt (H-0551/08)

Zadeva: Pristopna pogajanja s Hrvaško

Kakšne ukrepe namerava Svet sprejeti, da bi zagotovil zaključek pristopnih pogajanj med EU in Hrvaško do konca leta, in kakšen je po mnenju Sveta časovni razpored za polnopravno članstvo Hrvaške v EU?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V zvezi s pristopnimi pogajanjimi s Hrvaško dobro napredujemo, pri čemer smo leta 2008 prešli v ključno fazo. Od začetka pogajanj oktobra 2005 se je odprlo 21 poglavij, pri čemer so se tri poglavja že začasno zaprla:

poglavje 25, „znanost in raziskave“,

poglavje 26, „izobraževanje in kultura“, ter

poglavje 20, „podjetniška in industrijska politika“.

Poleg zaprtja poglavja 20 se je s pristopno konferenco z dne 25. julija odprlo poglavje 1, „prosti pretok blaga“.

Potek pogajanj je in bo odvisen predvsem od napredka, ki ga lahko Hrvaška doseže v zvezi z izpolnjevanjem pogojev, ki so bili določeni.

Glavni izziv, s katerim se trenutno soočamo, je, kako graditi na napredku, ki smo ga dosegli, da bi pospešili potek in izvajanje reform, zlasti:

reforme pravosodnega sistema in javne uprave,

boja proti korupciji,

reforme v zvezi s pravicami manjšin ter

gospodarskih reform.

Na področju regionalnega sodelovanja EU spodbuja Hrvaško k nadaljnjemu prizadevanju za vzpostavitev dobrih sosedskih odnosov, da bi:

poiskala konkretne, sporazumne rešitve za vsa nerešena dvostranska vprašanja s sosedskimi državami, zlasti vprašanja v zvezi z mejo, ter

si prizadevala za spravo med ljudmi v regiji.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložila Marian Harkin (H-0556/08)

Zadeva: Skupna kmetijska politika

Ali se francosko predsedstvo ob upoštevanju svetovnega pomanjkanja hrane in vedno večjega števila ljudi na svetu strinja, da je za državljane Evropske unije pomembno, da lahko skupna kmetijska politika izpolni svoj prvotni cilj v zvezi z zagotovitvijo varnosti preskrbe s hrano v Evropi, ter kakšne konkretne predloge namerava predložiti, da bi to zagotovilo?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot veste, je francosko predsedstvo 3. julija 2008 skupaj z Evropsko komisijo in Evropskim parlamentom organiziralo konferenco z naslovom „Kdo bo nahranil svet?“, ki so se je udeležili številni predstavniki institucij EU in mednarodnih organizacij, vključno z Organizacijo ZN za prehrano in kmetijstvo, mednarodnim skladom za kmetijski razvoj in Svetovno trgovinsko organizacijo, ter predstavniki civilne družbe s številnih celin. Vsi udeleženci konference so priznali pomen kmetijstva kot spodbude za rast in razvoj.

Evropski svet je 19. in 20. junija ponovno poudaril ukrepe, ki jih je Unija že sprejela, da bi ublažila pritisk na cene hrane:

prodaja intervencijskih zalog,

zmanjšanje izvoznih nadomestil,

preklic zahteve po prahi za leto 2008,

povečanje mlečnih kvot ter opustitev uvoznih dajatev za žita.

Ti ukrepi so prispevali k izboljšanju preskrbe in stabilizaciji kmetijskih trgov.

Evropski svet je pozval Komisijo k predložitvi dodatnih ukrepov za obravnavanje teh težav.

Komisija pripravlja posebne ukrepe za pomoč najbolj prikrajšanim ljudem v Evropi in na svetu, pri čemer bo Svet te ukrepe preučil oktobra.

Poleg sistematskega pregleda skupne kmetijske politike francosko predsedstvo upa, da se bo preučila prihodnost skupne kmetijske politike, s čimer bi lahko ugotovili, ali so naše metode in organizacija proizvodnje ustrezno prilagojene našim zahtevam v zvezi z varnostjo preskrbe s hrano in drugimi sodobnimi izzivi.

*

* *

Vprašanje št. 17 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0561/08)

Zadeva: Ukrepi za obravnavanje povečanja življenjskih stroškov

Celotna Evropa je zaskrbljena zaradi rekordne inflacije, ki znaša 3,7 % za euroobmočje in 3,9 % za Evropsko unijo ter ki zlasti ogroža revnejše člane družbe, vključno z ljudmi z nizkimi plačami, upokojenci, mladimi in gospodarskimi migranti.

Kakšne ukrepe bo francosko predsedstvo priporočilo za obravnavanje povečanja življenjskih stroškov?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Delni odgovor na to vprašanje sem predložila v odgovoru na vprašanje vašega kolega gospoda Matsisa z dne 8. julija.

Vendar je res, da so se razmere med poletjem zelo spremenile. Trenutno smo priča upočasnjenemu povečanju cen surovin. To je dobra novica, čeprav to še vedno ni dovolj. Kljub temu je pomembno, da to poudarimo.

Kot veste, je Evropski svet 19. in 20. junija 2008 razpravljal o razvoju dogodkov v zvezi s cenami kmetijskih proizvodov in hrane. Predloženi so bili številni ukrepi, ki jih bo Evropski svet obravnaval oktobra ali decembra 2008.

Kot sem pravkar povedala, je v zvezi s tem pomembno poudariti ukrepe, ki jih je Unija že sprejela, da bi ublažila ukrepe na cene hrane ter stabilizirala trge, na primer s prodajo intervencijskih zalog, zmanjšanjem izvoznih nadomestil, preklicem zahteve po prahi za leto 2008 in povečanjem mlečnih kvot.

V zvezi z ukrepi, ki se bodo sprejeli, je Evropski svet poudaril, kako pomembno je zagotoviti trajnost politik na področju biogoriv, oceniti morebitne učinke teh politik na kmetijske proizvode in hrano ter po potrebi sprejeti ukrepe za obravnavanje kakršnih koli težav.

Komisija pripravlja posebne ukrepe za pomoč najbolj prikrajšanim ljudem v Evropi in na svetu, pri čemer bo Svet te ukrepe preučil oktobra.

Vendar ne zanemarjam povezav med tem vprašanjem in razvojem mednarodne trgovine.

V okviru julijskega kroga pogajanj iz Dohe kljub vsemu prizadevanju EU ni bil dosežen uravnotežen sporazum. Poiskati je treba načine, kako omogočiti tretjim državam, da izboljšajo svojo proizvodnjo in spodbudijo svoj izvoz, in sicer prek večstranskega okvira ali, v primeru neuspeha, prek dvostranskega in regionalnega okvira.

Evropski svet se strinja s pobudami Komisije v zvezi s pregledom vprašanja omejevalnih predpisov v maloprodajnem sektorju ter natančnim spremljanjem dejavnosti na finančnih trgih, povezanih z osnovnimi proizvodi, vključno s špekulativnim trgovanjem, njihovega vpliva na gibanje cen in kakršnih koli posledic politike. Evropski svet je pozval Komisijo, da predloži poročilo o tem vprašanju na zasedanju Evropskega sveta decembra 2008 ter preuči možnost predložitve ustreznih političnih ukrepov, vključno z ukrepi v zvezi z izboljšanjem preglednosti trga.

*

* *

Vprašanje št. 19 predložila Sarah Ludford (H-0562/08)**Zadeva: Pravna pomoč**

Ali je Svet ob upoštevanju neuspešnih pogajanj o instrumentu, ki bi okrepil postopkovne pravice osumljenцев v kazenskih postopkih, pripravljen obravnavati nujno vprašanje pravne pomoči?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet trenutno ne obravnava nobene pobude v zvezi s pravno pomočjo. Svet je v skladu s Pogodbo pripravljen pregledati vprašanje pravne pomoči skupaj s katero koli drugo pobudo Komisije ali ene od držav članic.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Gunnar Hökmark (H-0565/08)**Zadeva: Evropski raziskovalni prostor**

Pobuda sveta v zvezi z uvedbo splošnega političnega upravljanja evropskega raziskovalnega prostora zadeva številna pomembna vprašanja, kot so na primer opredelitev območja uporabe politike, geografski obseg evropskega raziskovalnega prostora in načelo subsidiarnosti.

Kako namerava Svet to obravnavati in v kakšnem časovnem okviru?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se zaveda ključne vloge evropskega raziskovalnega prostora, ki je eno od glavnih stebrov v zvezi z doseganjem lizbonskih ciljev ter spodbuda za evropsko konkurenčnost.

Na zasedanju Evropskega sveta marca in srečanju sveta za konkurenčnost maja 2008 je bil določen splošni okvir v zvezi s političnim upravljanjem evropskega raziskovalnega prostora. Države članice so bile pozvane k vzpostavitvi ureditve upravljanja za vsako pobudo v okviru evropskega raziskovalnega prostora, tj. za:

- skupno načrtovanje pri raziskavah,
- partnerstvo med raziskovalci,
- pravni okvir za evropske raziskovalne infrastrukture,
- učinkovito upravljanje in varstvo intelektualne lastnine ter
- strategijo za mednarodno sodelovanje v okviru evropskega raziskovalnega prostora.

Francosko predsedstvo se zaveda potrebe po izboljšanju tega upravljanja in upa, da bo „vizija za leto 2020“ opredeljena do konca leta, kar bi prispevalo k zagotovitvi dolgoročnejšega evropskega raziskovalnega prostora. V zvezi s tem bomo tesno sodelovali s češkim in švedskim predsedstvom, saj vsa predsedstva to vprašanje obravnavajo kot prednostno nalogo.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložila Diana Wallis (H-0567/08)**Zadeva: Usposabljanje sodnikov v Evropski uniji**

Splošno priznано je, da so za usposabljanje nacionalnih sodnikov in sodnega osebja odgovorne predvsem države članice. Zakaj torej države članice prispevajo manj kot četrtino proračuna za evropsko mrežo za usposabljanje sodnikov?

Ali Svet ob upoštevanju pravnih podlag za usposabljanje sodnikov in sodnega osebja, predvidenih v lizbonski pogodbi, meni, da so takšna finančna sredstva zadostna za zagotovitev ustrezne podpore za takšno usposabljanje v Evropski uniji?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet pripisuje velik pomen usposabljanju sodnikov in sodnega osebja ter pravosodnemu sodelovanju pri razvoju evropskega območja pravice.

Vendar zaenkrat še nismo opredelili vseh instrumentov na ravni Skupnosti. Zato so se začele izvajati številne pobude.

Francosko predsedstvo je 7. in 8. julija v Cannesu znaten del neuradnega srečanja sveta ministrov, odgovornih za pravosodje in notranje zadeve, posvetilo vprašanju usposabljanja sodnikov in sodnega osebja. Države članice so bile enotnega mnenja, da je treba znatno okrepiti prizadevanje na tem področju.

V zvezi s tem je Francija 10. julija skupaj z desetimi drugimi državami članicami predložila osnutek resolucije Sveta in predstavnikov vlad držav članic s srečanja v Svetu, da bi ponudila znatno politično podporo večjemu prizadevanju na področju usposabljanja sodnikov in sodnega osebja v Evropski uniji.

Poleg tega se je zunaj pravnega okvira EU začela izvajati dodatna pobuda, tj. evropska mreža za usposabljanje sodnikov, ki je usmerjena v usklajevanje prizadevanja ter ki se izvaja v obliki neprofitnega združenja v skladu z belgijsko zakonodajo. Finančna sredstva Skupnosti in finančno pomoč za to pobudo prispevajo sodelujoče države članice. Upamo, da bo ta pobuda vključena v sistem EU. Francosko predsedstvo se strinja z vključitvijo in bo dejavno podprlo ta projekt.

*

* *

Vprašanje št. 22 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0568/08)

Zadeva: Finančna pomoč EU Afganistanu in Iraku

Afganistan in Irak postajata testna primera za mednarodno razvojno pomoč in večstransko sodelovanje, zlasti z vidika Evropske unije.

Ali lahko Svet v prihodnjih letih poveča finančno pomoč EU Afganistanu in Iraku? Kakšno je stališče Sveta glede vprašanja pravnega ravnovesja med porabo za kazenski pregon in podporo vojaškim operacijam na eni strani ter porabo za civilno obnovo, humanitarno pomoč in izboljšanje storitev na področju zdravstva in izobraževanja na drugi strani?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je v svojih sklepih z dne 26. in 27. maja 2008 poudaril, da si Evropska unija prizadeva za varen, stabilen, demokratičen, uspešen in enoten Afganistan, v katerem se spoštujejo človekove pravice. Evropska unija je na splošno zelo zavezana k Afganistanu. Prav vse države članice EU skupaj z Evropsko komisijo financirajo programe za spodbujanje upravljanja, pravne države, razvoja podeželja, varovanja zdravja, socialne zaščite, odstranitve min ter regionalnega sodelovanja. V zvezi s tem je Evropska komisija na mednarodni konferenci za pomoč Afganistanu, ki je potekala 12. junija v Parizu, objavila, da bo za te ukrepe v obdobju 2008–2010 prispevala 500 milijonov EUR. V zvezi z dejavnostmi EU v Afganistanu moram omeniti tudi afganistansko misijo EUPOL v okviru evropske varnostne in obrambne politike, ki je zelo uspešna pri usposabljanju afganistanske policije.

Poleg teh posebnih evropskih ukrepov v Afganistanu cenjena poslanka upravičeno poudarja dejstvo, da dejavnost mednarodne skupnosti v Afganistanu temelji na dveh osnovnih elementih, pri čemer eden zadeva vojaške operacije, drugi pa civilno obnovo. Oba vidika sta med seboj povezana in temeljita na svetovnem

pristopu mednarodne skupnosti v Afganistanu. Mednarodna vojaška prisotnost je upravičena le v primeru, da je njen cilj ustvariti pogoje, ki spodbujajo institucionalni, gospodarski in socialni razvoj Afganistana.

Zato mora mednarodno prizadevanje v Afganistanu zajemati oba vidika. Poleg odločitve o okrepitvi vojaške prisotnosti v Afganistanu, ki je bila sprejeta na aprilskem vrhu v Bukarešti, se je mednarodna skupnost na junijski mednarodni konferenci za pomoč Afganistanu odločila, da bo znatno in dolgoročno povečala svojo politično in finančno zavezo k obnovi Afganistana. Mednarodna skupnost je v okviru konference, ki je bila zelo uspešna za Afganistan in njegove državljane, zbrala 14 milijard EUR ter okrepila svoje partnerstvo z afganistanskimi organi. Ta konferenca je bila zelo uspešna tudi za Evropsko unijo, ki je uspela v celoti poudariti svoja stališča glede ključnih vprašanj v zvezi z uspešnim razvojem države.

V zvezi z Irakom je Svet v svojih sklepih z dne 26. in 27. maja 2008 ponovno poudaril svoje prizadevanje za varen, stabilen, demokratičen, uspešen in enoten Irak, v katerem se spoštujejo človekove pravice. Evropska unija prek misij zagotavlja pomoč in podporo za obnovo države. V zvezi s pravno državo je program EUJUST LEX omogočil usposabljanje 1 400 iraških policistov ter članov sodnega osebja in osebja kazenskih zavodov. Zaradi pozitivnih rezultatov te misije se bo njen mandat najverjetneje podaljšal junija 2009, pri čemer je treba zagotoviti, da je usposabljanje prilagojeno spremembam varnostnih razmer v Iraku ter da prizadevanje Unije čim bolj izpolnjuje potrebe ljudi, ki so zaposleni v teh sektorjih. Poleg teh skupnih dejavnosti Evropska unija v okviru podpore za mednarodni dogovor z Irakom ter pogajanja o sklenitvi sporazuma o trgovini in sodelovanju dejavno sodeluje pri ponovni vključitvi Iraka v mednarodno skupnost.

Poleg tega ne smemo pozabiti, da je treba ohraniti ravnovesje med porabo za vojaške operacije na eni strani ter porabo za obnovo in humanitarno pomoč na drugi strani ter predvsem da sta oba elementa del istega cilja v zvezi z izboljšanjem varnosti in ohranjanjem miru.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Liam Aylward (H-0579/08)

Zadeva: EU in Bližnji vzhod

Ali lahko Svet poda izjavo glede tega, kako Evropska unija obravnava trenutne politične razmere v Izraelu in Palestini ter kako namerava spodbuditi mir in spravo v tej regiji?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot se poslanec zaveda, sta mir in sprava na Bližnjem vzhodu strateški prednostni nalogi skupne zunanje in varnostne politike držav članic EU.

Unija si za mir v regiji prizadeva na dva načina.

Prvič, Unija tesno sodeluje z drugimi člani četverice in njenimi partnerji v regiji, da bi spodbudila Izraelce in Palestince k skupnemu reševanju sporov, ki jih ločujejo, kar bi prispevalo k sklenitvi mirovnega sporazuma pred koncem leta 2008, tako kot je bilo dogovorjeno v Annapolisu lani novembra. Evropska unija že več kot 10 let imenuje posebnega predstavnika, ki je odgovoren za mirovni proces in ki sodeluje z obema stranema. To funkcijo trenutno opravlja veleposlanik Marc Otte.

Drugič, Evropska unija je nedavno oblikovala strategijo ukrepov z naslovom „Oblikovanje države za mir na Bližnjem vzhodu“. V okviru te strategije, ki je bila predstavljena novembra 2007 ter ki so jo države članice podprle na zasedanju sveta za splošne zadeve in zunanje odnose, se organizirajo zlasti dejavnosti, povezane s trenutno in prihodnjo tehnično in finančno pomočjo EU, katere cilj je krepitev oblikovanja palestinske države.

Znano je, da Evropska unija in njene države članice že dalj časa veljajo za največje donatorice pomoči palestinskemu organom, saj prispevajo skoraj eno tretjino palestinskega proračuna in več kot polovico celotne zunanje pomoči. Pomoč EU se zagotavlja zlasti v okviru posebnega finančnega mehanizma, ki ga trenutno imenujemo PEGASE. Ta mehanizem je omogočil pomoč za triletni palestinski načrt za reforme in razvoj, ki so ga decembra 2007 odobrile mednarodne finančne institucije ter ki zadeva upravljanje ozemelj, javne infrastrukture, razvoj zasebnega sektorja in socialni razvoj.

Vendar Evropska unija ne želi biti le donatorica, saj na primer sodeluje tudi pri usposabljanju palestinske policije in zagotavljanju opreme zanjo (tako imenovana civilna misija EUPOL COPPS, ki se izvaja v pravnem okviru misij evropske varnostne in obrambne politike). Poleg tega je Unija pripravljena ponovno vzpostaviti misijo pomoči za mejni prehod Rafa (EUBAM Rafah), če okoliščine to dopuščajo.

V zvezi s krepitvijo oblikovanja palestinske države je Evropska unija v tesnem sodelovanju s predstavnikom četverice gospodom Tonyjem Blairjem tudi organizirala ali odločno podprla tri mednarodne konference v manj kot enem letu, in sicer v zvezi s financiranjem palestinskih organov (konferenca v Parizu, december 2007), zasebnimi naložbami v palestinska ozemlja (konferenca v Betlehemu, maj 2008) ter pomočjo za civilno zaščito in pravno državo (konferenca v Berlinu, junij 2008). V okviru vseh treh konferenc so udeleženci zbrali sredstva ter se dogovorili o novih ukrepih za krepitev oblikovanja palestinske države.

Nazadnje, Unija v okviru strategije za ukrepe preučuje, kako bi lahko znatno prispevala k izvajanju prihodnjega mirovnega sporazuma, o katerem so se dogovorile vse strani.

Poslanec je lahko prepričan, da Evropska unija preučuje vsako možnost in da namerava uporabiti ves svoj vpliv, da bi zagotovila napredek v zvezi z mirovnim procesom na Bližnjem vzhodu.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Seán Ó Neachtain (H-0583/08)

Zadeva: Pravila EU za brezcarinsko blago

Pogosto prejemam pritožbe evropskih državljanov, ki potujejo iz tretjih držav skozi letališča držav članic EU, na katerih jim evropski letališki organi odvzemajo brezcarinsko blago.

Ali lahko Svet poda izjavo glede tega, kdaj namerava ublažiti ta pravila s sklenitvijo dodatnih dvostranskih sporazumov s tretjimi državami?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V skladu z zakonodajo Skupnosti o DDV in trošarinah je treba za vso blago iz tretjih držav plačati davek.

Kljub temu se za preprečevanje dvojne obdavčitve za nekomercialno blago, uvoženo v osebni prtljagi potnikov, ki prihajajo iz tretjih držav, uporablja sistem Skupnosti v zvezi z oprostitvijo davkov. V skladu z direktivo 69/169/EGS⁽⁴⁾ države članice trenutno oprostijo plačilo davka na blago, katerega vrednost ne presega 175 EUR. Ta mejna vrednost se bo 1. decembra 2008 v skladu z direktivo 2007/74/ES⁽⁵⁾ povečala na 300 EUR, za potnike v zračnem in pomorskem prometu pa na 430 EUR.

Poleg teh mejnih vrednosti oprostitev plačila davka lahko velja tudi za uvoz tobačnih izdelkov in alkoholnih pijač, pri čemer so količinske omejitve za to blago določene v direktivah.

Poudariti je treba, da direktiva 69/169/EGS določa tudi količinske omejitve za oprostitev plačila trošarine na čaj, kavo in parfume, ki bodo odpravljene 1. decembra 2008 v skladu z direktivo 2007/74/ES.

Svet ni prejel nobenih priporočil od Komisije v zvezi s sklenitvijo sporazumov, ki jih omenja poslanec.

*
* *

(4) Direktiva Sveta 69/169/EGS z dne 28. maja 1969 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o oprostitvi prometnega davka in trošarin na uvoz pri mednarodnih potovanjih, UL L 133, 4.6.1969, str. 6.

(5) Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav, UL L 346, 29.12.2007, str. 6.

Vprašanje št. 26 predložil Nirj Deva (H-0587/08)**Zadeva: Lizbonska pogodba in obrambna politika**

Ali je med odločanjem o določbah lizbonske pogodbe v zvezi z zunanjo politiko potekala kakršna koli razprava o vojski EU? Ali Svet meni, da je možnost oblikovanja vojske EU še vedno verjetna, čeprav lizbonska pogodba ne more začeti veljati, saj jo niso ratificirale vse države članice?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je Evropski svet izjavil ob številnih priložnostih, zlasti v Helsinkih, Nici, Laekenu in Seville, cilj razvoja evropske varnostne in obrambne politike ni oblikovanje evropske vojske.

Proces razvoja zmogljivosti EU (glavni cilj) dejansko temelji na načelu prostovoljnih prispevkov in odzivanju na skupno opredeljene zahteve, in sicer za vsak primer posebej.

Poleg tega države članice v skladu z nacionalnim postopkom določijo raven svojih prispevkov za vsako operacijo EU posebej. V skrajni sili je za ta prispevek še vedno odgovorna zadevna država članica.

Nazadnje, zadevne sile so zunaj okvira kakršne koli operacije ves čas pod nadzorom države članice, h kateri pripadajo. Zato Evropska unija nima nobenih stalnih sil kot takih.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0589/08)**Zadeva: Prejemki direktorjev družb**

Kakšno je stališče predsedstva Sveta glede predlogov o povečanju prispevkov in davkov delodajalcev v družbah, ki izplačujejo ogromne količine denarja v obliki premij in odpravnin („zlatih padal“), ob upoštevanju ugotovitev predsednika euroskupine na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2008 v zvezi z previsokimi plačami direktorjev družb, ki jih je poudaril tudi predsednik Evropske centralne banke? Ali je treba uvesti evropski kodeks ravnanja za upravljanje družb, ki bi spodbudil preglednost glede direktorskih plač ter hkrati spoštoval raznovrstnost evropskih družb? Ali lahko Svet pojasni, zakaj države članice in zadevne družbe niso upoštevale zadevnega priporočila Komisije⁽⁶⁾? Ali je treba sprejeti ukrepe za zagotavljanje razkritja informacij glede plač direktorjev ter preprečevanje navzkrižij interesov med vodilnimi člani družbe in zainteresiranimi stranmi? Katere države so v zvezi s tem že ukrepale in kako?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Predsedstvo poudarja, da so vprašanja v zvezi s preglednostjo in obdavčitvijo plač direktorjev družb v pristojnosti držav članic. Kljub temu predsedstvo priznava pomen teh vprašanj ter zaskrbljenost naših državljanov. Zato bodo ta vprašanja obravnavana na neuradnem srečanju finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank EU, ki bo potekalo 12. in 13. septembra v Nici. Cilj te razprave bo opredeliti najboljše nacionalne prakse na tem področju.

Glavni zaključki tega srečanja bodo kot ponavadi objavljeni na spletni strani predsedstva.

*
* *

⁽⁶⁾ Priporočilo Komisije z dne 14. decembra 2004 o spodbujanju ustreznega sistema prejemkov direktorjev javnih družb (2004/913/ES), UL L 385, 29.12.2004, str. 55.

Vprašanje št. 28 predložil Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0591/08)**Zadeva: Uporaba selektivnega ribolovnega orodja**

Najnovejši zakonodajni predlogi Sveta ne obravnavajo zaskrbljenosti baltskih držav v zvezi s pravili o uporabi selektivnega ribolovnega orodja. Zakaj Evropska unija za vode zunaj Baltskega morja ni uvedla uporabe selektivnega ribolovnega orodja, kot so izhodna okna vlečne mreže BACOMA ali mreže tipa T90, če je uporaba takšnega orodja v Baltskem morju obvezna?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se zahvaljuje poslancu za njegovo vprašanje v zvezi z uporabo selektivnega ribolovnega orodja.

Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov⁽⁷⁾, ki zajema večino pomorskih con Evropske unije z izjemo Baltskega in Mediteranskega morja, trenutno ne dopušča uporabe orodja z izhodnim oknom BACOMA ali vrečo T90.

Kljub temu predlog uredbe Sveta o ohranjanju ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi vključuje določbe, ki bi dopuščali prostovoljno uporabo takšnega orodja v prihodnosti⁽⁸⁾. O tem predlogu trenutno razpravlja Svet. Svet se veseli mnenja Parlamenta o tem predlogu.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil Johan Van Hecke (H-0595/08)**Zadeva: Unija za Sredozemlje**

Julija je bila ustanovljena unija za Sredozemlje, tj. zveza 17 držav, ki mejijo na Sredozemsko morje, in Evropske unije v okviru regionalnih projektov. Vendar so razmere v zvezi s človekovimi pravicami v nekaterih državah obžalovanja vredne.

Na primer, v maroškem mestu Fez, 250 kilometrov severno od Casablance, so marca odkrili množično grobišče. Aktivisti za človekove pravice menijo, da je žrtve ustrelila vojska, ki je leta 1990 poskušala zatreti splošno stavko. Po mnenju strokovnjakov odkritje trupel v množičnih grobiščih kaže na resne kršitve človekovih pravic v sodobni zgodovini Maroka. Maroški organi do zdaj še niso odpravili smrtnih kazni ali ratificirali rimskega statuta.

Ali bo ta unija za Sredozemlje služila tudi kot forum za spodbujanje demokratičnih reform in boljših razmer v zvezi s človekovimi pravicami v državah unije, ki niso članice EU? Ali bo predsedstvo zaskrbljenost glede človekovih pravic uvrstilo na dnevni red srečanj unije?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Na pariškem vrhu za Sredozemlje (13. julij) so voditelji držav ali vlad „barcelonskega procesa: unije za Sredozemlje“ izjavili, da bo ta proces temeljil na pravnem redu barcelonskega procesa, katerega tri poglavja (politični dialog, gospodarsko sodelovanje in prosta trgovina ter človeški, socialni in kulturni dialog) so še vedno v središču evrosredozemskih odnosov. V izjavi, ki je bila sprejeta na tem vrhu, so voditelji držav in vlad tudi poudarili svojo zavezo h krepitvi demokracije in političnega pluralizma. Poleg tega so poudarili tudi svoje prizadevanje za skupno prihodnost, ki temelji na spoštovanju demokratičnih načel, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot je določeno v zadevnih mednarodnih instrumentih, vključno s spodbujanjem gospodarskih, socialnih, kulturnih, državljanskih in političnih pravic, krepitvijo vloge žensk

(7) UL L 125, 27.4.1998, str. 1–36.

(8) Predlog Komisije KOM(2008)324 konč. z dne 4. junija 2008, dok. 10476/08.

v družbi, spoštovanjem manjšin, bojem proti rasizmu in ksenofobiji ter razvojem kulturnega dialoga in medsebojnega razumevanja.

Poleg tega pridružitveni sporazumi in akcijski načrti, ki veljajo v okviru evropske sosedске politike, vključujejo zaveze na področju človekovih pravic in omogočajo izpostavljanje vprašanj v zvezi s tem. Zato je bil s številnimi državami južnega Sredozemlja, zlasti z Egiptom, Jordanijo, Marokom in Tunizijo, vzpostavljen dvostranski dialog, ki se osredotoča zlasti na človekove pravice.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Syed Kamall (H-0600/08)

Zadeva: Ratifikacija lizbonske pogodbe

Ali se lahko nekatere določbe lizbonske pogodbe zakonito izvajajo, čeprav je besedilo ratificiralo le 26 držav članic?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V skladu s členom 6(2) lizbonske pogodbe se lahko določbe pogodbe uporabijo le takrat, kadar se deponirajo listine o ratifikaciji vseh držav podpisnic.

*
* *

Vprašanje št. 31, ki ga je predložil Mihael Brejc (H-0602/08)

Zadeva: Selitev Evropskega parlamenta

V tem in prejšnjih mandatih Evropskega parlamenta so nastale številne pobude za opustitev plenarnih zasedanj Evropskega parlamenta v Strasbourg. Evropska javnost je zelo kritična do selitve poslancev in uradnikov iz Bruslja v Strasbourg in meni, da bi več kot 200 milijonov evrov letno lahko bolj koristno uporabili. Tudi ni mogoče ignorirati več kot milijona podpisov evropskih državljanov proti tej selitvi.

Prihodnje leto so volitve v Evropski parlament in državljani nas bodo spraševali, zakaj to počnemo. Svet sprašujem, kaj naj jim odgovorim.

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V skladu s členom 289 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členom 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se „sedež institucij Skupnosti [...] določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic“.

V skladu s protokolom (št. 8) o določitvi sedežev institucij ter nekaterih služb Evropskih skupnosti in Europol, ki v skladu s členom 311 Pogodbe ES tvori sestavni del pogodb, ima „Evropski parlament [...] sedež v Strasbourg, kjer poteka 12 mesečnih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim. Dodatna plenarna zasedanja potekajo v Bruslju. Odbori Evropskega parlamenta se sestajajo v Bruslju. Generalni sekretariat Evropskega parlamenta in njegove službe ostajajo v Luxembourg“.

Poudariti je treba, da so pogodbe, vključno s tem protokolom, podpisale in ratificirale vse države članice v skladu z nacionalnimi ustavnimi postopki. Za kakršno koli spremembo določb o sedežih institucij mora veljati enak postopek, ki je določen v členu 48 Pogodbe o Evropski uniji.

Določitev sedežev institucij je v pristojnosti držav članic in ne Sveta.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Konstantinos Droutsas (H-0607/08)**Zadeva: Zločini zasebne plačane vojske**

Ameriški imperialisti in njihovi zavezniki so sklenili obsežne pogodbe za plačano vojsko, kot jo zagotavlja podjetje Blackwater, ki zaseda Irak in druge države, izvaja smrtonosne napade na civilno prebivalstvo ter se ukvarja s trgovanjem z drogami in drugimi nezakonitimi dejavnostmi. Zatekanje k plačani vojski je zelo nazadnjaška politika, katere žrtve so ljudje. Plačana vojska pod pretvezo boja proti organiziranemu kriminalu pomaga pri umorih vodilnih politikov in sindikalistov ter je na splošno nasilna do gibanj delavskega razreda, in sicer ne le v Iraku, v katerem je njihova krutost že splošno znana, ampak tudi v Afganistanu, Latinski Ameriki in drugih regijah, v katerih upravljajo s sodobnim težkim orožjem, ki jim ga večinoma po navodilih civilnih vlad zagotavlja industrija orožja.

Ali Svet obsoja kriminalne dejavnosti zasebne plačane vojske podjetja Blackwater in drugih podobnih podjetij ter ali poziva k odpravi tovrstne vojske?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet še ni razpravljal o dejavnostih podjetja Blackwater ali drugih zasebnih vojaških in varnostnih podjetij na splošno. Vendar Svet meni, da v skladu s smernicami EU o spodbujanju skladnosti z mednarodnim humanitarnim pravom vse udeležene strani spora morajo spoštovati mednarodno humanitarno pravo in človekove pravice. Uporaba zasebnih vojaških in varnostnih podjetij tega načela nikakor ne spreminja.

Opozarjamo na nedavno obravnavo Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2008 o zasebnih vojaških in varnostnih podjetjih ter na študijo v zvezi s povečano vlogo zasebnih vojaških in varnostnih podjetjih, ki jo je zahteval pododbor Evropskega parlamenta za varnost in obrambo ter ki je bila predstavljena na tej obravnavi.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložil Leopold Józef Rutowicz (H-0608/08)**Zadeva: Učinek tople grede**

Ali Svet meni, da je treba ustanoviti delovno skupino, ki bi ocenila dejanske vplive vseh dejavnikov, ki prispevajo k učinku tople grede, ter oblikovati celovito energetske politiko za zmanjšanje tega učinka?

Razprave in poročila o učinku tople grede se večinoma osredotočajo na ogljikov dioksid ter pri tem zanemarjajo metan, ki je prispeval k pojavu ozonske luknje in učinku tople grede. En kubični meter metana ima enak učinek kot 24 kubičnih metrov ogljikovega dioksida. Metan se sprošča v atmosfero prek rudarstva, živali, ljudi in procesa gnitja. Poudariti je treba, da metan, ki se proizvede v nekaterih državah, predstavlja približno 30 % učinka tople grede.

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot veste, je Komisija januarja 2007 predložila zakonodajni paket o energiji in podnebnih spremembah, s katerim namerava hkrati obravnavati izzive v zvezi z zmanjšanjem toplogrednih plinov, izboljšati varnost oskrbe z energijo in zagotoviti dolgoročno konkurenčnost Evropske unije. Paket vsebuje številne predloge na področju energije in podnebnih sprememb.

Eden od predlogov iz paketa, ki zadeva skupno prizadevanje, zajema vse toplogredne pline iz priloge A h kjotskemu protokolu, tj. ogljikov dioksid (CO₂), metan (CH₄), dušikov oksid (N₂O), fluorirane ogljikovodike (HFC), perfluorirane ogljikovodike (PFC) in žveplov heksafluorid (SF₆), pri čemer so ti plini izraženi kot ekvivalent ogljikovega dioksida.

V zvezi s kmetijstvom in podnebnimi spremembami vas opozarjam, da je Evropski svet v svojih sklepih z dne 19. in 20. junija 2008 izjavil, da si je bistveno prizadevati za inovacije, raziskave in razvoj kmetijske proizvodnje, kar bi prispevalo zlasti h krepitvi energetske učinkovitosti, rasti produktivnosti in sposobnosti prilagajanja na podnebne spremembe.

Svet do zdaj še ni prejel nobenih predlogov v zvezi z ustanovitvijo organa, ki bi ocenil dejanski vpliv vseh dejavnikov, ki prispevajo k učinku tople grede, vendar se najverjetneje zavedate, da se razprave o predlogih iz paketa o energiji in podnebnih spremembah med Svetom in Evropskim parlamentom nadaljujejo, pri čemer je cilj teh razprav sklenitev svetovnega sporazuma do konca tega leta.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Athanasios Pafilis (H-0610/08)

Zadeva: Nevarnost napada na Iran

Izrael zadnje čase izraža vedno večjo nenaklonjenost do Irana in njegovega jedrskega programa ter grozi z vojaško ofenzivo. To je postalo povsem jasno, ko je obrambni minister Ehud Barak izjavil, da je Izrael pripravljen napasti Iran, pri čemer je tudi izpostavil, da je Izrael v preteklosti večkrat prikazal svojo pripravljenost v zvezi s sprejemanjem odločnih ukrepov. Te grožnje so se okrepile, ko sta Grčija in Izrael od 28. maja do 12. junija 2008 na grškem ozemlju organizirali letalsko vajo z imenom „Glorious Spartan (slavni Špartanec)“, s katero so simulirali morebiten izraelski napad na jedrsko elektrarno v Iranu. Ti dogodki potrjujejo, da agresivna imperialistična politika Izraela predstavlja stalno nevarnost za mir in ljudi na tem območju.

Ali Svet obsoja te grožnje z nasiljem in organizacijo letalskih vaj v zvezi s pripravo na izraelsko vojaško ofenzivo na Iran, ki bi imela nepredvidljive posledice za tamkajšnje ljudi ter za mir v tej regiji in po vsem svetu?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoče za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na prvem septembrskem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju leta 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet podpira pristop generalnega sekretarja in visokega predstavnika Javierja Solane ter skupine šestih (Nemčija, Kitajska, Združene države, Francija, Združeno kraljestvo, Rusija), ki si dejavno prizadevajo za diplomatsko rešitev krize med Iranom in mednarodno skupnostjo v zvezi z iranskim jedrskim programom. Vprašanja v zvezi z iranskim jedrskim programom imajo znaten učinek na stabilnost regije in mednarodno ureditev v zvezi z neširjenjem orožja.

Svet si zelo prizadeva za mirno in sporazumno rešitev, ki se odziva na zaskrbljenost mednarodne skupnosti. Zato je Svet ob številnih priložnostih ponovno poudaril, da si je treba odločno prizadevati za „dvojni pristop“, ki združuje odprtost do dialoga in povečanje sankcij, če Iran ne bo sprejel odločitev Varnostnega sveta Združenih narodov.

Svet hkrati obžaluje vse izjave, ki bodo najverjetneje ogrozile prizadevanje za sporazumno rešitev, ter poudarja, da je odločno obsodil grožnje, ki so jih iranski organi ob številnih priložnostih izrazili proti Izraelu.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 41 predložil Christopher Heaton-Harris (H-0573/08)

Zadeva: Varstvo potrošnikov in lizbonska pogodba

Ali Komisija meni, da bi zdaj mrtva lizbonska pogodba pripomogla k varstvu potrošnikov v Evropski uniji, in ali namerava nadaljevati delo v zvezi s katero koli določbo iz pogodbe, ki je povezana z varstvom potrošnikov?

Odgovor

Evropski svet je junija 2008 upošteval izid irskega referenduma in namero Ircev, da predlagajo naslednji korak. Komisija nikakor ne bo predvidevala izida postopka ratifikacije.

Lizbonska pogodba bi pripomogla k učinkovitejšemu in bolj demokratičnemu delovanju razširjene Unije, kar ima pozitivne posledice za vsa področja politike. To velja tudi za potrošniško politiko, za katero je Komisija sprejela strategijo, ki zajema obdobje 2007–2013.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Eoin Ryan (H-0586/08)**Zadeva: Ureditev bonitetnih agencij**

Ali lahko Komisija natančno oceni rešitev, predlagano za prihodnjo ureditev bonitetnih agencij v Evropski uniji?

Odgovor

Poleti 2007 je Komisija začela pregledovati dejavnosti bonitetnih agencij na kreditnih trgih in njihovo vlogo v krizi, nastali zaradi hipotekarnih posojil.

Na podlagi novih znanj, pridobljenih iz navedenega pregleda, se je delo glede regulativnega odziva na veliko težav v zvezi z bonitetnimi agencijami zdaj izboljšalo. Komisija se posvetuje o glavnih značilnostih regulativnega okvira. V dokumentih, o katerih poteka posvetovanje, je predlagano sprejetje sklopa pravil, ki uvajajo veliko vsebinskih zahtev ter ki jih morajo bonitetne agencije spoštovati zaradi avtorizacije in izvajanja bonitetnih dejavnosti v EU. Glavni cilj je zagotoviti, da so bonitetne ocene zanesljive in natančne informacije za vlagatelje. Bonitetne agencije morajo obravnavati navzkrižje interesov, imeti pravilne metodologije za ocenjevanje in povečati preglednost bonitetnih dejavnosti. V dokumentih o posvetovanju sta predlagani tudi dve možnosti za učinkovit pregled EU nad delovanjem bonitetnih agencij: Prva možnost temelji na okrepljeni vlogi odbora evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev (CESR) pri usklajevanju in na odločnem regulativnem sodelovanju med nacionalnimi regulativnimi organi. Druga možnost združuje ustanovitev evropske agencije (CESR ali nove agencije) za vseevropsko registracijo bonitetnih agencij in zanašanje na nacionalne regulativne organe v zvezi z dejavnostmi bonitetnih agencij. Med posvetovanjem se obravnavajo tudi morebitni pristopi k vprašanju čezmerne zanašanja na ocene v zakonodaji EU.

Pripravljalno delo se mora končati jeseni 2008, in sicer s tem, da Komisija sprejme zakonodajni predlog.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil David Sumberg (H-0594/08)**Zadeva: Lizbonska pogodba in delovanje notranjega trga**

Ali Komisija meni, da je smrt lizbonske pogodbe, ki se je zgodila zaradi tega, ker je niso ratificirale vse države članice, dobra za delovanje notranjega trga?

Vprašanje št. 47 predložil Syed Kamall (H-0601/08)**Zadeva: Lizbonska pogodba in notranji trg**

Ali se Komisija zdaj, ko je lizbonska pogodba mrtva, ker je ni ratificiralo vseh 27 držav članic, strinja, da ta pogodba ni zadostno okrepila notranjega trga ter da morajo vse prihodnje pogodbe EU ostati trdno zavezane idealom proste trgovine in notranjega trga?

Skupni odgovor

Kot odgovor na prvi del tega vprašanja bo Komisija poslanca usmerila k sklepom Evropskega sveta iz junija 2008. Evropski svet je upošteval izid referenduma o lizbonski pogodbi na Irskem, pri čemer se je strinjal, da je za analizo razmer potrebnega več časa. Ugotovil je, da se bo irska vlada dejavno posvetovala v državi in z drugimi državami članicami ter predlagala skupno pot naprej. Evropski svet je opozoril, da je cilj lizbonske pogodbe pomagati razširiti Uniji, da deluje učinkoviteje in bolj demokratično. Ugotovil je, da je

pogodbo do takrat ratificiralo 19 držav članic ter da se postopek ratifikacije v drugih državah nadaljuje. Dejansko je bila lizbonska pogodba od takrat odobrena v dodatnih treh državah. Evropski svet je navedel, da bo to vprašanje obravnaval 15. oktobra in preučil nadaljnjo pot. Predsedujoči Evropski uniji, gospod Sarkozy, je posredoval in je 10. julija 2008 pred Parlamentom potrdil ta pristop.

Notranji trg je in bo ostal v središču evropskega združevanja. Njegova prihodnost ni neposredno povezana z lizbonsko pogodbo. Zato se bo delo v zvezi s krepitvijo notranjega trga in povečanjem njegove učinkovitosti nadaljevalo, da bo lahko še naprej gibal blaginje in gospodarske rasti v korist evropskih državljanov in podjetij.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložil Marco Pannella (H-0544/08)

Zadeva: Človekove pravice in Vietnam

V zadnjih nekaj letih se je v Vietnamu zgodil pomemben gospodarski razcvet, ki ga (med drugim) podpirajo razvojna pomoč in politike finančne podpore EU. Rast BDP države se ujema z vedno večjo zlorabo človekovih pravic. Izpuščenih mora biti zlasti še 250 političnih zapornikov iz etnične manjšine, ki živi v vietnamskem gorovju, medtem ko zaradi verskega preganjanja vedno več pripadnikov avtohtone etnične manjšine Kmerov, ki živi v južnem Vietnamu, prosi za azil v Kambodži.

Glede na to, da si Komisija prizadeva zagotoviti, da so njene razvojne politike skladnejše s človekovimi pravicami, ali meni, da je lahko zadovoljna z vplivom svoje podpore na položaj etničnih in verskih manjšin, priseljenih delavcev ter demokratičnih aktivistov v Vietnamu?

Ali Komisija ne meni, da bi morala preveriti, ali vietnamska vlada deluje v skladu s pravnimi obveznostmi, ki jih je prevzela s podpisom sporazumov o sodelovanju ter ratifikacijo mednarodnih konvencij o državljanskih, političnih, socialnih in gospodarskih pravicah?

Odgovor

Medtem ko Komisija priznava prednosti gospodarske odprtosti Vietnama, je tako kot Parlament zaskrbljena zaradi razmer v zvezi s človekovimi pravicami v tej državi. Pravice etničnih in verskih manjšin ter aktivistov za človekove pravice so bistveni temelj demokratične družbe in trajnostnega razvoja. Komisija obsežno sodeluje na nacionalni, regionalni (tj. ASEAN) in večstranski ravni, da zagotovi spoštovanje in varstvo teh pravic. Medtem ko Komisija dejavno spodbuja projekte, ki se osredotočajo na izboljšanje varstva človekovih pravic v Vietnamu, priznava, da je treba še veliko storiti.

Zdaj Komisija izvaja veliko projektov, katerih cilj je povečati kakovost življenja revnih in prikrajšanih ljudi v Vietnamu. Komisija izvaja projekt (za obdobje 2006–2010), vreden 18 milijonov EUR, katerega glavni cilj je izboljšati zdravstvene standarde z zagotovitvijo visokokakovostne preventivne, kurativne in spodbujevalne nege revnih, ki živijo v severnem višavju in osrednjem hribovitem delu. Poleg tega prispeva Komisija 11,45 milijona EUR sredstev projektu, ki ga izvaja Svetovna banka in bo zagotovil vedno večjo pokritost bistvenih zdravstvenih dejavnosti, zlasti na ravni občin v goratih predelih Vietnama. Pričakuje se, da bo projekt koristil približno trem milijonom ljudi, zlasti etničnim manjšinam in revnim ljudem. Obstaja tudi skupni projekt Komisije in Urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR), ki bo zagotovil enak in neomejen dostop do izobraževanja za prikrajšane avtohtone družine.

Komisija še naprej vztraja, da mora vietnamska vlada izboljšati varstvo človekovih pravic v lokalnem dialogu o človekovih pravicah in podskupini skupnega odbora za človekove pravice. Poleg tega med tekočimi pogajanjimi o novem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju Komisija odločno vztraja pri vključitvi bistvenih elementov, in sicer klavzule o človekovih pravicah in klavzule o sodelovanju na področju človekovih pravic.

Med prihajajočim obiskom namestnika predsednika vlade in ministra za zunanje zadeve Vietnama, gospoda Fama Gia Kiema, bo Komisija obravnavala vprašanje mednarodnih obveznosti Vietnama ter vietnamsko vlado pozvala, naj spoštuje mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter druge mednarodne standarde o človekovih pravicah v svoji nacionalni zakonodaji.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložil Bernd Posselt (H-0552/08)**Zadeva: Predstavništva Komisije na Kavkazu**

Ali namerava Komisija ustanoviti predstavništvo ali vsaj nadzorni urad v Čečeniji ob upoštevanju tamkajšnjih težav in strateškega pomena države ter kakšne so splošne razmere v zvezi z razporejanjem predstavništev Komisije in njenega srednjeročnega načrtovanja dejavnosti v kavkaški regiji?

Odgovor

Komisija ne namerava odpreti predstavništva ali nadzornega urada v Čečeniji ali drugje na Severnem Kavkazu. Komisija si med sporom v regiji nenehno dejavno prizadeva za mednarodno humanitarno pomoč na Severnem Kavkazu, pri čemer urad Generalnega direktorata za humanitarno pomoč (ECHO) v Moskvi spremlja omenjeno prizadevanje za pomoč, kar vključuje pogoste obiske te regije. V zvezi z drugimi državami v regiji ima Komisija delegacijo v Tbilisiju in Erevanu ter novo delegacijo v Bakuju, s čimer je okrepila svojo prisotnost v regiji.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Vural Öger (H-0560/08)**Zadeva: Vzhodno partnerstvo – oblike regionalnega sodelovanja na evropskem sosedskem območju**

Po ustanovitvi Unije za Sredozemlje se na evropski ravni zdaj obravnava ustanovitev Unije za Vzhodno Evropo. Razpravlja se tudi o zamisli v zvezi z oblikovanjem Unije za Črno morje. Švedska in Poljska sta maja 2008 predstavili delovni dokument z naslovom „Vzhodno partnerstvo“ ter predlagali okrepljeno sodelovanje med EU, Ukrajino, Republiko Moldavijo, Azerbajdžanom, Armenijo, Gruzijo in Belorusijo.

Kaj meni Komisija o predlogu za Unijo EU-Vzhodna Evropa? Ali bo Komisija predstavila konkretne predloge za takšno partnerstvo v obliki sporočila, kot je to storila glede Unije za Sredozemlje? Ali lahko Komisija predstavi kakšne informacije v zvezi s temeljnimi stebri takšnega partnerstva? Ali bo Unija za Sredozemlje predstavljala vzorec v zvezi s tem in ali bo tudi pri Uniji za Vzhodno Evropo poudarek na sodelovanju, usmerjenem k projektom? Ali daje Komisija prednost kateremu imenu za to unijo? Kakšno je stališče Komisije do temeljnega načela oblikovanja več in različnih „unij“?

Odgovor

Evropska sosedska politika je in bo ostala ključna prednostna naloga Komisije. V tem smislu se Komisija zavzema za okrepitev dvostranskih odnosov z vzhodnimi partnericami. Predlogi, ki pragmatično prispevajo k temu cilju, kot poljsko-švedska pobuda, so dobrodošli.

Junija 2008 je Evropski svet pozval Komisijo, naj nadaljuje delo in spomladi 2009 Svetu predstavi predlog za podrobnosti „vzhodnega partnerstva“ na podlagi ustreznih pobud.

Komisija se je takoj začela ukvarjati s tem. Na tej stopnji lahko povemo, da bodo predlogi Komisije temeljili na naslednjih načelih:

- a) Evropska sosedska politika, ki temelji na dvostranskem in raznolikem sodelovanju z vsako posamezno partnerico, ostaja glavni okvir za odnose z vzhodnimi sosedami EU. To očitno želijo tudi te partnerice.
- b) Predlog mora graditi na že veljavnih strukturah, jih dopolniti in jim dodati vrednost brez podvajanja že narejenega ter mora temeljiti zlasti na sinergiji Črnega morja, ki je bila oblikovana pred enim letom, pri čemer zdaj prinaša konkretne in dejanske rezultate.
- c) Vsak nov večstranski okvir mora zajeti vse države članice EU, tako da lahko Unija uporabi svojo politično in gospodarsko težo v celoti, pri čemer se partnerice postopno bližajo Uniji kot takšni.
- d) Novi predlogi morajo dejansko imeti jasno podporo sosed, za katere so oblikovani.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložila Sarah Ludford (H-0563/08)**Zadeva: Sredstva EU za programe za preprečevanje mučenja**

Evropska unija ima vodilno vlogo pri financiranju preprečevanja mučenja in podpore za žrtve mučenja na podlagi evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice (EIDHR). Postopna odprava in/ali zmanjšanje financiranja EU se bosta predvidoma začela leta 2010, pri čemer bodo ta primanjkljaj prevzele države članice. Gospod Manfred Nowak, posebni poročevalec ZN za mučenje, je pred nedavnim posvaril pred tem načrtom, razen če so najpomembnejši celovit program in jasne obveznosti.

Ali so se države članice Komisiji obvezale še naprej financirati projekte za preprečevanje mučenja na sedanjih ravneh, glede na to, da je postopna odprava že načrtovana?

Odgovor

Preprečevanje in izkoreninjenje vseh oblik mučenja in zlorabe po vsem svetu predstavlja enega od glavnih ciljev politike EU na področju človekovih pravic. V tem smislu je Komisija prevzela obveznost, da na podlagi evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) še naprej trdno podpira boj proti mučenju. Na tem področju ne namerava zmanjšati splošne podpore. Za obdobje 2007–10 je bilo v ta namen dodeljenih več kot 44 milijonov EUR. Takšno financiranje je v celoti skladno s preteklim financiranjem.

Vendar namerava Komisija podporo EIDHR delno preusmeriti k centrom za rehabilitacijo žrtev mučenja. Od leta 2010 dejansko načrtuje postopno odpravo podpore centrom v EU, da bo lahko financirala več centrov za rehabilitacijo žrtev mučenja zunaj EU, ker sta tam vladna in zasebna podpora zelo omejeni ali celo ne obstajata. Komisija opozarja, da je EIDHR instrument, namenjen podpori projektov nevladnih organizacij zunaj EU, ter da morajo države članice EU v skladu z zakonodajo ES in mednarodno zakonodajo zagotoviti pomoč žrtvam mučenja. Aprila 2008 je Svet opozoril na to, kako pomembna je finančna podpora za programe za preprečevanje mučenja in rehabilitacijo, pri čemer je države članice pozval zlasti, naj podprejo centre za rehabilitacijo žrtev mučenja.

Komisija je dobro seznanjena z morebitnimi posledicami tega preusmerjanja, pri čemer je to vprašanje obravnavala previdno. Komisija in države članice so sprejele obveznost, da zagotovijo, da postopna odprava ne bo imela posledic za žrtve mučenja v EU. Zato je Komisija že začela postopek posvetovanj z interesnimi skupinami, vključno z ustreznimi organi ZN in nevladnimi organizacijami. V prihajajočih mesecih namerava oceniti sedanje potrebe žrtev mučenja in nadomestne oblike podpore, da bo oblikovala celovit pristop.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Gerard Batten (H-0564/08)**Zadeva: Vrh EU-Rusija**

Ali lahko Komisija v zvezi z nedavnim vrhom EU-Rusija v Hanti Mansijsku sporoči, ali je obravnavala vprašanje umora Aleksandra Litvinenka, kot sem gospo Ferrero-Waldner osebno prosil v Evropskem parlamentu 18. junija 2008 med razpravo o pripravah na vrh EU-Rusija (26. in 27. junija 2008)?

To sem jo prosil ob dejstvu, da je pri umoru vse kazalo na to, da so ga izvedli organi ruske države, pri čemer ruski organi niso dovolili izročitve glavnega osumljenca, Andreja Lugovoja.

Če je bilo vprašanje obravnavano, kakšen je bil odziv? Če vprašanje ni bilo obravnavano, zakaj ne?

Odgovor

V zvezi s smrtjo Aleksandra Litvinenka se Komisija sklicuje na izjavo predsedstva EU v imenu EU pred več kot enim letom, v kateri je jasno navedeno, da „je razočarana, ker Rusija ne sodeluje konstruktivno z organi Združenega kraljestva“, pri čemer je izpostavljeno, „kako pomembno je nujno in konstruktivno sodelovanje Ruske federacije v zvezi s to zadevo“. To stališče se ni spremenilo, pri čemer Komisija še naprej obravnava to vprašanje pri dialogu z Rusijo.

Komisija meni, da mora biti pravna država vodilno načelo našega sodelovanja z Rusijo, v skladu s spoštovanjem obvezujočih mednarodnih obveznosti, ki jih je Rusija prevzela, to je v okviru Sveta Evrope ter Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi.

Na nedavnem vrhu EU-Rusija, ki je potekal ob koncu junija 2008, se je Komisija strinjala s stalnim poudarjanjem predsednika Medvedjeva, da je treba izboljšati pravno državo v Rusiji, pri čemer bo Komisija še naprej vztrajala, da je treba zagotoviti izvajanje tega v praksi.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0569/08)

Zadeva: Finančna pomoč EU Afganistanu in Iraku

Afganistan in Irak postajata testna primera za mednarodno razvojno pomoč in večstransko sodelovanje ter zlasti za Evropsko unijo. Ob upoštevanju nacionalnega okvirnega programa Komisije, ki Afganistanu namenja 610 milijonov EUR za obdobje 2007–2010, je na primer zelo pomembno poiskati in izvajati pravo ravnovesje med porabo za odkrivanje in pregon ter podporo za vojaške operacije na eni strani ter civilno obnovo in humanitarno pomoč ter zdravje in izobraževanje na drugi.

Kaj na tem področju predvideva Komisija? Ali bo EU povečala svojo finančno pomoč Afganistanu in Iraku? Katere programe in projekte bo financirala v naslednjih treh letih? Ali namerava Komisija redno ocenjevati učinkovitost finančne pomoči EU Afganistanu in Iraku ter ustrezno obveščati Evropski parlament o rezultatih takšnega ocenjevanja?

Odgovor

1. Komisija se jasno strinja s tem, kako pomembno je zagotoviti učinkovito pomoč za obnovo v Afganistanu in Iraku ter da je treba izboljšati varnostne razmere in blaginjo prebivalcev teh držav.

Večina sredstev, ki so na voljo za okvirni program Afganistana za obdobje 2007–2010, je dodeljenih za podporo obnove razvoja podeželja, upravljanja in zdravja. Izobraževanje podpira skrbniški sklad za obnovo Afganistana, ki ga upravlja Svetovna banka.

V primeru Iraka Komisija žal še ni mogla razviti večletnega okvirnega programa. Varnost, spremenljive politične razmere in življenjske razmere, ki se hitro spreminjajo, za zdaj ne omogočajo takšnega večletnega načrtovanja. Zato je bila do zdaj pomoč za Irak zagotovljena prek posebnih ukrepov. Komisija predlaga, da se leta 2008 85 % od skupaj 72 milijonov EUR dodeli za zagotavljanje osnovnih storitev za prebivalstvo in begunce, medtem ko se preostalo dodeli za tehnično pomoč iraškim institucijam.

2. Državni strateški dokument za Afganistan določa prednostne naloge v zvezi s finančno pomočjo Skupnosti za Afganistan za obdobje 2007–2013. Za obdobje 2007–2010 je bilo dodeljenih 610 milijonov EUR. Poleg tega je Afganistan upravičen do pomoči, ki jo zagotavljajo tematske proračunske postavke, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, humanitarna pomoč ter instrument za stabilnost.

V primeru Iraka sta se iraška vlada in mednarodna skupnost skupaj dogovorili, da se mora donatorska podpora v prihodnosti osredotočiti na izboljšanje zmogljivosti iraških institucij, da bodo lahko bolj izkoristile znatne iraške finančne vire. Komisija zato svojo podporo usmerja k tehnični pomoči za iraške institucije in izboljšanju osnovnih storitev za prebivalstvo.

3. Komisija bo v letnem akcijskem programu za leto 2008 za Afganistan predlagala pomoč za zdravje (60 milijonov EUR), socialno zaščito (24 milijonov EUR), sektor za pravosodje in carino (30 milijonov EUR) ter kmetijstvo (30 milijonov EUR). Leta 2009 bodo programi predvidoma vključevali sredstva za upravljanje, razvoj podeželja, protiminsko delovanje in regionalno sodelovanje, medtem ko bodo leta 2010 vključevali sredstva za zdravje, razvoj podeželja in upravljanje.

V primeru Iraka zaradi odsotnosti večletnega načrtovanja za zdaj ni predvidenih programov za naslednja tri leta. Oktobra 2008 bo Svetu in Parlamentu predstavljen poseben ukrep v zvezi z Irakom. Upošteval bo smernice informativnega dokumenta, ki je bil Parlamentu predstavljen junija 2008.

4. Finančna pomoč Skupnosti Afganistanu se sistematično spremlja in ocenjuje prek misij in obiskov na terenu, neodvisnih misij spremljanja, usmerjenega k rezultatom, rednih poročil o projektih, mehanizma za usklajeni dialog z donatorji in usmerjevalnih odborov z vlado. Komisija je glede na proračunsko razrešnico leta 2006 potrdila svojo namero, da Parlamentu redno poroča o izvajanju pomoči v Afganistanu. V spletu bo objavljeno prvo poročilo o stanju, ki se bo redno posodabljal.

Leta 2008 so v Iraku na terenu potekala dve preverjanji in ocenjevanje. Prvi rezultati so pozitivni. Končni rezultati in sklepi bodo Parlamentu predstavljeni takoj, ko bodo na voljo.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Martin Callanan (H-0572/08)**Zadeva: Zunanji odnosi in lizbonska pogodba**

Kako namerava Komisija zdaj, ko je lizbonska pogodba mrtva, ker je ni ratificiralo vseh 27 držav članic, povečati vključevanje EU v zunanje odnose in zunanje zadeve brez določb iz te pogodbe?

Odgovor

Po glasovanju proti lizbonski pogodbi na irskem referendumu junija 2008 je Evropski svet preučil razmere na zasedanju 19. in 20. junija 2008. Sklenjeno je bilo, da je za analizo razmer potrebnega več časa. Ugotovljeno je bilo, da se bo irska vlada dejavno posvetovala v državi in z drugimi državami članicami ter predlagala skupno pot naprej. Evropski svet je navedel, da bo to vprašanje obravnaval 15. oktobra in preučil nadaljnjo pot.

Evropski svet je opozoril, da je cilj lizbonske pogodbe pomagati razširjeni Uniji, da deluje učinkoviteje in bolj demokratično. Komisija meni, da bosta veljavnost in prihodnje izvajanje nove pogodbe okrepila zunanjo razsežnost EU ter povečala doslednost in skladnost delovanja EU v svetu.

Medtem je Komisija odločena prispevati k okrepitvi uspešnosti, učinkovitosti in vidnosti zunanjih odnosov EU na podlagi sedanjih pogodb, pri čemer je bilo to junija 2006 predstavljeno v sporočilu „Evropa v svetu“⁽⁹⁾.

Komisija bo še naprej dejavno prispevala k skupnemu razmišljanju o nadaljnji poti.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Manuel Medina Ortega (H-0528/08)**Zadeva: Sporazumi o vračanju oseb in njihovem sprejemu**

Ali bo Komisija ob upoštevanju nedavno sprejete direktive o vračanju priseljencev zagotovila informacije o stanju glede sporazumov (ali sklepanja sporazumov) z državami, ki so glavni vir preseljevanja v Evropo, tj. glede sporazumov, katerih namen je zagotoviti, da priseljence (zlasti mladoletnike brez spremstva), ki jih Evropa ne more sprejeti, te države ponovno sprejmejo?

Odgovor

Zdaj je Komisija pooblaščenca, da se s šestnajstimi državami pogaja o sporazumih Skupnosti o ponovnem sprejemu. Svet je sprejel sklepe v zvezi s pogajalskimi direktivami za Maroko, Šrilanko, Rusijo, Pakistan, Hongkong, Macao, Ukrajino, Albanijo, Alžirijo, Kitajsko, Turčijo, Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, Srbijo, Črno goro, Bosno in Hercegovino ter Moldavijo.

Komisija je uspešno končala pogajanja z enajstimi od šestnajstih držav. Sporazum ES s Hongkongom je začel veljati marca 2004, z Macao junija 2004, s Šrilanko maja 2005, z Albanijo maja 2006, z Rusijo junija 2007 ter končno z drugimi štirimi državami zahodnega Balkana, Ukrajino in Moldavijo januarja 2008.

Pogajanja s Pakistanom so se na ravni glavnih pogajalcev končala septembra 2007. Sprejeto besedilo mora zdaj uradno potrditi pakistanska vlada.

Sklenitev sporazuma z Marokom ostaja prednostna naloga za EU. Pogajanja potekajo, pri čemer upamo, da se bodo kmalu končala.

Pogajanja s Turčijo so se uradno začela leta 2006, vendar je bilo od takrat doseženega malo napredka. Sklenitev sporazuma ES s Turčijo o ponovnem sprejemu ostaja prednostna naloga za EU, pri čemer se obravnavajo načini za rešitev brezizhodnega položaja.

Pogajanja z Alžirijo in Kitajsko se uradno še niso začela, vendar si prizadevajo za čimprejšnji začetek.

*
* *

⁽⁹⁾ KOM(2006) 278 konč.

Vprašanje št. 59 predložil Armando França (H-0531/08)**Zadeva: Vročanje sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah**

Uredba Sveta št. 1348/2000⁽¹⁰⁾ o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (ki sta jo leta 2005 izboljšala ter posodobila Evropski parlament in Svet) je dober instrument za poenostavitev, olajšanje in pospešitev vročanja sodnih pisanj ter končno za povečanje trgovanja EU in okrepitev gospodarstva EU kot celote.

Ali bo Komisija na podlagi sedanjega stanja širitve (27 držav članic) in potrebe po celovitem izvajanju te pomembne uredbe povedala, katere države članice so do zdaj sprejele omenjeno uredbo? Koliko se uredba izvaja v EU in ali namerava Komisija ukrepati, da posodobi priročnik organov za sprejem in glosar pisanj? Kdaj bo izdano naslednje poročilo o izvajanju uredbe?

Odgovor

Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah se uporablja v vseh 27 državah članicah. Na Danskem se uredba uporablja od 1. julija 2007 na podlagi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah⁽¹¹⁾.

Oktobra 2004 je Komisija sprejela poročilo o uporabi uredbe. Poročilo ugotavlja, da se je uporaba uredbe od začetka veljavnosti leta 2001 na splošno izboljšala, pri čemer je pospešila prenos in vročanje pisanj med državami članicami. Glavni razlogi za pospešitev prenosa in vročanja so bili uvedba neposrednega stika med lokalnimi organi, možnost vročanja po pošti ter neposredno vročanje in uvedba standardnih obrazcev. Kljub temu veliko oseb, ki so sodelovale pri uporabi uredbe, zlasti lokalni organi, še vedno ni imelo zadostnega znanja o uredbi. Poleg tega uporaba nekaterih določb uredbe ni zadovoljiva v celoti. Za nadaljnje izboljšanje in olajšanje uporabe uredbe je treba obravnavati prilagoditev teh določb.

Zato je julija 2005 Komisija predlagala spremembo nekaterih določb uredbe (KOM(2005) 305). Parlament in Svet sta 13. novembra 2007 sprejela uredbo (ES) št. 1393/2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000. Nova uredba bo začela veljati 13. novembra 2008.

Najpomembnejše spremembe v zvezi z uredbo Sveta (ES) št. 1348/2000 so:

Uvedba pravila, ki zagotavlja, da organ za sprejem sprejme vse potrebne ukrepe, da se vročitev pisanja opravi čim prej, vendar v vsakem primeru v enem mesecu po prejemu.

Uvedba novega standardnega obrazca za poučitev naslovnika o njegovi pravici, da lahko zavrne sprejem pisanja, ki se vroča, med vročitvijo ali tako, da pisanje v enem tednu vrne organu za sprejem.

Uvedba pravila, ki zagotavlja, da stroški storitve sodnega uradnika ali osebe, pristojne po pravu zaprosene države članice, ustrezajo enotni fiksni taksi, ki jo ta država članica določi vnaprej v skladu z načeloma sorazmernosti in nediskriminacije.

Uvedba enotnih pogojev za vročanje z uporabo poštnih storitev (priporočeno pismo z vročilnico ali drug enakovreden način).

V skladu s členom 23 uredbe (ES) št. 1393/2007 bo Komisija nato objavila informacije, ki jih ji sporočijo države članice, ter posodobljeno različico priročnika in glosarja.

Člen 24 uredbe (ES) št. 1393/2007 zagotavlja, da bo naslednje poročilo o izvajanju uredbe predstavljeno najpozneje 1. junija 2011.

*

* *

⁽¹⁰⁾ UL L 160, 30.6.2000, str. 37.

⁽¹¹⁾ UL L 300, 17.11.2005.

Vprašanje št. 62 predložila Mairead McGuinness (H-0549/08)**Zadeva: Lepotna kirurgija na „potovanjih“**

Dokazi kažejo, da se je povečalo število državljanov, ki potujejo čez morje na tako imenovane „lepotne počitnice“ zaradi različnih kirurških in nekirurških posegov ter estetskega zobozdravstva.

Ali bo Komisija navedla, kako je ta panoga urejena? Ali se rezultati spremljajo in kateri podatki o izidu posegov obstajajo?

Katere uredbe veljajo za kirurge, ki „priletijo“ in izvajajo operacije? Kakšen nadzor kakovosti obstaja za zagotovitev legitimnosti kirurga?

Odgovor

Komisija ni odgovorna za spremljanje zagotavljanja zdravstvenega varstva v tretjih državah.

Glede Evropske unije so države članice v skladu s členom 152 Pogodbe odgovorne za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev na svojem ozemlju, ne glede na to, ali se zdravstveno varstvo zagotavlja domačim ali tujim bolnikom. To vključuje spremljanje rezultatov ter nadzor kakovosti in varnosti.

Komisija na podlagi odgovornosti prek projektov, sofinanciranih iz programa javnega zdravja, podpira delo v zvezi z večjo dostopnostjo podatkov o izidih in kakovosti zdravstvenih postopkov v Evropski uniji.

Podpira na primer projekt Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) v zvezi s pokazatelji kakovosti zdravstvenega varstva, ki se osredotoča na področje srca, sladkorne bolezni in duševnega zdravja, osnovno zdravstveno oskrbo in preprečevanje ter varnost bolnikov. Druga primera sta projekt Euphoric, katerega cilj je spremljanje zdravstvenega stanja in ocenjevanje kakovosti zdravstvenih posegov, ali projekt Hospital Data 2 (HPD2), ki izboljšuje primerljivost in razvija časovne vrste bolnišničnih posegov.

V zvezi s kirurgi, ki „priletijo od drugod“, zagotavlja direktiva 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij prosto opravljanje storitev, medtem ko zagotavlja primerno raven kvalifikacij. Kirurgija je zdravniška specializacija, v zvezi s katero direktiva zagotavlja samodejno priznavanje diplom na podlagi najmanjših skupnih standardov na ravni EU.

Poleg tega lahko Evropska skupnost v prihodnosti prispeva k zagotavljanju čezmejnega zdravstvenega varstva za bolnike, ne da bi vplivala na vlogo držav članic pri zagotavljanju zdravstvenih storitev.

Glede zdravstvenih storitev, zagotovljenih v državi članici EU, je Komisija 2. julija 2008 predlagala direktivo⁽¹²⁾ o uveljavljanju pravic pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva, ki med drugim pojasnjuje odgovornost držav članic v zvezi s kakovostjo in varnostjo čezmejnega zdravstvenega varstva. S to direktivo bi bilo sprejeto jasno načelo: država članica zdravljenja je pristojna za opredelitev, uveljavitev ter spremljanje standardov kakovosti in varnosti. Cilj tega predloga je tudi izboljšanje zbiranja podatkov o čezmejnem zdravstvenem varstvu. Vendar država članica, iz katere bolnik prihaja, določi, katera zdravljenja so tista, pri katerih je bolnik upravičen do povračila. Poleg tega omenjeni predlog direktive ne vpliva na direktivo 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, pri čemer izvajanje ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, ne sme predstavljati novih ovir za prosti pretok zdravstvenih delavcev.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Bogusław Sonik (H-0550/08)**Zadeva: Plačevanje z bankovci za 500 EUR**

Seznanjen sem bil s pritožbami državljanov, ki imajo v Belgiji težave pri plačevanju z bankovci za 500 EUR. Največ težav imajo na bencinskih servisih in letališču Brussels-Charleroi. Nezmožnost plačevanja z bankovci za 500 EUR je zelo neprijetna, zlasti na krajih, kot so letališča. To ni vprašanje posameznih primerov, v katerih oseba, ki sprejema plačilo, ne more zamenjati tako velikih bankovcev, ampak vprašanje sistematičnega zavračanja sprejemanja takšnih bankovcev.

Kateri predpisi veljajo na tem področju? Ali so takšne prakse v skladu z zakonodajo Skupnosti?

⁽¹²⁾ KOM(2008) 414.

Odgovor

V skladu s tretjim stavkom člena 106(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členom 10 Uredbe Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura imajo vsi bankovci, izraženi v eurih, status zakonitega plačilnega sredstva. Čeprav člen 11 uredbe določa največje število kovancev, ki jih stranka mora sprejeti, uredba ne določa omejitev v zvezi z bankovci. Različni bankovci, izraženi v eurih, so določeni v sklepu Sveta Evropske centralne banke (ECB).

Ne obstajajo nobena pravila Skupnosti, ki izrecno predvidevajo pritožbo zaradi zavračanja sprejemanja nekaterih bankovcev. Drugačni predpisi lahko veljajo po civilnem pravu ali monetarni zakonodaji držav članic.

Komisija je seznanjena s tem, da v nekaterih trgovinah v Belgiji včasih kot plačilno sredstvo bankovce za 500 EUR zavračajo. Vendar se zdi, da se ta praksa ne širi, pri čemer sega v preteklost, ko se je uporabljal belgijski frank in se je podobno dogajalo z bankovci za 10 000 BEF. Primeri zavračanja bankovcev za 500 EUR se pojavljajo tudi v drugih državah euroobmočja.

Če trgovec svoje stranke jasno obvesti o tem, da kot plačilno sredstvo ne sprejema velikih bankovcev (na primer z vidnimi znaki ob vhodu trgovine in poleg blagajn), se na splošno domneva, da je kupec vstopil v pogodbeno razmerje s prodajalcem, pri čemer se je molče strinjal z določenimi pogoji.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložila Marian Harkin (H-0557/08)

Zadeva: Varstvo potrošnikov

Kako si Komisija prizadeva zagotoviti, da bodo interesi potrošnikov živil v EU na prihodnjih pogajanjih STO zaščiteni, tako da bodo lahko proizvajalci v EU še naprej nadaljevali svojo proizvodnjo ter proizvajali kakovostna živila pod nadzorom EU in v skladu s predpisi EU?

Odgovor

Po sedmih letih pogajanj in v trenutku, ko je bilo videti, da nam bo uspelo, ministri na zasedanju v Ženevi julija 2008 niso dokončali nečesa, v kar je EU še vedno verjela in za kar si je izrazito prizadevala. Zdaj je prezgodaj, da bi ocenili dolgoročne posledice te neuspešnosti. Sporazum v Ženevi bi Evropi in njenim partnerjem koristil, medtem ko bi okrepil gospodarstvo držav v razvoju kot še nikoli prej, pri čemer bi položil temelje za večje trgovanje in blaginjo v naslednjem desetletju.

Nove priložnosti za trgovanje dejansko pomenijo večjo konkurenco in izziv prilagajanja, kar ni vedno preprosto. Pomembno je zagotoviti, da je ta sprememba uvedena postopno: zato se predpisi iz kroga pogajanj v Dohi ne bi izvedli naenkrat, ampak v več letih. Zaradi tega EU tudi na področju kmetijstva med pogajanja dosledno zavrača skrajne zahteve nekaterih držav članic Svetovne trgovinske organizacije (STO) v zvezi z liberalizacijo.

Dolgoročno se je vredno spopasti z izzivom prilagajanja, ker je prehod od manj konkurenčnih k bolj konkurenčnim sektorjem bistven za povečanje storilnosti in zavarovanje dolgoročne rasti. Komisija še naprej meni, da je uspešna sklenitev večstranskega sporazuma pri STO še vedno najboljši način za izpolnitev tega cilja, pri čemer druge prisili v podobno ukrepanje.

Liberalizacija in nižje tarife, ki so del uspešne sklenitve sporazuma, neizogibno pomenijo nižje tarife tudi za prehranske izdelke, vendar hkrati pomenijo tudi cenejšo hrano za potrošnike in cenejši vložek za podjetja.

Poleg tega morajo vsi uvoženi prehranski izdelki še naprej spoštovati stroga pravila v zvezi z varnostjo živil, primerljiva s tistimi, ki veljajo v Skupnosti: Komisija lahko poslanki zagotovi, da o tej bistveni točki ne bo sklepala dogovorov. Skupnost ima zdaj celovit zakonodajni okvir o varnosti živil, katerega cilj je zagotoviti, da so varna vsa živila ne glede na izvor. Komisija tega ne bo ogrozila.

Uspešen sporazum pomeni tudi enake konkurenčne pogoje za kmetovalce EU in zato več možnosti za evropski izvoz z odpiranjem novih kmetijskih trgov za evropske pridelke v tujini. Končni izdelki, usmerjeni k potrošniku, predstavljajo 70 % kmetijskega izvoza, pri čemer je trg zanje v svetu vedno večji.

Zelo pomembno je tudi, da si je EU prek pogajanj v Dohi ter ob nesoglasjih in nasprotovanju veliko držav prizadevala zavarovati izboljšano pravno varstvo za tako imenovane „geografske oznake“, tj. za posebne

lokalne kmetijske izdelke, ki so med najbolj konkurenčnimi izvoznimi izdelki Evrope, in sicer izdelke, kot sta šunka Parma in sir Roquefort. Pomembno je tudi, da je nekakšna oblika obveznosti naših partnerjev v zvezi s tem vprašanjem temeljni pogoj za končni dogovor.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložil Lambert van Nistelrooij (H-0558/08)

Zadeva: Sedmi okvirni program

Kljub obljubam Evropske komisije so finančni postopki za sedmi okvirni program za raziskave in razvoj celo bolj zapleteni od postopkov za prejšnje okvirne programe. Odobritev projekta bo zdaj trajala več kot šestnajst mesecev od predložitve predlogov do dejanskega začetka dejavnosti. To pomeni, da se bo za notranje finančne postopke Komisije porabilo za 80 % več časa, čeprav je obljubila, da jih bo pospešila.

Ker se je čakalna doba podaljšala za šest mesecev, bo verjetno veliko malih in srednje velikih podjetij izgubilo zanimanje za program ter svoje zmogljivosti usmerilo drugam, pri čemer ne bo ostalo nič za delo EU. Le večja podjetja in institucije si lahko privoščijo nenehno čakanje.

Ali lahko Komisija pojasni, zakaj finančni postopki zdaj trajajo dlje, pri čemer so očitno postali bolj zapleteni?

Ali lahko Komisija navede tudi, katero osebo je pristojno za povezovanje s podjetji v zvezi s to zadevo?

Odgovor

Komisija nima navedb, ki potrjujejo izjavo v vprašanju, in sicer da se je postopek obravnave predlogov podaljšal za 80 %. Povprečni čas do podelitve je bil v šestem okvirnem programu za raziskave in razvoj od dvanajst do trinajst mesecev. Podrobni statistični podatki za sedmi okvirni program za raziskave in razvoj še niso na voljo (ker postopki še vedno trajajo), vendar ocene kažejo, da bo povprečni čas do podelitve v prvem valu projektov sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj verjetno podoben.

Sam pravni okvir sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj predvideva poenostavljeno pogajanje o sredstvih. Vendar pravni okvir in finančna uredba določata omejitve za takšne poenostavitve zaradi zagotavljanja ustreznih zagotovil in odgovornosti.

Uvedba jamstvenega sklada pomeni bistveno zmanjšanje predhodnih pregledov finančne zmogljivosti. Če ni izjemnih okoliščin, morajo biti pregledani le koordinatorji in sodelujoči, ki so zaprosili za več kot 500 000 EUR, kar pomeni, da devetih od desetih sodelujočih predhodni pregledi finančne zmogljivosti ne zadevajo (v šestem okvirnem programu za raziskave in razvoj so morali biti pregledani vsi sodelujoči). To je koristno zlasti za mala in srednje velika podjetja ter nova podjetja.

Poleg tega je bilo na začetku sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj nekaj velikih naložb v nove sisteme in postopke, kot sta enoten sistem za registracijo in nov spletni sistem za pogajanje, pri čemer zdaj oba delujeta v celoti. Zaradi uvedbe teh novih sistemov je dejansko nastala delna zamuda pri pogajanjih glede prvih sporazumov o dodelitvi sredstev, vendar smo prepričani, da se bodo te naložbe obrestovale med nadaljnjim izvajanjem sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj, pri čemer vplivajo na krajši čas do podelitve. Enaka registracija pravnih oseb je zdaj uveljavljen proces. Rezultat prvih razpisov je ta, da je več kot 7 000 subjektov že registriranih v osrednji zbirki podatkov o preverjenih subjektih, pri čemer jim tega koraka ne bo treba ponoviti pri nadaljnjih razpisih, kar bo prihranilo veliko časa in prizadevanja pri pogajanjih o sredstvih. Novo spletno orodje za pogajanja (NEF) zdaj deluje v celoti, pri čemer omogoča preprosto izmenjavo informacij med koordinatorji in projektnimi uradniki. Naše prizadevanje za izboljšanje informacij in navodil za morebitne upravičence bo na splošno zagotovilo bolj usmerjene ter bolj pripravljene prijave.

Postopek obravnave in ocenjevanja več sto tisoč prijav, prejetih za raziskovalni program, je zapletena naloga, ki zahteva učinkovitost, strogost, neodvisnost in pravičnost. Novi sistem v Bruslju, ki vodi ta postopek, se s to nalogo že uspešno ukvarja. Komisar, odgovoren za znanost in raziskave, je nedavno povabil še člane odbora za proračunski nadzor Evropskega parlamenta, naj si oktobra 2008 sami ogledajo ta sistem in postopek. To vabilo velja tudi za poslanca, ki je postavil vprašanje.

*
* *

Vprašanje št. 66 predložil Bart Staes (H-0559/08)**Zadeva: Raziskovanje mogočih škodljivih vplivov elektromagnetnega sevanja sistemov mobilnih telekomunikacij na porabnike**

Junija 2008 je bila objavljena skrb vzbujajoča raziskava katoliške univerze v Louvainu (UCL) o tveganju za zdravje zaradi elektromagnetnega sevanja (mobilna telefonija, WiFi, antene). Istega meseca je dvajset mednarodnih znanstvenikov v francoskem nedeljskem časopisu „Journal du Dimanche“ pozvalo k previdni uporabi mobilnih telefonov. V „Poročilu o napredku enotnega evropskega trga za elektronske komunikacije za leto 2007 (13. poročilo)“, (KOM(2008)0153), ni opaziti navedb o povezavi med porabniki in zdravjem. Poleg tega se glede na skupino dvajsetih znanstvenikov postavljajo vprašanja v zvezi z neodvisnostjo študij o uporabi mobilnih telefonov, in sicer zaradi njihovega načina financiranja. V smislu previdnostnega načela predlagajo znanstveniki deset praktičnih nasvetov za porabnike.

Ali bo Komisija raziskala in podprla te nasvete glede varstva potrošnikov ter previdnostnega načela in ali Komisija financira ali podpira neodvisne znanstvene raziskave o mogočem tveganju, povezanem s povečanjem elektromagnetnega sevanja, pri čemer so te raziskave v interesu varstva potrošnikov? Če jih, ali bo Komisija predstavila ugotovitve tudi Parlamentu?

Odgovor

Komisija se zaveda zaskrbljenosti javnosti glede izpostavljenosti elektromagnetnim poljem mobilne telefonije. Seznanjena je tudi z nedavnimi priporočili francoske skupine dvajsetih osebnosti ter rezultati nedavnega poskusa, ki ga je izvedla katoliška univerza v Louvainu v Belgiji. Komisija stalno spremlja mednarodne raziskave o elektromagnetnih poljih, da izpolni svojo vlogo v zvezi z zaščito javnosti pred morebitnimi škodljivimi učinki elektromagnetnih polj na zdravje.

To področje je zajeto v direktivi 1999/5/ES⁽¹³⁾, ki zajema radijsko opremo in z njo povezano tveganje za zdravje. Usklajeni standardi, sprejeti v skladu s to direktivo, veljajo za vso opremo in naprave, navedene v vprašanju poslanca. Vrednosti, določene v teh standardih, temeljijo na vrednostih, navedenih v priporočilu Sveta 1999/519/ES o omejevanju izpostavljenosti splošne javnosti elektromagnetnim poljem (od 0 do 300 GHz), ki temelji na najboljših znanstvenih izsledkih. Komisija od leta 1999 redno spremlja izvajanje priporočila, pri čemer se je večkrat posvetovala s svojimi znanstvenimi odbori glede tega, ali ga je treba prilagoditi razvoju znanosti.

Priporočila francoske skupine so temeljni ukrepi, ki jih lahko porabniki preprosto sprejmejo, da še bolj zmanjšajo izpostavljenost uporabi mobilnih telefonov, če tako želijo. Kot takšna so smiselni način za uporabo nekaterih oblik previdnostnih ukrepov.

Znanstveni odbor za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja je leta 2007 potrdil, da za radiofrekvenčna polja, pri katerih je izpostavljenost pod mejnimi vrednostmi, ki jih je priporočila Mednarodna komisija za zaščito pred neionizirajočimi sevanji in so predlagane v priporočilu Sveta, do zdaj ni bilo ugotovljenih vplivov na zdravje. Mnenja Znanstvenega odbora za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja so javna, pri čemer so na voljo Evropskemu parlamentu. Znanstveni odbor za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja na zahtevo Komisije že posodablja mnenje iz leta 2007, pri čemer bo upošteval vse nove objavljene raziskave, ki so na voljo.

Komisija še naprej spodbuja neodvisne raziskave na tem področju. Nedavni poziv k priporočilom v okviru okoljske teme sedmega okvirnega programa za raziskave vključuje temo o vplivih radiofrekvenčnega sevanja na zdravje otrok in mladostnikov. Izsledki te raziskave so prav tako objavljeni.

*
* *

Vprašanje št. 67 predložila Karin Riis-Jørgensen (H-0566/08)**Zadeva: Konkurenčni letališki terminal**

Skupina zasebnih vlagateljev v Københavnu namerava na københavnskem letališču zgraditi nov terminal z zasebnim proračunom. Projekt se imenuje „Projekt terminal A“.

⁽¹³⁾ Direktiva 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme, UL L 91, 7.4.1999.

Na kopenhavnskem letališču je zdaj mogoče leteti s terminalov za notranje lete 2 in 3. Vendar lastnik teh terminalov Københavns Lufthavne (Københavnska letališča) ne želi gradnje terminala A, ampak načrtuje druge pobude, namesto da bi nizko cenovnim letalskim prevoznikom v Københavnu ponudil konkurenčno okolje.

Ali lahko takšna rešitev pomeni poskus omejevanja konkurence? Ali Komisija meni, da je zavrnitev zasebnega konkurenčnega terminala kršitev smernic EU o svobodni konkurenci?

Odgovor

Vodstvo letališča mora letalskim prevoznikom zagotoviti prosti dostop do svojega vozlišča, če ti delujejo v skladu z veljavnimi operativnimi predpisi, zlasti tistimi, ki zadevajo časovne intervale (sloste), varovanje okolja in letališke takse.

Velja načelo, da se vodstvo letališča dejansko prosto odloča o razvoju in tržni strategiji letališča, pri čemer se zdi, da v Københavnu o tem ni dvoma.

Pomembno je dodati, da načrtovanja novega terminala ni mogoče obravnavati neodvisno od druge infrastrukture letališča, pri čemer so njene obratovalne zmogljivosti že po naravi omejene: sistem vzletno-pristajalnih stez, priletna kontrola, dostop do letališča in parkirišča.

*
* *

Vprašanje št. 68 predložil Ivo Belet (H-0570/08)

Zadeva: Letalska družba Kalitta Air

V dveh mesecih sta strmoglavili dve letali letalske družbe Kalitta Air. Zaradi tega se pojavljajo dvomi glede varnosti njenih letal.

Ali bo Komisija premislila o preiskavi varnosti te letalske družbe v sodelovanju z organi za varnost v drugih državah, pri čemer se bo, če bo to potrebno, uvedla prepoved njenega obratovanja?

Kdaj lahko pričakujemo rezultate te ocene?

Odgovor

Komisija pozorno spremlja varnost letalske družbe Kalitta Air LLC skupaj s pristojnimi organi Združenih držav in organi držav članic.

Podatki, ki jih je zbrala Komisija, kažejo, da je v okviru te družbe prišlo do treh nesreč; ena se je pripetila leta 2004 in dve leta 2008: vse tri so preiskovali organi Združenih držav, Zvezna uprava za letalstvo in ameriški organ za prometno varnost National Transportation Safety Board. V zvezi z nesrečama, ki sta se zgodili leta 2008, preiskave še potekajo, pri čemer je zdaj še prezgodaj, da bi prišli do kakršnih koli zaključkov.

Komisija nadaljuje posvetovanja z organi Združenih držav, da bi se določili vzroki teh nesreč in zagotovilo sprejetje ustreznih ukrepov. Če se bo izkazalo, da organi Združenih držav ne izvajajo ukrepov, ki so potrebni za to, da bi letala te letalske družbe še naprej obratovala v skladu z varnostnimi predpisi, bo Komisija torej premislila o posodobitvi seznama letalskih družb, za katere veljajo omejitve obratovanja v Skupnosti.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložil Carl Schlyter (H-0574/08)

Zadeva: Predpisi o uvozu čaja iz tretjih držav

Nek državljan me je obvestil, da je pri selitvi na Švedsko iz ZDA s seboj hotel prinesiti svoje čaje, a so ga obvestili, da se lahko uvozi le 100 g čaja, za katerega ne velja carina. Mogoče je zaprositi za carinsko sprostitev za pošiljke osebnega in/ali gospodinjanskega blaga, o čemer ga niso obvestili, pri čemer v vsakem primeru to ne velja v celoti za proizvode s posebnimi omejitvami, kakršen je čaj.

Čeprav je logično in pravilno, da veljajo strogi predpisi za blago, kot je alkohol, tobak, orožje itd., da bi se zaščitilo javno zdravje, s težavo razumem, zakaj za nekaj tako neškodljivega, kot je čaj, veljajo tako zelo strogi uvozni predpisi.

Ali lahko Komisija pojasni ozadje teh predpisov in zakaj na primer za čaj ne velja vsaj enaka omejitev kot za kavo, ki znaša 500 g? Ali Komisija namerava sprostiti predpise za uvoz čaja? Ali je Švedska v tem primeru pravilno izvajala predpise?

Odgovor

Veljavne določbe Skupnosti ločijo med pogoji, pod katerimi blago vstopi na ozemlje Skupnosti, ter tudi med carinskimi dajatvami, davkom na dodano vrednost (DDV) in trošarinami.

V primeru selitve iz tretje države je osebna lastnina izvzeta iz carinskih dajatev in DDV-ja pod nekaterimi pogoji; tj. blago se je moralo uporabljati na nekdanjem običajnem kraju prebivališča in mora biti namenjeno za uporabo na novem običajnem kraju prebivališča, pri čemer niso izvzeti proizvodi, ki se uporabljajo pri izvajanju trgovine ali poklica. Izvzeto ni nekatero posebno blago, kot so tobak, tobaki izdelki in alkoholni izdelki. Vendar čaj nima takega posebnega statusa, pri čemer je zato izvzet pod enakimi pogoji, kot veljajo za druge proizvode. Trošarina za čaj je podvržena drugačnemu režimu. Čaj ne spada med proizvode, za katere velja usklajena trošarina. Vendar zakonodaja Skupnosti državam članicam ne preprečuje naložitve trošarine za čaj, prav tako ne zagotavlja posebnih pravic na tem področju v primeru selitve iz tretje države. Zato države članice, ki nalagajo trošarino za čaj, načeloma lahko uveljavljajo svoje nacionalne predpise na tem področju.

V zvezi s potniki iz tretjih držav je položaj drugačen. Tu velja načelo, da je blago v osebni prtljagi oproščeno davka na dodano vrednost, trošarine in carinske dajatve do določene skupne vrednosti blaga v osebni prtljagi (zaenkrat 175 EUR). Vendar za nekatere vrste blaga namesto tega velja količinska omejitev. To zadeva predvsem alkoholne in tobake izdelke. Vendar v zvezi z DDV-jem in trošarinami količinske omejitve veljajo tudi za parfume, kavo in čaj. V primeru čaja je količinska omejitev 100 g. Do razširitve na te tri kategorije, ki je v veljavi od leta 1969, je prišlo zaradi dejstva, da je takrat v znatnem deležu držav članic za njih veljala trošarina. Vendar danes ta režim ne izraža več resničnega vzorca obdavčevanja trošarinskega blaga v veliki večini držav članic. Zato je Komisija 22. februarja 2006 predlagala, da se odpravijo količinske omejitve, ki veljajo za te tri kategorije proizvodov⁽¹⁴⁾. Ta predlog je Svet sprejel 20. decembra 2007⁽¹⁵⁾. Posledično se bo čaj obravnaval kot kateri koli drug proizvod in bo torej podvržen le denarni omejitvi, ki velja za skupek blaga v osebni prtljagi (vrednost je povišana na 300 EUR, za potnike v zračnem in pomorskem prometu na 430 EUR). Vendar bo novi režim začel veljati šele 1. decembra 2008.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložila Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0575/08)

Zadeva: Poljski matični register noče izdajati potrdil o osebnem stanju

Državljana dveh različnih držav članic Evropske unije, ki se želita poročiti ali registrirati partnerstvo (heteroseksualno ali v državah, v katerih nacionalna zakonodaja priznava tovrstna partnerstva, tudi homoseksualno), morata predložiti potrdilo o osebnem stanju.

Vendar poljske službe, odgovorne za evidence o osebnem stanju, nočejo izdajati zadevnih potrdil o osebnem stanju Poljakom, ki jih zahtevajo, da bi zagotovili priznavanje partnerstva v tujini.

Videti je, da obnašanje poljskih organov predstavlja kršitev osnovne človekove pravice do osnovanja družine in temeljnega načela Evropske unije, tj. prostega gibanja oseb. Ali bo Komisija pojasnila to zadevo, pri čemer naj upošteva, da se je Poljska s pridružitvijo Evropski uniji 1. maja 2004 zavezala, da bo v celoti spoštovala zakonodajo Skupnosti?

Odgovor

Komisija se spoštovani poslanki zahvaljuje za njeno vprašanje glede izdajanja potrdil o osebnem stanju poljskih organov, pri čemer se poljskim državljanom omogoči poroko ali registracijo partnerstva v državi, katere državljanji niso.

⁽¹⁴⁾ Predlog direktive Sveta o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav, KOM(2006) 76 konč.

⁽¹⁵⁾ Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav, UL L 346, 29.12.2007.

Načelo Unije kot območje svobode, varnosti in pravice, znotraj katerega je zagotovljeno prosto gibanje oseb, je eno od temeljnih načel Unije. Temu načelu smo predani tako močno kot tudi zakoniti pravici vsakega državljan do osnovanja družine.

Vendar zdaj ne obstaja noben instrument Skupnosti, ki bi obravnaval vprašanje potrdil o osebnem stanju.

V zvezi z družinsko politiko Komisija namerava poenostaviti življenja državljanov z izvajanjem programa za vzajemno priznavanje zakonodaje, aktov in odločb. Kot je bilo navedeno med zaslišanjem komisarja za pravosodje, svobodo in varnost 16. junija 2008, Komisija namerava začeti z delom za priznavanje aktov o osebnem stanju in zakonodaje o javnih aktih v Evropski uniji, pri čemer je najpomembnejši cilj, da se omogoči upoštevanje zakona in partnerstva državljanov v državah, ki niso države, kjer so bili ti zakoni ali partnerstva sklenjeni. Podobno temu se bo predlagal pravni okvir za omogočanje priznanja premoženjskih posledic zakonskih zvez in partnerstev.

*
* *

Vprašanje št. 72 predložil Brian Crowley (H-0582/08)

Zadeva: Regulativni standardi za uvoz igrač

Ali je Evropska komisija prepričana, da posodobljeni predpisi, ki urejajo uvoz igrač v Evropsko unijo, izpolnjujejo najvišje standarde javnega zdravja, varnosti in zaščite potrošnikov?

Odgovor

Komisija deli zaskrbljenost spoštovanega poslanca, da bi morale igrače dosegati najvišje zdravstvene in varnostne standarde. Glede varnosti otrok ne bi smelo biti kompromisa, pri čemer so to najbolj ranljivi potrošniki. Zaradi tega razloga je Komisija začela z mnogimi pravnimi in operativnimi ukrepi, da bi se zagotovila najvišja stopnja varnosti igrač na trgu v Skupnosti.

Na podlagi predloga Komisije z dne 14. februarja 2007 sta Parlament in Svet 9. julija 2008 sprejela dva pravna akta o trženju proizvodov, tj. Uredbo o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov⁽¹⁶⁾ in Sklep o skupnem okviru za trženje proizvodov⁽¹⁷⁾. Ta horizontalna akta vključujeta znatno višje zahteve po varnosti proizvodov, vključno z igračami, kot so povečane obveznosti gospodarskih subjektov, tj. proizvajalcev in uvoznikov, v zvezi z nadzorom trga, ter po obravnavi odkritega nevarnega blaga. Njunjo izvajanje bo pomagalo zagotoviti, da so igrače, ki vstopijo na trg Skupnosti, varne.

Še več, Komisija je 25. januarja 2008 sprejela predlog za revidirano Direktivo o varnosti igrač⁽¹⁸⁾. Predlog Komisije predvideva okrepitev varnostnih zahtev za igrače, zlasti za obravnavanje pred kratkim ugotovljenih nevarnosti, kot so kemikalije v igračah. O predlogu Komisije se zdaj dejavno razpravlja v Parlamentu in Svetu. Komisija poziva Parlament, naj prispeva k nadaljnjemu delu, da bi se dosegel sporazum na prvi obravnavi o tej pomembni pobudi do konca leta 2008.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložil Seán Ó Neachtain (H-0584/08)

Zadeva: Prodaja španskih nepremičnin za državljane EU, ki ne bivajo v Španiji

Pred kratkim je Evropska komisija uvedla postopek za ugotavljanje kršitev proti Španiji, ker je njena domača zakonodaja diskriminirala državljane EU, ki ne prebivajo v Španiji, na področju prodaje nepremičnin in davka na kapitalski dobiček. Vendar to velja le za tiste ljudi, ki so svoje domove prodali od leta 2007 dalje.

Kako ukrepa Komisija, da bi pomagala tistim državljanom EU, ki so svoje domove prodali pred 31. decembrom 2006, pri čemer so bili prikrajšani zaradi pravila, ki je veljalo pred letom 2007?

⁽¹⁶⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93, UL L 218, 13.08.2008.

⁽¹⁷⁾ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta št. 93/465/EGS, UL L 218, 13.08.2008.

⁽¹⁸⁾ KOM(2008)9 konč.

Odgovor

Komisija se je odločila, da bo Španijo napotila na Sodišče Evropskih skupnosti v skladu s členom 226 Pogodbe ES zaradi njenega obdavčevanja kapitalskih dobičkov nerezidentov, ki so zaslužili s prodajo španskih nepremičnin. Komisija je bila mnenja, da je španska davčna zakonodaja kršila svobodo pretoka kapitala, ki je vključena v Pogodbo ES.

V okviru prejšnje španske zakonodaje so bili kapitalski dobički nerezidentov obdavčeni s pavšalno stopnjo 35 %, pri čemer je za rezidente veljala postopna obdavčitev, kadar je nepremičnina ostala v posesti davkoplačevalca za manj kot eno leto, ter pavšalna stopnja 15 %, kadar se je nepremičnina unovčila po enem letu posedovanja. Tako je za nerezidente vedno veljala znatno višja davčna obremenitev, če so svojo nepremičnino prodali po enem letu posedovanja ali če so nepremičnino prodali v enem letu po pridobitvi, kar je veljalo v večini primerov.

Medtem je španski parlament odobril davčno reformo z zakonom 35/2006 z dne 28. novembra 2006, kar je bilo objavljeno v uradnem listu 29. novembra 2006. Reforma je začela veljati 1. januarja 2007. Ena od najpomembnejših sprememb v zvezi z obdavčitvijo kapitalskih dobičkov je bila uvedba pavšalne davčne stopnje 18 % za kateri koli kapitalski dobiček. Komisija meni, da je ta sprememba preprečila kakršno koli prihodnjo diskriminacijo na tem področju med rezidenti in nerezidenti.

Vendar zaradi dejstva, da obstaja veliko nerezidentov, ki so bili oškodovani zaradi uporabe diskriminatornih predpisov v zvezi s kapitalskimi dobički, ki so se pogosto povečevali v daljšem obdobju, se je Komisija odločila, da bo s postopkom za ugotavljanje kršitev nadaljevala, ko je začela veljati nova zakonodaja, saj ta zakonodaja ne omogoča zadovoljivih dogovorov v zvezi s takimi že obstoječimi primeri. Sodišče Evropskih skupnosti bo odločilo, ali je prejšnja španska davčna zakonodaja kršila svobodo pretoka kapitala, ki je vključena v Pogodbo ES.

Velja si zapomniti, da tudi v primeru, ko se proti državi članici začne postopek ugotavljanja kršitev v skladu s členom 226 Pogodbe ES, kakršne koli posledične ugotovitve Sodišča Evropskih skupnosti, da je prišlo do kršitve, nimajo samodejnega ali takojšnjega vpliva na postopkovno stališče posameznih pritožnikov, saj postopek Sodišča ni namenjen razreševanju posameznih primerov. Namenjen je le temu, da državo članico zaveže k spremembi njenih davčnih predpisov v skladu z zakonodajo Skupnosti. Nacionalna sodišča in upravni organi so odgovorni za zagotavljanje, da organi držav članic izpolnjujejo zakonodajo Skupnosti v posameznih primerih. Če torej državljani menijo, da poseben ukrep ali upravna praksa ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, naj zahtevajo odškodnino od nacionalnih upravnih ali sodnih organov.

*
* *

Vprašanje št. 74 predložil Nirj Deva (H-0588/08)

Zadeva: Lizbonska pogodba in mednarodne organizacije

Ali Komisija meni, da bi zdaj propadla lizbonska pogodba okrepila prisotnost EU v mednarodnih organizacijah, kot je Varnostni svet Združenih narodov?

Odgovor

Lizbonsko pogodbo so predsedniki držav in vlad 27 držav članic EU podpisali 13. decembra 2007. V skladu z mednarodnim pravom se je vsaka država podpisnica s podpisom zavezala k prizadevanju, da zagotovi, da bo ta država ratificirala to pogodbo. Ratifikacija ne vpliva na obstoj pogodbe; nanaša se izključno na njen začetek veljavnosti. Med srečanjem Evropskega sveta 19. in 20. junija 2008 se je sklenilo, da se bo o nadaljnjih ukrepih po irski zavrnitvi razpravljalo na srečanju Evropskega sveta 15. oktobra 2008.

Lizbonska pogodba bi dejansko okrepila vlogo Evropske unije na svetovnem prizorišču in zlasti v mednarodnih organizacijah. Na primer, v skladu s pogodbo bi visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki bi bil hkrati podpredsednik Komisije, izboljšal izražanje stališč Unije, med drugim v mednarodnih organizacijah in na večini mednarodnih konferenc.

*
* *

Vprašanje št. 75 predložil Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0590/08)**Zadeva: Program prestrukturiranja za poljske ladjedelnice**

Devetega julija 2008 je poljska televizija TVP Info poročala, da je Karl Soukup, predstavnik Komisije za poljske ladjedelnice, med srečanjem z eno od norveških vlagateljic, družbo Ulstein Verft, njenim predstavnikom svetoval, naj počakajo na neizogibni bankrot ladjedelnice Szczecin, da bi kupili njeno posest. To srečanje je potekalo 20. junija 2008, tj. en teden, preden je Zakladnica Poljske Komisiji predložila svoj program prestrukturiranja za tri poljske ladjedelnice. Če ta podatek drži, to pomeni, da je predstavnik Komisije vedel, da bo Komisija zavrnila načrte za prestrukturiranje ne glede na njihovo vsebino. Ali bo Komisija pojasnila to zelo zaskrbljujočo zadevo?

Odgovor

Komisija lahko spoštovanemu poslancu zagotovi, da televizijsko poročilo, o katerem govori, in tudi podobna časopisna poročila ne držijo.

Na srečanju 9. julija 2008 je komisarka za konkurenco obvestila finančnega ministra Poljske, da osnutek načrta za prestrukturiranje ladjedelnic Gdynia in Szczecin, ki ga je Poljska predložila Komisiji 26. junija 2008 v okviru preiskave državne pomoči, ne zagotavlja dolgotrajne uspešnosti teh dveh ladjedelnic in ne izpolnjuje pogojev za odobritev državne pomoči v okviru smernic Skupnosti za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah⁽¹⁹⁾.

Po tem srečanju so izšla časopisna poročila v zvezi z domnevnim sporočilom s srečanja 20. junija 2008. Tega sporočila ni sestavila Komisija, prav tako ga ni videla, podajala pripomb glede njega ali se strinjala z njim.

Vendar Komisija lahko potrdi, da časopisna poročila ne izražajo razprave, ki je potekala na srečanju 20. junija 2008.

Na tem srečanju je Ulstein predstavil svojo strategijo za prestrukturiranje ladjedelnice Szczecin, pri čemer je nato zastavil številna vprašanja v zvezi z možnim potekom dogodkov za prihodnost potekajoče preiskave državne pomoči. Službe Komisije so torej omogočile izčrpen pregled možnega poteka dogajanja za razvoj potekajoče preiskave državne pomoči za ladjedelnico Szczecin. Službe Komisije so razložile pogoje za odobritev državne pomoči v okviru smernic Skupnosti za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ter tudi posledice, če se ti pogoji ne bi izpolnili. Službe Komisije so razložile, da bi morala v tem primeru kot v katerem koli primeru nezakonite in nezdružljive državne pomoči, ki jo je odobrila katera koli država članica, Komisija zahtevati vračilo dodeljene državne pomoči. Na vprašanje Ulsteina glede tega, kako bi zahtevek za vračilo državne pomoči vplival na prodajo premoženja v postopku bankrota, če bi zahtevek za vračilo resnično vodil v bankrot, so službe Komisije v odgovoru razložile ustaljeno prakso Komisije in sodne prakse evropskih sodišč o obravnavi zahtevkov za vračilo državne pomoči v postopkih bankrota.

Odgovori služb Komisije so temeljili na obvestilu Komisije „Za učinkovito izvajanje odločb Komisije, ki od držav članic zahtevajo doseg vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči“⁽²⁰⁾. Del 3.2.4. tega obvestila govori o obravnavi zahtevkov za vračilo v primeru plačilne nesposobnosti prejemnika državne pomoči.

Komisija lahko potrdi, da ni prišlo do nobenega predloga, kakršen je bil opisan v vprašanju spoštovanega poslanca. Službe Komisije so poljskim organom, ki so bili prisotni na srečanju, in predstavnikom Ulsteina na zahtevo slednjih podale razlago glede veljavne sodne prakse Sodišča in prakse primerov Komisije v zvezi z obravnavo primerov, povezanih z državno pomočjo za reševanje in prestrukturiranje.

*

* *

(19) UL C 244, 01.10.2004.

(20) UL C 272, 15.11.2007.

Vprašanje št. 76 predložila María Isabel Salinas García (H-0592/08)**Zadeva: Sprememba meril Komisije za odobritev načrtov za razvoj podeželja**

Do konca marca leta 2008 Evropska komisija ni imela večjih težav pri odobritvi načrtov za razvoj podeželja, sestavljenih v okviru člena 60 Uredbe (ES) št. 1580/2007⁽²¹⁾, ki je državam članicam naložil odgovornost za določanje meril združljivosti za financiranje ukrepov v sektorju sadja in zelenjave z operativnimi programi in načrti za razvoj podeželja pod pogojem, da ne pride do dvojnega financiranja. Od takrat se je Komisija odločila, da ne bo sprejela meril, ki so jih izbrale države članice, pri čemer je uvedla veliko bolj omejevalna merila, ki so v nasprotju s političnim sporazumom v reformi iz leta 2007, cilj katere je bil poiskati dopolnjevanje med pomočjo za razvoj podeželja in pomočjo za skupno ureditev trga. Ali Komisija ne meni, da z določitvijo lastnega merila za združljivost in s prezrtjem merila, ki ga uporabljajo države članice, krši uporabo načela subsidiarnosti, ki ga določa Uredba (ES) št. 1580/2007, ki izraža politični sporazum Sveta iz junija leta 2007? Ali je ocenila posledice tega za sektor sadja in zelenjave?

Odgovor

Politični sporazum glede reforme trga sadja in zelenjave iz junija leta 2007 predvideva posebne določbe v zvezi s soobstojem ukrepov, izvajanih v okviru operativnih programov, ki jih je določila skupna ureditev trga za sadje in zelenjavo, ter ukrepov, izvajanih v okviru programov za razvoj podeželja.

Uredba o razvoju podeželja predvideva načelo dopolnjevanja oziroma posebne določbe o soobstoju. Prav tako se na to načelo nanašajo uredbe Komisije o izvajanju v sektorju sadja in zelenjave.

Te določbe kot splošno pravilo določajo, da se v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja ne more dodeliti podpore shemam, ki so upravičene do podpore v okviru Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada. Vendar bodo v primeru, ko se podpora v okviru sklada za razvoj podeželja izjemoma dovoli za ukrepe, ki spadajo pod področje uporabe ureditev skupnega trga, kot je skupna ureditev za sadje in zelenjavo, države članice zagotovile, da prejemnik lahko prejme podporo za dano delovanje le v okviru ene sheme.

Da bi se priskrbelo to zagotovilo, bodo države članice v svojih programih za razvoj podeželja opisale merila in upravne predpise, ki bodo veljali za te izjeme. Številne države članice so že določile taka merila in upravne predpise pri pripravi svojih programov za razvoj podeželja v obdobju 2007–2013.

Kjer so se že odobrili merila in upravni predpisi kot del programov za razvoj podeželja 2007–2013, morajo države članice spremeniti svoje programe, da se upoštevajo novi predpisi, ki so se uvedli v okviru reforme sadja in zelenjave v zvezi z nacionalnim okvirom za okoljske ukrepe in nacionalno strategijo za operativne programe v sektorju sadja in zelenjave. Zato Komisija meni, da se je načelo subsidiarnosti v celoti upoštevalo.

*
* *

Vprašanje št. 77 predložil Johan Van Hecke (H-0596/08)**Zadeva: Korupcija in kriza z vodo**

Voda je nenadomestljiv in nepogrešljiv naravni vir, ki žal ni na voljo vsem. Glede na poročilo organizacije Transparency International je korupcija v sektorju vode glavni razlog za svetovno krizo z vodo, ki ogroža milijone življenj in zaostre okoljske težave. Poročilo omenja težave, kot so podkupovanje majhnega obsega, povezano z oskrbo z vodo, prevare, ki vključujejo sredstva za namakanje in jezove, prikrivanje industrijskega onesnaževanja in manipulacija politike na področju upravljanja z vodo in njenega dodeljevanja. Glede na poročilo vpliv korupcije na vodo ni v zadostni meri priznan v razvojni pomoči ter oskrbi s hrano in energijo. Vendar bi moral biti priznan, saj več kot milijarda ljudi po svetu nima zagotovljenega dostopa do vode in več kot dve milijardi ljudi nimata dostopa do primernih sanitarij.

Komisija je bila vedno zelo predana boju proti vsem oblikam korupcije. Ali bo Komisija upoštevala zaključke poročila Transparency International in namenila večjo pozornost boju proti korupciji v svojem vodnem programu?

⁽²¹⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

Odgovor

EU ima zelo trdno stališče glede korupcije v vodnem sektorju, pri čemer meni, da je korupcija velika ovira pri doseganju razvojnih ciljev.

Evropska komisija vidi korupcijo kot znak slabega vodenja ter pomanjkanje preglednega, odgovornega upravljanja in nadzornih sistemov.

Korupcija se ne more odpravljati ločeno, ampak se mora vključiti v strategije za razvoj in zmanjšanje revščine ter v podporo postopkov demokratičnega vodenja.

To pomeni krepitev vloge civilne družbe in medijev ter tudi zaščito večstrankarske demokracije in volilne tekme.

Komisija je, čeprav ni njena članica, sodelovala v letnih srečanjih mreže Water Integrity Network, ki je bila oblikovana leta 2006 ter spodbuja večjo ozaveščenost in razumevanje vprašanj korupcije, povezane z vodo. Transparency International je eden od ustanoviteljev mreže, pri čemer se Komisija zaveda njegovega nedavnega poročila.

V zvezi s tem je Komisija v zadnjih dveh letih uvedla profil vodenja v okviru desetega evropskega razvojnega sklada, ki omogoča temeljito analizo izvedbe storitev in vodenje načrtovanja pomoči, vključno s projekti v vodnem sektorju, da bi se obravnavala ta vprašanja. Novi format strateških dokumentov držav za afriške, karibske in pacifiške države določa analizo vprašanj, povezanih z vodenjem v širšem okviru analize političnih razmer, ter nudi koristne informacije o tej temi. Cilj je olajšati povezavo med analizo in odzivno strategijo.

Še več, Komisija uvaja okvir za analizo vodenja sektorja, ki obsega vodni sektor. Okvir analizira in obravnava vprašanje slabega vodenja v naših posredovanjih, pri čemer to vključuje težavo korupcije. V vodnem sektorju Komisija sprejema praktične ukrepe za širše sodelovanje lokalnih akterjev in odgovornost s spodbujanjem integriranega upravljanja vodnih virov. Za obdobje 2007–2013 se bo integriranemu upravljanju vodnih virov po svetu namenilo približno 180 milijonov EUR iz evropskega razvojnega sklada in proračuna Skupnosti.

*
* *

Vprašanje št. 78 predložil Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0597/08)**Zadeva: Uporaba visečih mrež za ribolov lososa**

Žal se mora vprašanje predpisov, ki urejajo uporabo visečih mrež v Evropski uniji, znova obravnavati. Ob upoštevanju odločitve o prepovedi uporabe visečih mrež za ribolov lososa v Baltiku, ki jo je sprejela Komisija, je najnovejši zakonodajni predlog Sveta in Komisije presenetljiv, saj v drugih vodah EU odobrava uporabo visečih mrež, ki so dolge do 100 km, skupaj s 5 % prilova morskih psov, pri čemer so zaščitene skoraj vse vrste morskih psov. Ali bo Komisija torej odgovorila na naslednje vprašanje, ki sem ga zastavil že velikokrat prej:

Zakaj uporaba visečih mrež ni dovoljena v Baltiku, pri čemer ne obstajajo dokazi o znatnem prilovu pliskavk? To je popolnoma neskladno ravnanje Komisije in je enako diskriminaciji med različnimi ribolovnimi območji.

Kako se lahko zakonodaja EU uskladi s prepovedjo Združenih držav uporabe dolgih pelagičnih visečih mrež?

Odgovor

Prepoved uporabe visečih mrež v vodah EU se ni spremenila in je jasno utemeljena. Pri uporabi visečih mrež prihaja do prilova vodnih sesalcev, kot so pliskavke ali delfini. Ker se še ni našla dokazano učinkovita tehnična rešitev, je edini način za izogibanje prilova morskih sesalcev prepoved uporabe visečih mrež.

Komisija je junija leta 2008 sprejela predlog za nove tehnične ukrepe v Atlantskem in Severnem morju. Glavni cilji te revizije so bili poenostavitev sedanjih predpisov, ki so občasno preveč zapleteni in pretežki za razumevanje, skupaj z usklajevanjem glavnih določb, pri čemer se upošteva posebna regionalna narava ribištva v teh vodah. V tem predlogu ne obstaja nikakršna odobritev uporabe visečih mrež, ki so prepovedane in bodo to tudi ostale. Obstajajo nekateri predpisi glede uporabe pridnenih zabodnih mrež, vključno s prepovedjo uporabe zabodnih mrež v globini nad 200 m, da bi se zmanjšali zavržki in ulovi morskih psov. Vseeno predlog dovoljuje uporabo zabodnih mrež v globini do 600 m, kjer se lovijo osliči ali morske spake.

V Baltskem morju je prepoved visečih mrež potreben ohranitveni ukrep v skladu z ribiško in okoljsko zakonodajo Skupnosti ter veljavnimi mednarodnimi obveznostmi za zaščito in obnovo staleža pristaniških rjavih pliskavk. V zadnjem stoletju so se slučajni zapleti pristaniških rjavih pliskavk v ribiško opremo in zlasti v viseče mreže določili kot eden od ključnih dejavnikov za velik upad števila pristaniških rjavih pliskavk v Baltskem morju. V preteklosti so bile pristaniške rjave pliskavke prisotne v vsem Baltskem morju, pri čemer se zdaj nahajajo le v zahodnem delu morja. Pristaniške rjave pliskavke veljajo za ogroženo vrsto in so uvrščene v direktivo o evropskih habitatih Natura 2000. V zadnjih desetih letih glede na najnovejše opravljene ocene še vedno ni bilo nobenega znaka obnove staleža, čeprav so v zadnjem desetletju poljski ribiči lososa z visečimi mrežami poročali o znatnih prilovih pliskavk.

V nasprotju z ukrepi, ki so se sprejeli za druge vode Skupnosti, začne prepoved za baltsko ribištvo z visečimi mrežami veljati šele leta 2008 namesto leta 2002 po postopnem obdobju prilagajanja in zagotovitvi finančne podpore za ribiče, da bi se ti prilagodili prepovedi ter zamenjali ribiško opremo.

*
* *

Vprašanje št. 79 predložil Georgios Toussas (H-0599/08)

Zadeva: Krepitev koncepta napornega in nezdravega dela

Glede na podatke Mednarodnega urada za delo poklicne bolezni v Grčiji na leto terjajo več kot 2 500 življenj, pri čemer glede na podatke Eurostata v celotni EU terjajo 142 400 življenj. Vendar odgovorni nacionalni vladni oddelki in organ za socialno varnost IKA vsako leto povprečno zabeležijo le 20 primerov bolezni, povezanih z delom, pri čemer se potrjuje popolna odsotnost sistema za zabeležbo teh bolezni ter obveščanje o njih, kar je potrebno za preventivne in popravne ukrepe na delovnih mestih. Medtem ko je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije 40–50 % delovnega prebivalstva izpostavljenega tveganjem na delovnem mestu, grška vlada in EU dodatno spodkopavata koncept napornega nezdravega dela, da bi se ovirala upravičenost do plače in socialne pomoči za delavce ter hkrati povečal dobiček monopolov.

Ali Komisija meni, da je treba koncept napornega in nezdravega dela jasneje opredeliti, da bi se izboljšala preventivno zdravljenje in zdravniška oskrba na delovnem mestu ter zmanjšala upokojitvena starost na 50 let za ženske in 55 let za moške?

Odgovor

Komisija spoštovanemu poslancu sporoča, da ni pristojna za podajanje pripomb glede statističnih podatkov, ki jih je izdala Mednarodna organizacija dela, temveč se lahko opira le na podatke Eurostata⁽²²⁾.

V skladu s členoma 136 in 137 Pogodbe ES je Evropska skupnost pristojna za sprejemanje zakonodaje in ukrepanje za doseganje izboljšav, zlasti na področju delovnega okolja, da bi se zagotovila višja stopnja zaščite varnosti in zdravja delavcev.

Na tej podlagi se je razvil obsežen organ zakonodaje Skupnosti s splošnim ciljem zaščite zdravja in varnosti delavcev.

Glavno zadevno zakonodajno besedilo je okvirna direktiva o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu⁽²³⁾. Njen cilj je med drugim uvajanje ali izboljšanje preventivnih ukrepov za zaščito zdravja in varnosti delavcev ter zagotavljanje višje stopnje zaščite (uvodna izjava 10).

Obseg uporabe okvirne direktive je širok: v skladu s členom 2(1) velja za vse sektorje dejavnosti, tako javne kot zasebne (industrijski, kmetijski, komercialni, upravni, storitveni, izobraževalni, kulturni, sektor za preživljanje prostega časa ...).

⁽²²⁾ Usklajeni podatki o poklicnih boleznih se zbirajo v okviru evropske statistike poklicnih bolezni na podlagi metodologije, ki se je sprejela z neformalnim sporazumom z državami članicami in državami kandidatkami znotraj delovne skupine evropske statistike poklicnih bolezni Eurostata. Vendar Grčija ne sodeluje v tem zbiranju podatkov. Za več podatkov o metodologiji evropske statistike poklicnih bolezni si oglejte: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

⁽²³⁾ Direktiva Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989, UL L 183, 29.06.1989.

Člen 14 okvirne direktive obvezno nalaga, da se delavcem zagotovi zdravstveni nadzor, primeren zdravstvenim in varnostnim tveganjem, ki so jim izpostavljeni pri delu. Člen 15 predvideva, da je treba zlasti občutljive skupine tveganja zaščititi pred nevarnostmi, ki zadevajo zlasti njih.

Spoštovani poslanec se osredotoča tudi na dejstvo, da strategija Skupnosti (2007–2012) za zdravje in varnost pri delu zagotavlja, da bi „nacionalne politike in politike EU [...] morale prispevati k vzpostavitvi delovnih okolij in služb za zdravje pri delu, ki bi delavcem zagotovile popolno in produktivno sodelovanje v poklicnem življenju vse do starosti.“⁽²⁴⁾

V zvezi z upokojitveno starostjo Komisija želi opozoriti, da se je Evropski svet leta 2001 na srečanju v Stockholmu strinjal, da bo cilj EU povišanje povprečne stopnje zaposlenosti moških in žensk v EU v starostni skupini od 55 do 64 let na 50 % do leta 2010.

Evropski svet je na srečanju v Barceloni leta 2002 zaključil, da bi morali do leta 2010 poskušati doseči postopno povečevanje dejanske povprečne starosti ob upokojitvi v Evropski uniji za približno pet let.⁽²⁵⁾

Eden od ciljev politik zaposlovanja in socialnih zadev EU je v skladu s tem izboljšati delovne pogoje na vsakem delovnem mestu, da bi se doseglo stalno in trajnostno zmanjšanje poklicnih nesreč ter bolezni, ter čim bolj povečati sposobnost posameznikov za delo in s tem preprečiti zgoden umik s trga dela.

Zaradi teh razlogov razvoj koncepta napornega in nezdravega dela ne bi bil v skladu s cilji zadevne politike EU, saj se skuša doseči zdravo in varno delovno okolje s preprečevanjem ter izboljševanjem delovnih pogojev.

*
* *

Vprašanje št. 80 predložil Mihael Brejc (H-0603/08)

Zadeva: Varstvo potrošnikov

Evropska unija je z novimi varnostnimi pravili, ki omejujejo količino tekočine, ki jo lahko vzame potnik s seboj na letalo, prisilila potnike, da kupujejo npr. vodo šele po opravljeni varnostni kontroli ročne prtljage in potnika. V trgovinah in lokalih, ki se nahajajo za varnostnimi kontrolnimi točkami, so na nekaterih letališčih cene npr. vode tudi od petkrat do šestkrat višje od normalnih cen. Očitno trgovci zlorablajo stroga varnostna pravila na račun potrošnikov.

Zanima me vaše mnenje o tem in kako lahko Evropska komisija ukrepa, da do takih zlorab ne bi več prihajalo.

Odgovor

Ob upoštevanju podatkov na voljo Komisija ni seznanjena s tem, da trgovine na letališčih izrabljajo omejitev jemanja tekočin, ki veljajo za potnike, kot sredstvo dodatnega dobička s prodajo brezalkoholnih pijač. Komisija je 11. junija 2007 Mednarodnemu letališkemu svetu, organizaciji zainteresiranih strani, ki predstavlja letališča, pisala glede vprašanja omogočanja dostopa do pitne vode potnikom na letališčih.

V odgovoru z dne 26. julija 2007 je Mednarodni letališki svet navedel, da raziskava njenih članic ni pokazala razlik v ceni ustekleničene vode, ki so jo prodajale pred in po uvedbi varnostnih kontrolnih točk. Še več, Komisijo je obvestil, da veliko trgovin na letališčih primerja cene svojih prodajalcev na drobno in gostincev s trgovinami v središču mesta.

Vseeno bo Komisija v primeru, da bi prejela konkretne namige o zlorabah, na to opozorila Mednarodni letališki svet.

*
* *

⁽²⁴⁾ Izboljšanje kakovosti in produktivnosti pri delu: strategija Skupnosti 2007–2012 za zdravje in varnost pri delu (KOM(2007) 62 konč.), Uvod, str. 3.

⁽²⁵⁾ Sklepi predsedstva: Barcelona, 15. in 16. marec 2002, Del I, točka 32.

Vprašanje št. 81 predložil Proinsias De Rossa (H-0604/08)**Zadeva: Prenos načela enakosti spolov v direktivi o blagu in storitvah**

Kakšen je sedanji položaj v zvezi z dopisom o uradnem obvestilu (tj. prvo svarilo), ki je bilo poslano Irski v zvezi z neuspehom irske vlade, da bi do roka 21. decembra 2007 sporočila nacionalne ukrepe za prenos direktive, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi spola pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbe z njimi (Direktiva 2004/113/ES⁽²⁶⁾)?

S kakšnimi ukrepi bo Komisija zagotovila, da se bo ta direktiva v celoti in pravilno prenesla na Irskem?

Odgovor

Odgovor irskih organov na dopis o uradnem obvestilu, ki ga je poslala Komisija, se zdaj pregleduje. Na tej podlagi se bo Komisija odločila o naslednjih ukrepih, ki jih bo sprejela v zvezi s to kršitvijo, pred koncem leta 2008.

*
* *

Vprašanje št. 82 predložil Glyn Ford (H-0605/08)**Zadeva: Trgovinski preferenciali za Kolumbijo**

Ali bo glede na število sindikalistov, ki so bili samo v tem letu umorjeni v Kolumbiji (zaenkrat 30), in stopnjo nekaznovanosti, ki obstaja v povezavi s temi zločini, EU sprejela enako moralno stališče kot demokrati v Združenih državah ter prekinila vse trgovinske preferencialne za Kolumbijo, dokler se ne bodo vzpostavile človekove pravice za vse?

Odgovor

EU podrobno spremlja, ali Kolumbija izpolnjuje svoje obveznosti v zvezi s temeljnimi človekovimi pravicami, ki so določene v zadevnih konvencijah o človekovih pravicah Združenih narodov, članica katerih je tudi Kolumbija, pri čemer sta bila njihova ratifikacija in učinkovito izvajanje pogoja za dodelitev koristi splošnega sistema preferencialov plus (GSP+). O položaju človekovih pravic v Kolumbiji se redno razpravlja med dvostranskimi stiki s kolumbijsko vlado. Status GSP+ vseh upravičencev do GSP+, vključno s Kolumbijo, se bo pregledal pozneje leta 2008.

EU se pri svojih ocenah v zvezi s pravilnostjo dejanj Kolumbije opira zlasti na spremljanje in opazovanje zadevnih mednarodnih specializiranih nadzornih organov, med drugim nadzornih odborov ZN, ki imajo znanje in nadzor nad zadevnimi konvencijami. Posledično bodo ocene EU v zvezi s položajem človekovih pravic v Kolumbiji upoštevale vse ugotovitve in poročila nadzornih mehanizmov v okviru zadevnih mednarodnih nadzornih organov, ki so ustanovljeni v skladu s konvencijami.

*
* *

Vprašanje št. 83 predložil Konstantinos Droutsas (H-0606/08)**Zadeva: Dodatna dela, ki so potrebna za obratovanje odlagališča v Mavrorachiju**

Prebivalci okrožja Assiros v provinci Lagkadas, ki se nahaja v prefekturi Solun, so zelo zaskrbljeni in organizirajo dejavne proteste zaradi načrtovanega odlagališča v Mavrorachiju, integriranega centra za ravnanje z odpadki, ki mu grozi, da bo postal skupno smetišče, ker se niso opravila potrebna dela. Sedem postaj za pretovor odpadkov, dva centra za recikliranje ter obrat za biološko očiščevanje še niso dokončani. Za to so odgovorni organi, ki so desetletja preprosto uporabljali center za odlaganje odpadkov Tagarades v prefekturi Solun, pri čemer niso zgradili nobenih odlagališč, ki bi bila opremljena s potrebno infrastrukturo za zaščito javnega zdravja in okolja. Ko bo čez nekaj dni center za odlaganje odpadkov Tagarades prenehal obratovati, bo to zelo povečalo težave, ki čakajo prebivalce Soluna, celo še bolj kot v okrožju Assiros.

Kako varno je odlagališče Mavrorachi ob upoštevanju, da se zgoraj omenjena dela, ki so nujna za varovanje javnega zdravja in lokalnega okolja, niso izvedla? S kakšnimi ukrepi bo Komisija zagotovila, da se bodo izvedla zadevna dodatna dela?

⁽²⁶⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

Odgovor

S sklepom C/4710/2002 z dne 27. decembra 2002, kot ga spreminja sklep C/3823/2008, se je Komisija odločila dodeliti pomoč Skupnosti v okviru kohezijskega sklada projektu za center za odlaganje odpadkov v severozahodnem območju Soluna in dovozno cesto. Ta projekt se nanaša izključno na izgradnjo centra za odlaganje odpadkov in povezana dela ter tudi na dovozno cesto. Končni datum upravičenosti izdatka je 31. december 2009.

Nekateri ukrepi, ki jih je omenil spoštovani poslanec, so ukrepi, ki jih predvideva regijski načrt za ravnanje s trdnimi odpadki in jih ne sofinancira kohezijski sklad.

V zvezi z delom, ki ga predvideva zgoraj omenjeni sklep, so pristojni grški organi (organ za upravljanje operativnega programa „osrednje Makedonije“) Komisijo obvestili, da se je preskusno obdobje za obratovanje odlagališča, ki se nahaja v Mavrorachiju in ki ga je sofinanciral kohezijski sklad, začelo 7. junija 2008 in bo trajalo pet mesecev. Treba je omeniti, da se je ta preskus začel po dokončanju del v zvezi z dvema centroma za recikliranje odpadkov, povezanih infrastrukturnih del in tudi dovozne ceste do odlagališča.

Poleg tega bo glede na podatke grških organov celoten projekt, kot je opisan v sklepu, dokončan do rokov, ki so določeni v sklepu, vključno z izgradnjo čistilne naprave izcednih vod.

Grški organi potrjujejo, da dodatna dela, ki jih predvideva regijski načrt za ravnanje s trdnimi odpadki, nimajo nobenega vpliva na obratovanje odlagališča Mavrorachi. Dokončanje mreže območij za pretovor odpadkov vpliva na način prevoza odpadkov, ne na obratovanje območja. Dva centra za recikliranje odpadkov v Tagaradesu in Thermiju obratujeta, pri čemer še nista dosegla polne zmogljivosti, medtem ko je center Eukarpia sredi postopka za pridobivanje okoljskega dovoljenja. Končno, po trditvah grških organov čistilna naprava izcednih vod ne vpliva na obratovanje odlagališča, saj bi morala čistilna naprava biti dokončana do začetka proizvodnje odpadnih vod.

*
* *

Vprašanje št. 84 predložil Leopold Józef Rutowicz (H-0609/08)

Zadeva: Pomoč revnim državam

Ali se je raziskala učinkovitost pomoči, ki jo EU nudi revnim državam?

Dokazi, ki sem jih pregledal glede te zadeve, pri čemer je izključena humanitarna pomoč, kažejo, da je v večini držav upravičenk zabeležena zelo nizka rast BDP, ki bi lahko potrdil učinkovitost tovrstne pomoči, ki znaša milijarde evrov davkoplačevalskega denarja.

Odgovor

Učinkovitost pomoči, ki jo nudi Komisija, je bila predmet notranjega in zunanjega ocenjevanja. Program učinkovitosti pomoči, kot je poznan danes, se je začel s pariško deklaracijo iz leta 2005, ki je vključevala cilje, ki naj se dosežejo, in kazalnike za meritev napredka. Podpisniki pariške deklaracije so se strinjali glede skupnega vlaganja za spremljanje izvajanja. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj zdaj pregleduje rezultate zadnje raziskave, ki bodo predstavljeni na tretjem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri septembra leta 2008.

Okvirni rezultati podatkov raziskave kažejo, da je v 33 partnerskih državah, ki so sodelovale v obeh raziskavah (leta 2006 in 2008), Komisija napredovala na področju krepitve zmogljivosti (boljše usklajevanje tehnične pomoči in manjša uporaba vzporednih enot za izvajanje projektov), usklajevanja s prednostnimi nalogami partnerskih držav, predvidljivosti pomoči in usklajevanja misij na terenu ter analitičnega dela z drugimi darovalci. Glavni izzivi ostajajo povečanje uporabe državnih sistemov (za upravljanje in naročila javnih financ) ter uporaba skupnih dogovorov in postopkov z večjo uporabo pristopov, ki temeljijo na programu. Raziskava kaže tudi, da se naložbe v sisteme za upravljanje javnih financ v partnerskih državah izplačajo, pri čemer je ena tretjina držav izboljšala svoje sisteme. Poleg tega je četrtnina partnerskih držav lahko izboljšala kakovost svojih nacionalnih strategij za razvoj, pri čemer je skoraj ena petina držav lahko izboljšala povezane okvire za spremljanje, ki temeljijo na rezultatih.

Merjenje učinkovitosti pomoči vodi v dolgoročni proces, pri čemer bo naslednji obsežni pregled mednarodne skupnosti potekal na čertem forumu na visoki ravni leta 2011. Zdaj se lahko natančneje ugotovi, ali so se

dosegli cilji do leta 2010, ki jih je v Parizu določila razvojna skupnost, in kakšen je bil učinek učinkovitejše pomoči (z uporabo zavez iz Pariza) na rast bruto domačega proizvoda.

Leta 2007 je odbor za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj izvedel obsežen medsebojni pregled pomoči, ki jo nudi Skupnost, pri čemer se je priznala vodilna vloga Komisije v razpravi o učinkovitosti pomoči, v področja proračunske podpore, uporabe vzporednih enot za izvajanje, nevezanosti pomoči in razmerja s civilno družbo so se vključila pomembna priporočila.

Po podatkih Mednarodnega denarnega sklada je BDP v državah v razvoju v zadnjih letih znatno zrasel: med letoma 2000 in 2008 je prišlo do letne rasti med 3,8 % in 7,9 % za skupino „nastajajočih gospodarstev in gospodarstev v razvoju“. Za podsaharsko Afriko, regijo, ki je sestavljena izključno iz držav v razvoju, enaki številki znašata 3,8 % in 6,8 %. Seveda se razmere v državah znatno razlikujejo med seboj.

Potekajo obširne raziskave in razprave o tem, do kolikšne mere pomoč pomaga zagotavljati gospodarsko rast (oglejte si na primer delo avtorjev Dollarja in Collierja: „Dodelitev pomoči in zmanjšanje revščine“, JavaScript:WinOpen();). Pomoč pomaga sprostiti omejitve rasti na veliko različnih načinov. Hitrost tega vpliva je odvisna od veliko dejavnikov. Na primer, razvojna strategija države je morda bolj usmerjena k razvoju zasebnih sektorjev in izgradnji proizvodne zmogljivosti. V takih primerih bi bil pričakovani vpliv na gospodarsko rast neposrednejši. Podobno se lahko sredstva na primer usmerijo v zdravje in izobraževanje, kar bi dolgoročno pričakovano pozitivno vplivalo na gospodarsko rast.

V vsakem primeru ni dvoma, da je učinkovita pomoč koristnejša pri spodbujanju gospodarske rasti kot pomoč slabe kakovosti, ki pretirano obremenjuje partnerje z visokimi stroški transakcije. Med izboljševanjem učinkovitosti pomoči bo izvajanje ukrepov in spreminjanje obnašanja, vključno z novimi dogovori pri nujenju pomoči, neizogibno dolgo trajalo, pri čemer bi morali nekateri elementi programa učinkovitosti pomoči imeti neposrednejši vpliv na gospodarsko rast. Izboljšanje zmogljivosti javnega finančnega upravljanja partnerskih držav bi na primer moralo ugodno vplivati na naložbe. Še več, nevezanost pomoči bi morala omogočiti več možnosti ponudnikom iz držav v razvoju za zagotavljanje in nudenje svojega strokovnega znanja.

*
* *

Vprašanje št. 85 predložil Göran Färm (H-0611/08)

Zadeva: Tolmačenje na srečanjih strokovnjakov

Kakšno je stališče Komisije glede dostopa do tolmačenja na srečanjih Evropske zveze delavcev gradbene in lesarske dejavnosti v Luksemburgu? 22. in 23. aprila 2008 na primer za njihov odbor ni bilo tolmačenja v švedščino kljub dejstvu, da so trije sodelujoči, ki so bili prisotni na srečanju, že dva meseca vnaprej potrdili svojo udeležbo ter tako izpolnili zahteve, ki jih Komisija zdaj postavlja za zagotovitev tolmačenja. Tolmačenje v jezike vseh sodelujočih je vprašanje demokratičnega pomena na srečanjih strokovnjakov. Zdaj potekajo težavne in ključne razprave strokovnjakov o razsodbah Sodišča Evropskih skupnosti v primerih Laval, Viking in Rüffert, v katerih je svoboda gibanja postavljena nasproti zaščiti pravic delavcev. Strokovni predstavniki niso izbrani zaradi jezikovnega znanja, pri čemer se od njih ne more pričakovati, da bodo na srečanjih na ravni EU sodelovali brez tolmačenja.

Odgovor

Komisija se strinja, da je dostop do informacij v maternem jeziku demokratično vprašanje, ki bi se moralo v čim večjem obsegu omogočiti v institucionalnem okviru.

Vendar Komisija ugotavlja, da srečanja, o katerih govori spoštovani poslanec, niso organizirana pod okriljem Komisije. To so notranja srečanja Evropske zveze delavcev gradbene in lesarske dejavnosti (ali drugih sindikatov), pri čemer je edina vloga Komisije ta, da ji da na voljo svoje prostore. Tolmačenje zagotavlja Parlament.

Med zadevnim srečanjem 22. in 23. aprila 2008 Parlament ni mogel zagotoviti tolmačenja v danščino ali švedščino zaradi parlamentarnega zasedanja tisti teden. Komisija je ta podatek Evropski zvezi delavcev gradbene in lesarske dejavnosti posredovala že pred srečanjem.

*
* *